

IVA ADAMCOVÁ

Příbram 2013

Přepis přednášky konané 9. března

Iva Adamcová – Příbram 9. 3. 2013

Jsem ráda tady v Příbrami, vítám vás.

Asi jste přijeli i z daleka. Dověděla jsem se, že jsou tu lidé i ze Severních Čech. Pane jo, tedy, to jste úžasní.

Jsem ráda, že takhle pracujete, protože poslední dobou se mi stává, že když vidím po čase lidi, které jsem viděla poprvé, z nich jsou úplně jiné bytosti. Teď, jak se začínáte nalévat do svých těl, protože vaše skutečná realita je božská, tak se z vás skutečně začínají stávat úplně jiné bytosti.

Praxe příchodu Boha na zem znamená zkrocení hmoty. To znamená poznání, že nejste hmotou. Ano, to není vůbec žádná pravda, je to pouze iluze, která se vytváří proto, aby Bůh sám sebe nalil do těla. To je jediná realita tohoto světa.

Nedávno mne na to nádherně přivedla jedna paní.

Vždycky mne inspirujete otázkami. Jste pro mne kouzelní, protože tak jak já „pomáhám“ vám, tak pomáháte vy mně. Je to tím, že i vy mně ukazujete krásné odpovědi, které tam přicházejí sami. Tomu se říká vhléd.

A tahle paní před měsícem v Boskovicích za mnou přišla a říká mi: „Můžu se vás dotknout?“ A já jí odpověděla: „No jasně, jen si sáhněte“. Já jsem úplně obyčejný člověk, ano, úplně ten nejobyčejnější, protože tohle je pouze schránka, která nic nepředstírá, která přišla právě proto, aby vám pomohla se zbavit iluzí a představ, které člověk sám o sobě má. Ta paní dál pokračovala a říkala mi: „Víte, já tak obrovsky toužím po Bohu“, což tedy mi vyjely oči na povrch hlavy a říkám jí: „Ale víte, že to je vaše největší překážka?“

Vy jste ten Bůh, který si přišel zahrát roli vašeho jména a těla, a zvolil si celý kus osudu. A jestliže vy jste si zvolila jako Bůh ten osud, musíte se dostat na roveň toho Boha tím, že celý ten osud přijmete i se všemi lidmi, kteří vám cokoli dělají, a i se všemi situacemi, protože i ty v tom osudu jsou nastaveny proto, aby my jako hmota iluze se v nich pohybovali a tehdy, kdy jste spokojení neboli klidní, soucitivší, bez odporu k negativním emocím, tehdy se stáváte tím Bohem, protože nikde žádná čakra se nepřivře, a do toho vaše těla se může nalít vaše božství. Zapomeňte na všechna příkoří, která se vám děla, protože i příkoří, a to vám za chvíli ukážu, jsou vašim největším bohatstvím. Vy sami jste si je vymysleli a vy sami na sebe tlačíte, když nechcete něco pochopit.

Vaše božství se má správně vtělit do hmoty. Bůh si zvolí osud, který je reprezentovaný hmotou těla toho člověka a váš program je zaznamenaný v DNA. Já sama jsem mnohokrát byla provázena vyššími energiemi, kterým my lidé říkáme andělé, entity vyšší reality, aby mě provázeli po programu mého života. A viděla jsem skutečně krok za krokem, co tam je, a dokonce mi ukázali i to, že když mi sejmuli nějaké závoje, protože jsem tady léta spala takzvaně... Vemte si, kdybych se narodila v tomto stavu už před 54 lety, tak bych se tady kopala do zadku a nic bych neřešila, což by bylo hrozně dlouhé a to nešlo. Takže jsem si něco taky nechala, třeba tvrdohlavost a různé věci,

kteřé tam zůstávají, což je úžasné. Vy sice bojujete s těmi svými věcmi, ale ony jsou na odložení připravené. A věřte mi, že pokavaď ten program skončí, najednou vám dojdou věci, že to tak zkrátka je.

Já si pamatuji, jak v šesti letech jsem zažívala to, co zažívají mystici, strach ze smrti. A začalo to tím, to jsem chodila do první třídy, že jsem šla večer spát, udělala jsem si úkoly, v 8 hodin jsem zalehla, šla jsem spát. Kolem půlnoci jsem se vzbudila a najednou jsem viděla celý Vesmír. Byla jsem bodem ve Vesmíru a hlas mi říká: „Co bude, až tady nebudeš?“ A teď přišel obrovský strach. „No jo, ono to tady bude a já tady nebudu.“

Já jsem se vždycky bála příšerně tak 3, 4 hodiny a pak jsem vyčerpáním usnula. Jenže druhý den znova a další den, a to trvalo asi 3 nebo 4 měsíce. A to už pozor, paní učitelka kontaktovala moje rodiče, protože Ivanka, která věčně breptala i při vyučování a vyrušovala, „já jsem nebyla schopná zavřít pusu, to mi zůstalo do dneška teda“, tak samozřejmě usínala ve škole. Rodiče na mně viděli, že jsem unavená, paní učitelka taky, a tak už se to řešilo. Nikdo samozřejmě nevěděl proč. Jenže uplynuly asi ty 3 nebo 4 měsíce a jednoho dne stejný program přišel, zase se rozsvítilo, já jsem byla bodem ve Vesmíru, zase přišel ten hlas, co bude, až tu nebudeš a najednou, a to vám pak dojde, to božství za vás řeklo: „No bože, tak tu nebudu.“ A najednou strach přešel. Skončil program, kdy jsem měla být protažena, a tím to pro mě zhaslo.

Od té doby se pak vyvinula spousta situací, spousta věcí a dneska, skutečně, věřte mi, že po těch rocích, po celé té přednášce poznáte, že smrt skutečně neexistuje. Je to pouze iluze tohoto světa a je nutné, abyste to prožívali.

Lidé, kteří se ještě smrti bát budou, se jí musí bát, protože jejich egoismus není tak zeslabený. Oni by pak skákali samozřejmě na druhou stranu, což je nesmyslné a nebezpečné. Vy v tom zapomnění sami musíte přijít zeslabit svůj egoismus. Ten, kdo už je připravený na tyhle informace, už se jich nebojí a má na to, aby věci vnímal ve vyšších rovinách. To znamená, že my jsme sem přišli „zkrotit hmotu“.

Dneska vám budu vysvětlovat podrobnější informace, které nemohou být na internetu, prosím vás, nahraná na videích.

Už jste se asi setkali s tím, a spousta lidí se pídí ve svých dopisech po dalším natáčení. Není to možné. Bylo to všechno vlastně Bohem připravené, protože já jsem skutečně nic neplánovala a nikdy bych sama o vůli Ivy nevylezla. To by nešlo.

Sama jsem byla oslovena v červnu 2011 na přednášky, které se staly pak v Ústí. V Ústí mě na říjen pozvali do Rumburku, a to do Starých Křečan, kde mi vůbec nikdo neřekl, že se bude natáčet. A protože jsem tím byla zaskočená a překvapená, což také bylo v Božím plánu, tak jsem tam řekla jenom ty nejnnutnější věci, které byly možné, což je zhruba těch 5 a čtvrt hodiny. Tam je vlastně 6 dílů, poslední díl má asi 20 minut. Nicméně původní výklady, která jsem dělala celých těch 12 let předem pro každého jednotlivého člověka, každou sobotu od rána do večera, byly 7 až 9 hodin. Takže vidíte, co tam bylo rezervy.

Bylo to proto, že všichni jste Bohem.

Kdyby tady byla řada milionů a miliard takových panáčků, vidíte, jedno jediné božství reprezentují. V každém tom člověku existuje, pouze není viditelné vašim hmotným zrakem.

Takže ti lidé, kteří dneska nejsou schopní a jsou v různých úrovních, které pokračují, jsou stejným Bohem jako vy. Nikdo není lepší a nikdo není horší. Pokavad byste si to mysleli, byla by to vaše přítěž a znamenalo by to, že jste prvňáčka považovali za horšího, než třeba páťáka nebo deváťáka, což je iluze. To není pravda. I kdysi dávno ten páťák a deváťák byl prvňáčkem, a i ten prvňáček jednou bude páťákem a deváťákem a možná v té době bude mnohem lepší, než vy v té páté nebo deváté třídě v tom smyslu, že bude třeba zastávat tady jinou úlohu.

Ano. Přicházíte si sem zahrát pouze úlohy vašeho života, korespondují s programem celku. Bez každé jednotlivé buňky bychom nebyli celkem. Takže každý člověk je hodný úcty, lásky, tolerance.

Jakýkoliv odpor ke komukoliv z vás vám budí karmu, kterou vytvoříte a přes druhou bytost, kterou vidíte odděleně, se vám dostane nápravného řešení. Vy to potom vidíte jako negativní událost, ale pozor. Tohle vám vybějí vaši karmu a vy byste měli být šťastní a radovat se. Ano. Což většinou lidé neví, takže vytvoří znova další negativní odpor v blokaci, která zapisuje další karmu, a tím si protahujete váš vývoj v čase.

Ale my se dneska ke všemu dostaneme.

Základní mystická rovnice.

Bůh + Ego = Člověk

(Bůh, což je Duch + Hmota, a to je to pomoření se do hmotné hladiny, nalití hmotného těla, což je iluzí, vytvoří Člověka)

Ano, Bůh se rozhodne, že si zvolí ten a ten osud.

Většinou před tím krátce, než se narodíte, máte v nabídce několik variant. Ale pozor, ty varianty jsou velmi podobné. Můžete zažít podobný osud v Argentině nebo podobný osud, támhle jsou schopní rodiče, kteří vám budou nabídnuti v Čechách anebo v Itálii, to je jedno. A vy si vyberete tu vaši variantu. Ale pozor, všechny ty osudy korespondují s nabídkou vašich charakterových vlastností, s nabídkou veškeré vaší hmoty, což reprezentuje de facto vaše příbuzné a lidi, kteří vás budou následovat ve vašem životě, jak v práci nebo skutečně v rodině. Ať děti nebo partneri nebo příbuzní vašich partnerů, to je jedno. Všechny jste si zvolili.

Ti lidé zase reprezentují své vlastní charakterové vlastnosti, které vy máte z dřívějšíka nezpracované a sami jste je druhým dělali, aby oni vám předváděli tyto věci a mohli jste si vyzkoušet tu druhou stránku. Vidíte, tady vás dohání vlastní činy vaší minulosti. Teprve tehdy, až je přijmete všechno zmizí.

Já jsem komunikovala minulý rok na podzim s jednou paní. To byl úplně ukázkový příběh, byl nádherný. Já ho ráda vyprávím. Dokonce jsme se teď setkaly a už je všechno jinak. Paní pochopila, to bylo nádherné.

Ona mi vyprávěla, že se narodila do rodiny, kde otec byl obrovským lhářem. On tak týral tu rodinu. Zřejmě asi měl ženy, takže mamince samozřejmě... víte ten člověk chce mít jinou ženu. Tam je chtění toho jedince, takže on lže. To ego vás nutí dělat pak ty egoistické věci, a samozřejmě týral celou rodinu. Takže ta žena, jako dítě, které se to samozřejmě nelíbilo, se naučila nelhat. Bylo jí to tak protivné u toho tatínka, že nelhala. Právě kvůli tomu si ho ale zvolila. Kdyby pouze toho otce milovala za to, co jí předvádí, že by neměla sama lidem dělat, bylo by všechno v pořádku.

Ale ona ho odsoudila. Takže když se ve dvaceti letech vdala, tak její první manžel... ona měla nakonec dva manžele... její první manžel měl od psychiatrů diagnostikovanou bájnou lhavost.

Samozřejmě to manželství se rozpadlo, protože zase nesnášela lhaní. Takže se podruhé vdala, samozřejmě po čase, když to zapadne, tak začne stejný program, takže další manžel také lhal. Nicméně, když se pak po druhém rozvodu rozhodla, že už nebude mít žádného partnera, tak pracovala ve firmě, kterou vedli dva obrovský lháři. A ona jim vedla ekonomii a říkala mi: „Já, když mám Ivanko nějaký požadavek, že potřebuji nějaký papír, abych ho doložila na finanční úřad, tak oni mi ho slíbí a já v tom okamžiku vím, že ho nikdy nevidím. A já nemohu v noci spát.“

Ty lidi už zkrachovali jednu firmu, druhou založili, a to zase pokračuje. A takže moje odpověď zněla:

„Kdybyste poděkovala za toho vašeho otce, že jste směla vidět, jak člověk nehezky vypadá, když lže, naučila jste se dodržovat klid, ale bez předsudku a jenom obrovský vděk, že ten člověk vám to předvedl, tak už byste nemusela opravovat.“

To znamená, že první oprava byla s prvním bájným lhářem na tatínka, s druhým mužem opravovala bájněho lháře a tatínka a s těmi lidmi dnes v té firmě opravovala původní 3 muže.

Ona to ale pochopila. My jsme se strašně hezky pobavily a teď jsme se viděly a říkala mi, že... ona totiž mimochodem samozřejmě nemohla najít jinou práci, protože to by zase byla další komplikace, ale teď už práci sehnala, když to pochopila.

Vždycky se smíte vymanit z těchto svých zámeků, protože pozor. V tom druhém člověku je stejný Bůh jako vy a vy sami sobě to příkoří přes tuhle iluzorní postavku děláte, aby, pozor, jste konečně jednou povolili, pustili to, otevřeli bez vnitřních odporů na tu iluzi toho druhého těla, které vám to činí. Tehdy totiž, a to je ten nejvyšší důvod, váš Bůh přijde žít na 100 % do vaší schránky. Stačí jenom otevřenost.

Dívejte se. Jestliže já obrovsky toužím po Bohu, už jsem v dualitě. Já toužím po druhém, po něčem jiném, co nemám. Je to přání.

Já se sjednotím s tím mým božstvím, když přijmu cokoliv. Je to jednoduchá metoda.

„Tak jo, tak mi dneska někdo přišel nakopat do zadku, tak jsem si to zasloužila.“ Pozor, musela jsem si to zasloužit.

Stačí, když neumíte jednu jedinou čakru, na tu čakru přicházejí neustále zkoušky, které vás budou tak dlouho mordovat, až dolezete takzvaně na dno. Protože existují pouze

dva body na celé přímce, které jsou de facto stejné, akorát jeden je úžasně lehký a krásný, ke kterému dolezete až po mnoha a mnoha životech. A ten druhý, tam dolezete přes ty poryvy a všechny nesnáze. Je to přímka takzvaného odporu.

První bod je spokojenost. Když jste spokojení, tak nic neodmítáte. Když budete spokojení, tak vám nebude nic vadit, nebudete se zlobit a nebudete litovat ani sebe ani druhé, nebudete ani kritizovat, ani posuzovat, protože budete respektovat, že každý z nás má svou roli, kterou musí tady zahrát pro sebe i pro ty druhé, protože my se učíme skupinově. V každém těle je velké množství buněk, které se pohybují samozřejmě ve vašem okolí a tyhle ty buňky jsou pro vás velmi důležité a jsou také nejlepší. Takže, to je první strana mince.

Druhá strana je takzvané dno a mezi tím jsou různě silné odpory. A věřte mi, že vy to dno také potřebujete. Vzpomeňte si na některé vaše dno, které jste zažili. Vy najednou povolíte. „Už se na to vykašlu, tak jo, ať se to děje.“ A tehdy najednou se všechno změní. Vy už jste museli občas zažít, že to, když jste přestali sami usilovně se o něco snažit a najednou jste povolili, a mávli jste nad tím rukou, tak najednou jste to měli. Tohle prosím vás je 100 % praxe. Jde o to, abyste byli pokorní.

My to komplikujeme. To štěstí, ten Bůh je v nás. On je vevnitř. A pozor, nepotřebuje podmínky pro to, aby vylezl ven, abyste byli šťastní. Vy to štěstí v sobě nosíte, ale uzavíráte ho přes ty vaše uzávěry čaker, protože máte pocit, že nebudete šťastní, když nebudete mít támhleto. Nebo naopak, když támhle o to přijdete, jo? To nechcete, tak to byste odšoupli. Ne, tohle už je vaše role, která jakoby iluzorně pod útlumem vize hmoty potlačuje skutečnou vaši realitu. Člověk může být šťastný a spokojený, když teď souhlasí s tím, co se děje. Tehdy to přijde.

Já jsem nedávno mluvila s jedním mužem, který žije na Moravě a také tam teď připravuje přednášku, který byl v Boskovicích a on v těch Boskovicích odložil obrovskou jednu věc. On tam přinesl krásnou báseň. Tam jako muž, oni jsou hodně logičtí a některé ty jejich představy i slovem reprezentují jiné pocity a v té básni, která byla úžasně mystická, tam bylo opravdu všechno pravda, on si přeložil slovo čest, jako hrdost, jako pýchu.

Jenže, vidíte to podle toho, jak jste vývojově duchovně daleko, i každé slovo budete vnímat jinak. Slovo čest je od slova čistý. Čistota charakteru ať směrem od vás ven nebo k sobě, to je jedno. Ta cesta musí být čistá, protože celek a zbytek světa jste vy. Je to Duch, je to celek.

Kdyby jediného človíčka jste nepřijali, nejste schopni ještě hmotu ovládat a bude ovládat ona vás, dokud tohle nepochopíte. To jsou principy, které musíte pochopit. A tohle je ta víra, která vás uzdraví. Ne, že budete sedět někde na židli a říkat si: „budu zdravý, bude zdravý, budu zdravý“, ne to je iluze.

Tak jak se lidství vyvíjelo, tak lidé si dosazovali do svých hlav úplně jiné pocity a jiné domněnky, jiné myšlenky, které je reprezentovaly. Tohle je skutečnost a už to tady vidíte, to, jak vám vysvětluji to, co Ježíš předkládal. To jsou všechny věci, které tam jsou. Ano, já jsem Otec. Ano, on žije ve vás. V každém vašem tělíčku žije stejný Bůh. Vy jenom hrajete role, takže dostáváte takzvané IQ pro každý svůj život. IQ, to víte, že je

inteligenční kvocient, ale ten vám nepatří. Ten je zaznamenán v DNA každého vašeho těla, to znamená, že někdo hraje roli hodně chytrého a inteligentního člověka a někdo může hrát skutečně roli i idiota. Pozor, obě Duše jsou stejně chytré, když to řeknu lidsky. Ví všechny věci, které vám říkám. To souvisí jenom s rolí toho těla, které má prozkoušet lidi okolo sebe.

Ale to nemá nahoře vůbec žádnou váhu. To jenom my si tady chrochtáme: “ty jo, on má IQ 160“, ale to není pravda. To vůbec nehraje roli. To je pouze pro tady ten hmotný svět.

Paradoxně největší obrovské věci, které přišly, přišly přes lidi, kteří měli skutečně svůj egoismus zminimalizovaný. Takový Albert Einstein věděl, že vlastně mu to bylo ukázáno. A to bych tady mohla jmenovat řadu jmen.

Pak je tady ještě jiný kvocient, což je emocionální kvocient, ale to je důležitý kvocient při pohledu shůry.

Pamatujete si na základní přednášky, kdy jsem ukazovala, že dostanete v prvním životě obrovské ego, které každý život se zmenšuje a druhá strana měla tady náběr v tomhle vašem hlavním kanálu, kdy se zase zvyšuje hladina vaší hadí síly život po životě. Vlastně když odkládáte tělo, tak vyjede o malý kousek, část v páteři ta hadí síla, která reprezentuje to, co jste si za ten život tady nabrali. To je jediné, co si odnesete, zkušenost, nic jiného si s sebou nevezmete. Ani kousek hmoty, ani kousek vašeho těla. To jsou prvky této země, které se rozloží a stanou se něčím jiným.

Ano, filosof nějaký kdesi řekl, že hovno i růže je Bůh. Ano, je to tak. Ta růže vzniká i z hnojiva a pak jí může sníst třeba tur, oslík. Oslík sní zase člověk. To, co my tady pojídáme, to se stává prvky, ze kterých se potom vystaví zase naše tělesná schránka. To znamená, že vy pouze udržujete tu hmotu tady, abyste se tady udrželi. To tělo musí být obnovováno ze zdrojů planety neboli hmoty. Žijete v hmotném světě, ale to, co ve skutečnosti si jediné odnesete z tohoto světa, je zkušenost celého života, kterou reprezentuje ten bod B na přímce, kterou jsem ukazovala na základních přednáškách. Ten jste si domluvili. A věřte mi, že kdybyste chtěli nabrat víc, nedokážete to, nejde to. Váš program je daný. To znamená, že není kam pospíchat. Je přesně stanoveno, kdy vám věci dojdou. Čím víc budete spokojeni, tím rychleji a lépe vám to půjde a bez komplikací. Protože komplikace tady jsou reprezentovány bolestmi těla a samozřejmě zhoršenou situací ve vašem životě a osudu, protože se vám komplikuje tím bojem v iluzi.

Život po životě vy přibíráte svůj emocionální kvocient a tomu se říká Moudrost. S tím se člověk narodí, protože to je celý váš součet všech vašich odchodů z pozemských těl. Tohle přibírá.

Já si pamatuju, jako malá holka...někdy mi tak jako stál rozum, říkala jsem si a kolikrát mě napadalo: “Jak je možné, ty rodiče mi nemohli říct úplně všechno co je správný a co je nesprávný.“

Taky si zkuste představit, ani to dítě mnoho času s rodiči netráví. Tam je škola, školka, že jo. Taky člověk 8 hodin spí. Ty rodiče chodí do práce, nemohli by to stihnout. A

vždycky jsem si říkala: „Bože můj, teď jsem v situaci, nikdo mi neřekl, jestli je to správně nebo ne a teď vím, že něco dělám špatně, nebo teď vím, že jsem to udělala dobře.“

To je to, co jste si přinesli z minulosti. Já jsem nikdy neuměla ublížit druhému člověku ani myšlenkou.

A teď se dívejte. Ukážu vám správné zkrocení hmoty.

Jestliže vy jste ten Bůh, který plní tu hmotnou schránku a už jste skutečně v páté dimenzi a vidíte těma očima druhé lidi, že to je iluze, tehdy už při přechodu sem nebudete odmítat kohokoliv.

Lidé si představují, když říkám: „milujte lidi“, že vysílají takovou tu lásku. Ale to nemusíte. Obrovská láska je reprezentovaná soucitem. Jestliže ten druhý člověk na mě bude vysílat anebo bude dělat takové ty „lidské pitomosti“, stačí, když se na toho člověka budete dívat s obrovským soucitem, neboť víte, že v tu chvíli si ten člověk zapisuje budoucí svoje platby, které zaplatí.

Pokud byste ho ale odsoudili, buď na jedničce, že je špatný nebo by vám vadil na dvojce nebo jste se na něj zlobili nebo nechtěli přijmout jeho chování. Lítosti, nenávisti, posudky, kritika, tehdy vy projevujete svůj odpor svého těla ještě v iluzi. Ne, ten člověk umí, co umí.

Vzpomeňte si zase na Ježíše, já se k němu budu velice často vracet: „Jsem jaký jsem“, a vezměte si to do množného čísla: „Jsme jací jsme“.

Tedy cokoliv dělá druhý člověk, ať je to šéf v práci nebo protivný dědeček v rodině, kdokoliv. Nebo syn, který vyvádí hlouposti. Vy mu smíte poradit, vy smíte, pozor, na něj i křičet, ale jenom jako. Nesmíte prožít ten odpor. Musíte se chovat tak, aby ten Bůh to neviděl neboli vaše skutečná realita to nevěděla.

Ano, já s obrovskou láskou a soucitem, když vidím, co ten člověk dělá, mu zahraji třeba i tu roli, že na něj křiknu, protože to zkusí. Já se ho pokusím „jakoby zachránit“ tím bu bu bu. Ale když vidím, že nezareagoval, tak je mi to jedno a vím, že si musí přijít pro zkušenost a je to zase dobře. Ano, ten člověk nemá nabrané ještě určité procento prožitků, kdy by odložil nějakou věc. Každá ta naše „pitomost“ je tady prezentovaná dejme tomu stovkou činů. Pokud nebudete mít přesně stovku těch činů, nepochopíte a neodložíte to, i kdyby vám scházelo jedno jediné procento, nemůžete to pochopit. Takže proč se zlobit i na druhého člověka, když on to ještě musí dělat.

Naše holky vždycky říkávaly: „Jak jsi věděla, že to takhle dopadne?“ Říkám: „Heleď, já jsem vám směla říct svůj názor, směla jsem vás upozornit na to, co by se mohlo stát, ale pak jsem byla ráda, i když jste to odmítly, protože vím, že tuhle zkušenost už vám nikdo nevezme.“

Nebojte se o ty vaše bližní, ono se jim skutečně nic nestane. Ale i vaše reakce klidu je může osvobodit. Zní to podivně, že? Ano, když se třeba budete bát extrémně o své dítě, tak to vaše božství ví, že to dítě je jediným prostředkem neboli hmotou, přes kterou budete zkoušeni neustále. Takže tomu dítěti se pořád něco bude dít. Je to paradoxní,

ale já vás učím, abyste byli vlastně úplní salámisti, abyste úplně všechno hodili za hlavu, ale to je opravdu skutečná pravda.

Ano, já můžu tomu dítěti pouze..., co můžete tím tělem udělat? Vysvětlit mu nebezpečí situace, které by mohly být, aby vědělo, co nemá dělat. Pokaždé je v jeho osudu cokoliv zapsáno, je to tam, stane se to. Vy nemůžete dělat vůbec nic, ani to dítě vám nepatří.

My se dostaneme do té kategorie hmoty za chvíli, protože i skutečně hmota, kterou vidíte jako těla druhých lidí, nejenom vaši hmotu, patří do kategorie hmoty, které se musíte vzdát. Ano, ani děti vám nepatří, ani partneři vám nepatří. A ten, kdo tohle nebude chtít pochopit, do páté dimenze se nedostane bez toho, aniž by prožil třeba nějaký katastrofální stav v manželství anebo zase v oblasti dětí. Máte jediného „soudce“, a tím je vaše nitro, před tím jste zodpovědní. My tomu říkáme lidsky takzvaně svědomí, když budete mít čisté svědomí, hodte všechno za hlavu, druzí totiž z vnějšího světa vás stejně budou posuzovat podle stupně svého vlastního egoismu.

Jestliže já budu člověk, který neumí nic ukrást a vedle mne bude zloděj, ten si bude myslet, že kecám, protože on to neumí nic ukrást, a když to nedokáže, tak si myslí, že ten druhý člověk to také neumí, že to jenom maskuje, že tak jakoby zastírá.

Věřte mi, to znamená, že je jedno, vidíte, už jsme se dostali k oblasti třeba pomluv, kdy vás někdo pomluví a vidí všechno jinak. Můžete to ovlivnit? Ne. To, co nemůžete ovlivnit, to hodte za hlavu a věřte mi, že tam bude 99 % věcí z vašeho života. Můžete ovlivnit jen velmi málo věcí, všechno je nastavené. Kdyby mě pomluvalo 6 miliard lidí z této planety, tak s tím nic neudělám. Oni to budou vidět přesně tak, jak to budou vidět. Ale pozor paradoxně právě proto, že se k tomu tak stavím, tak k tomu nedojde. Já, mé božství mi k tomu dává šanci, že se to nemusí dít, když budu přímo. Jo, vidíte to, jak se krásně osvobodíte od spousty věcí. A tohle je realita. Tady vidíte, že vlastně máte úplně všechno ve svých rukách.

Já jsem vysvětlovala na příběhu, na základních přednáškách, když jsem měla malou dvouletou Lucinku a okopávala jsem na zahradě, kdy přišlo to božství a řeklo mi, že teda co bych udělala, kdyby mi tu malou holčičku někdo zabil. V tomhle tom iluzorním příkladu jsem obstála, a to božství v posledních větách mi řeklo: „Správně dítě moje, proto se to nestane“.

Buďte nejvíc přijímací cokoliv z toho světa přichází, ničeho se nebojte. I strach je nespokojenost, protože máte žít v přítomnosti. Ale pozor, málokdo ví, co ta přítomnost skutečně je. Spousta lidí si představuje, že přítomnost je časový úsek. To je omyl. Abych vám to reprezentovala zase v příběhu, protože já jsem přes ty příběhy.

Jedna žena ze Šumperka mi psala večer esemesku a ptala se mě: „Ivanko, prosím vás, rozsudte mě a mého muže. My už se několik dní, skoro týden dohadujeme, po večerech, protože víte, my máme hypotéku a já nemám moc ráda dluhy, tak jsem se rozhodla, že když teď ty peníze máme, že přestože náš syn je dospělý a nechce využít stavebního spoření, že si založíme na něj tady to stavební spoření a budeme mít nějakou rezervu a až to do spoříme, tak můžeme samozřejmě rychleji splatit hypotéku. A můj muž tvrdí ne, teď se má žít přítomností, my ty peníze investujeme. Kdo má pravdu?“

Já jsem jí okamžitě napsala zpět, samozřejmě že ona. Protože vy vidíte přítomnost jako časový úsek, to znamená teď, jenže čas neexistuje. Přítomnost je spokojenost a ta žena se udržuje v této přítomné chvíli ve spokojenosti, protože si dává nějakou rezervu. Nikdy nemůžete vědět, co v tom osudu přijde.

Já jsem kdysi v minulosti udělala něco podobného. Protože jsem měla dvě malé děti, byla jsem samoživitelka a měla jsem obrovský dluh. Měla jsem leasing na přístroje do laboratoře, a přestože jsem měla velmi málo peněz a všechny ty peníze šly jakoby na ty přístroje, sice jsem vydělávala obrovské množství peněz, ale fakt to, co se vydělalo, odešlo. Poslední týden jsem vařila jenom z produktů zahrádky, nic jiného nebylo.

Nicméně jsem si založila životní pojištění, které jsem za dva roky zrušila a byli lidi, kteří si ťukali na hlavu. Říkali: „Ty jsi blázen, ty jsi jim tam hodila do chřtánu 18 000.“ Říkám, ne, to je váš omyl. Já jsem si za 18 000 koupila stabilizaci 1.čakry neboli spokojenost“. Já jsem věděla, že teď kdyby se se mnou něco stalo, tak ty děti můžou z té pojistky doplatit ty přístroje, pak je prodat, ještě mít nějaké peníze, ale nemusela jsem si dělat starosti. Takže já byla ráda, že jsem vlastně ty věci, byť to bylo složité, takhle si udělala, protože já jsem se zklidnila. Jestliže neumíte jakoukoliv metodou si pomoci ke zklidnění, už se vám přivírají čakry a děláte si komplikaci. Já jsem si vlastně koupila zdraví, což lidé nevnímají. Ano, tohle je přítomnost.

Jestliže teď v přítomnosti tohoto těla já zažiji odmítnutí, to znamená nespokojenost, už se posunuje zápis do minulosti, ten se ukládá do vašeho těla, když nejste spokojeni, protože odmítáte původní roli Boha, kterou jste si zvolili. To jsou veškeré situace, všichni lidi, které potkáváte, nesmíte nikdy odmítnout. Když to dokážete, zmizí vám z cesty. Ano budete Harry Potterové tohoto světa, věřte mi, v tomhle já jsem mistr.

Zažívala jsem takové zázraky. Nevěděla jsem od začátku proč, až pak, když začali chodit andělé a ukazovali mi, že máme všechno ve svých rukách, neboť všechno, co se děje, je naše původní vůle. Být by ten osud byl katastrofální, byť by docházelo třeba k situacím z různých extrémních důvodů, byť by se dělo cokoli s vašimi dětmi nebo ve vaší práci, všechno v klidu řešit, v klidu nitra, tehdy všechno, opravdu všechno zmizí.

Minulý týden mi napsala jedna žena úžasný dotaz a také vám ho tady můžu prezentovat na obrázku.

Ona se mne ptala: „Ivanko poraďte mi, jak komunikovat s Bohem?“

A zase se dostaneme do stejných věcí, jo? Je to jednoduché. Napřed musíte, protože Bůh je všechno, milovat tady veškerou hmotu. To znamená veškeré lidi. Ano, hmota jsou lidská těla. Protože uvnitř těch těl je Bůh. Kdyby jeden jediný človíček nebyl přijat, nemůžete toho Boha čistě přijmout sami do sebe, napřed musíte pochopit pod iluzí hmoty.

Já si pamatuji, já jsem se nikdy neuměla bránit už v dětství. Neuměla jsem skutečně vyvinout ani jedinou myšlenku a zrovna včera jsem si vzpomněla na přednášce v Ústí, to mi bylo asi 5 let, a u nás v ulici jsem měla asi o půl roku mladšího bratrance, který jako dítě byl velice zvláštní povahy. On kdykoliv mne viděl, to bylo taky na zkouška samozřejmě, kdykoliv mě viděl, tak mě buď štípnul nebo kopnul, ale pozor. Já jsem

byla gigantické dítě. Já si kolikrát vybavuji ty své rodiče, jak tak na mě koukali, co to porodili za mobidika. Když se narodí duševně vyvinuté dítě, tak tam ty hormony jsou již v dětství hodně nastavený. To znamená, že to tělo značně rychle vyrostlo. Já jsem měla v první třídě nohu jako teď, to bylo hrozné. A byla jsem vždycky o hlavu větší než ty mí vrstevníci a fakt takhle velká jsem byla asi už ve 4. třídě. Pak jsem se tedy zastavila a v 9 už jsem byla v prostředku, což už bylo báječné pro mě, ale tohle období bylo hodně těžké, protože mne považovali za starší, ale já jsem, byť jsem byla o půl roku starší než ten můj bratranec, tak jsem byla proti němu obr. A nevím proč, najednou ho to provokovalo samozřejmě na to prozkoušení, protože on mně jako by ubližoval. Buď mě štípnul, pak odskočil, protože se mě vlastně bál nebo mě nakopl nebo mi dal facku. A já jsem mu to nikdy neuměla vrátit. Já jsem cítila obrovský soucit, já jsem věděla, že něco nepřijímá. Něco mu nevoní, ale jednou nás hlídala na dvorku babička. V té době, když jsem se narodila, tak babička už jenom seděla. Ona měla velice vážnou chorobu, že se málo pohybovala. Maminka jí vždycky vyvedla, posadila jí na židli a hlídala mě a do toho přišla teta a přivedla toho mého bratrance. Pozor, dneska je to báječný chlap. To si odžil v tom dětství mimochodem. A teď já jsem seděla na té zahrádce a hrála jsem si a on zezadu přišel a dal mi facku, to mlasklo, a já nic zase, že jo. Já to neuměla, načež slyším babičku: „Ivanko, Milánku pojd' sem“. Tak my oba dva přišli, stáli jsme před ní. Napřed tedy vynadala Milánkovi a pak mi říká, „vrať mu to“. A teď, mně se udělalo úplně špatně, protože já jsem to neuměla. A teď já jako že ne a ona: „Když mu to nevrátíš, tak ti nařežu“ a to jsem zase tedy nechtěla, takže já jsem zavřela oči, rozmáchla jsem se a uhodila jsem ho. Je pravda, že se ozvalo takové kviknutí, on chudák úplně upadl a je pravda, že od té doby jsem měla pokoj. On se sice posmíval, ale víc jak na dva metry se ke mně nepřiblížil. Takže to božství vám pak pomůže, ale to byl skutečně příkaz, kdy já jsem to musela splnit.

A ono mi to vlastně pomohlo, takže tady byly takové zkoušky, až těch jakoby opačných věcí, které mi dorovnávaly věci, které jsem stejně neuměla.

Takže, první je, abyste se dostali ke komunikaci k Bohu, musíte milovat ten vnější svět. Prosím vás, pro vás je to i teď mnohem obtížnější, což je dobře, aspoň budete čistější, protože vašim velkým zkušebním kamenem, prubířským, jsou média, televize, rádio, internet. Tam vidíte spousty věcí, se kterými nemůžete jako lidé souhlasit. Prosím vás, je to zase iluzí. Jestli se budete dívat támhle někde do vzdálených světů, kde se dějí skutečně neuvěřitelné věci a budete mít zášť vůči tomu, co se tam děje nebo kritiku, zbytečně se špiníte. Je to pouze iluzí odsudku. Ten Bůh vás do těchto stavů bude dosazovat, protože vidí, že tady máte ještě rezervu. Ne, vy můžete zasáhnout tam, kde se pohybuje vaše tělo, a věřte mi, že kdyby někdo tam byl hodný toho, aby mohl pomoci, tak jiný Bůh s jinou tváří tomu človíčkovi nebo tomu zvířeti pomůže. Neexistuje nic, co by nekorespondovalo s programem toho jedince, protože program má každý z nás. A věřte, že vše je dobré, protože vaše Nadjá ví nejlépe, co v tom životě potřebujete prožít. Protože kvůli prožitkům jste sem přišli, abyste se naučili přijmout cokoli. Jestliže to přijmete, že se to stalo, cvak, okamžitě to zmizí.

Jsou věci, které lidé nevnímají a přidělávají si spousty problémů, dejme tomu peníze. Teď už víte ze základních přednášek, že i množství peněz máte nastavené přesně na haléře.

Já jsem kdysi dávno, je to takových 7, 8 let dělala výklad jednomu bílému mágovi. A když jsme domluvili po 7 hodinách, už to bylo i po auře. On se mnou docela dobře rezonoval, docela dobře chápal, přesto. Praxe vám otevírá třetí oko. Já vám pouze přináším informace a vy se postupně učíte. De facto, a to už jsem vysvětlovala, znám svou budoucnost, protože já to žiji. Ano, jediné praxe, že vše je dobré, ne jenom vědomosti o tom, vám otevřou trvale vaše 3. oko.

Je to to samé jako paní učitelka v 1. třídě, když její praxí a ona umí počítat do sta a ty dětičky ještě neumí, tak je to jejich budoucnost, až budou umět, budou to žít. Přesně tohle si dosaďte na duchovnost.

Pokud budete žít, že vše je dobré, otevře se vám 3. oko. Ale i v tuto hodinu už to je obrovský úspěch, a proto taky doporučuji poslouchat vícekrát přednášky, protože vy máte určitou kapacitu, kterou jste schopni přijmout, než se to naučíte do praxe. To znamená, že nebudete slyšet další informace.

Mně třeba chodili za těch 12 let, co jsem dělala výklady, lidé. Pak ty lidi se za pár měsíců, za pár let zase vraceli. Oni už zase něco uměli. To bylo nádherné je pozorovat a pak najednou mi říkali: „No jo, vždyť ty jsi mi to tenkrát říkala, teď si vzpomínám. Jak jsem na to mohl zapomenout.“ To si nejde pamatovat.

Jana Prokšová, to je žena, která poprvé zařídila ty přednášky v tom Ústí. Ta mi pak volala, že teda si to poslechla, a že by strašně moc chtěla přednášky vidět a abych je udělala pro lidi, ale že mě chce slyšet. Říkám: „No jasně“. Já jsem zrovna měla narozeniny, takže jsem měla proškrtnutý víkend pro maminku. Narozeniny byly v sobotu, takže v neděli 1. května jsem řekla „tak jo, tak přijďte“.

Ona přišla, sedm hodin jsem jí vyprávěla, malovala papíry. Odešla, a když se vrátila v úterý, protože volala: „prosím tě mohla bych... „no ale já mám v laborce strašně práce“ ... říká: „já tě nezdržím, já se potřebuji jenom něco zeptat“. Tak si tak sedala opatrně v kuchyni, třesla oči a já říkám: „co ti je?“

A ona: „Co jsi se mnou udělala?“ říkám: „nic, jenom jsem ti vysvětlila, jak se to ve světě má a ona říkala: „no víš, já jsem přišla domů nadšená, s hrstí papírů. Chtěla jsem vysvětlit manželovi všechno. Já jsem si nevzpomněla na nic. Jakým divným smyslem jsi to do mě dostala? Ještě, že jsem měla ty papíry. Manžel by si myslel, že jsem byla za nějakým chlapem.“ Takže, to byla její záchrana.

Nicméně, tito manželé byli pohádaní, nějaké neshody a on se najednou choval úplně jinak. Ano, to nitro se ve vás mění s pochopením, takže lidé okolo vás se začnou chovat jinak. Ale praxe vám pak otevře 3. oko. Takže, ty informace, které krásně naberete a začnete je pak praktikovat, obsahují určitou kapacitu, kterou snesete, jinak by vás ohromně bolelo tělo.

Vývoj bolí. Připravte se na to, že to bude obtížné, v noci se budete tak jakoby klepat. To tělo fyzické má zpoždění, jak se do něj vlévá to božství. Toho Boha byste ze začátku v

sobě neunesli, proto vývojově musíte trpět, proto je tolik situací velmi vážných ve vašem životě, abyste se připravovali na vaše božství.

Spousty lidí duchovnost a vývoj Boha považuje úplně jinak, než skutečná realita je. Většinou lidé, kteří chodí do kostela se, učí se modlit. A věřte mi, já se modlit neumím a nikdy umět nebudu a nikdy jsem neuměla, protože modlitba je vlastně také prosba. Jediná modlitba, která je přípustná, je Otčenáš, ale tam je to půl na půl. Vzpomeňte si: „Bud' vůle tvá, jak v nebi, tak i na zemi.“ = to už je 5.dimenze, ano, duch se vtělí do hmoty nebo do země a máte respektovat, co se děje v tom osudu. To je pokora. Všechny duchovní a náboženské texty mluví o pokoře. Ano, máte přijmout svůj osud.

Ted' mne opouští partner. Udělala jsem tím tělem pro to, aby mne neopustil vše, žádné hádky ani žádné výčitky. Přijala jsem to, že on se třeba zamiloval do někoho jiného. Protože ho miluji a jestliže on si vybral z vůle toho člověka někoho jiného, já mu to umožním. Napřed pro to musíte tím tělem udělat úplně všechno, když to jinak nejde, pak o něj nepřijdete. Ten vztah sám nemůže skončit, když sami na tom nezpracujete, že byste jí zastavily. Což je běžně normální pro člověka ze 3D: „Když mě přestal milovat, tak ho začnu nenávidět.“ To jsou blbosti. Tady přijde potom další podobný partner, neboť vaše božství vás miluje celého.

Kdybyste vámi milovaného člověka zamkli v téhle místnosti a nechtěli ho nikdy pustit ven, zazdili byste okna, dveře, nikdy ho nedonutíte, aby vás miloval, ani nezastavíte jeho lásku k někomu venku. Osvobození obrovské je přijmutí tohoto faktu. Otevřela bych všechny okna i dveře, ať jde jakýmkoliv otvorem, protože ho mám ráda, a tehdy on se k vám bude vracet. Nemusíte se k tomu skutečně vůbec dostat situačně, všechno skutečně tak dopadne.

Věřte mi, já sama jsem něco podobného zažila ve svém životě, protože Nadjá ví, co umíte, ale vy v té hmotě jste to zapomněli. Vy si to musíte prožít v tom poryvu vašeho těla.

Minulostní vaše karmy vám určují to, co jste v minulosti uměli, a co ještě neumíte, přesně v hladině, kde navazujete. Nemůže po vás vaše Nadjá chtít něco, čeho byste nebyli schopni. Vždycky na to máte. Všechny situace, i kdyby byly sebehorší, máte na to je vyřešit. Nebylo by normální, abyste na to neměli. To je to samé, jako kdyby prvňákovi někdo dal deskriptivu. To jsou blbosti, to nejde. Vy vždycky musíte umět jenom trošičku malinkou informací dál, aby vývoj evoluce vašeho těla mohla probíhat hladce. A ona proběhne.

Takže, jsme u karmy. Většina lidí považuje karmu za špatnou. To je iluze. Nebraňte se svým karmám. Milujte své karmy, tím se jich totiž zbavíte. Vysvětlím, co to karma je.

Zkuste si představit, také vám to budu demonstrovat prosím vás, abyste věděli, jak závadné je, když budete chodit k různým jiným takzvaně duchovním bytostem, které vás budou zbavovat starých karem. Je to velmi nebezpečné, zaprvé pro vás a zadruhé pro ty lidi, kteří to dělají.

Když vám to převedu do tohoto hmotného světa, mág je jako kdybyste nezvládli písémku. Dejme tomu matematika, pátá třída, kde je třeba algebra. Když budete karmu

považovat za množství materiálu, který máte umět, karma znamená dvojku až pětku. Není to jednička, to byste uměli. To by vás nezaskočilo, to byste reagovali správně, výpočet algebry by byl správný. To znamená, karma je, když máte rezervu mezi dvojkou a pětkou, což symbolizuje naše školství.

Když byste se chtěli zbavit svých karem a šli byste k mágovi, je to jako kdyby ten mág za vás tu písemku napsal. Pozor, jenže tu algebru se musíte naučit. Vy musíte dokončit tu pátou třídu a musíte pokračovat matematikou šesté třídy, a potom sedmé třídy. Nejde nic přeskočit, nejde nic urychlit. To byl podvod. V tu chvíli to koresponduje s tím, co jsem malovala na základních přednáškách. Jestliže za vás někdo tu písemku napíše a vy to neumíte, přijde obrovský náraz ve vašem osudu, protože vy musíte udělat opravnou lekci. A pozor, musíte jí umět.

Jsem duchovní učitel, takže vidíte, já vás doučuji a vysvětluji, jak se věci mají. Já vám vlastně jako tomu žákovi pomůžu doučit se tu algebru, aby až přijde další písemka, jste věděli, jak zareagovat. Tehdy to už je vaše práce. Já jsem tu pouze pro vás, abych vám vysvětlila postup. Aby právě vaše tělo to přijalo dobře. Je spousta moudrých knih, i tady u nás v Čechách i po světě je spousta opravdu dobrých spisovatelů duchovních, ale oni jsou tak sofistickovaní, tak ohromně báječných, ale mezi vámi žije spousta úžasných, těch nejúžasnějších obyčejných lidí, kteří by těmhle knihám vůbec nerozuměli. Je to podáno zase směrem jakoby na ty filozofické směry, které jsou specifikované a vy se s nimi jako člověk nesetkáte, nebudete jim rozumět.

Já jsem praktik. Já jsem někdo, kdo překládá tyhle filozofické směry do vašeho života, abyste věděli, jak to udělat. Doma, když chodíte do práce a staráte se o děti a o rodinu. Mnozí z vás jsou úžasně připraveni. Nejsem tady ještě pro ty, kteří by toužili po slávě, to je magie. Ty ještě nemají prožité životy, kdy musí zažít utrpení slávy. To jsou všechno pitomosti. Sláva přináší člověku pouze obtíže, utrpení, nástrahy obrovského chtění. Když už tu slávu člověk má, ještě horší si ji udržet. To jsou všechno obrovské zátěže na psychiku.

Tady jde o to, umět se radovat a být spokojený z toho, co zrovna teď mám. Tak jediné ztotožníte program Boha s původní existencí vašeho božství s rovinou vaše těla neboli s hmotou. Pokavád té hmotě umíte poručit, ona vám slouží.

Takže, další část hmoty. To už víte, že hmota je každá bytost. To znamená, že jste to vy. Musíte zapomenout na vaši vlastní osobu. To je podivné, co po vás chci, že jo?

Ano, zapomněla jsem na Ivu. Iva neexistuje. Když Iva neexistuje, vnímá jenom konání, nepotřebuje poděkování, žádný vděk. Mám jenom radost z toho, že to konání se děje. Vždycky mi dělalo radost.

Já jsem byla podivné dítě, byla jsem ztřeštěná, tam bylo obrovské množství energie, obrovská radost, takže ten Bůh tam žil, byla jsem až tak nadšená, až to někdy překračovalo jisté míry. Já si pamatuji, já bych se přetrhla, když by po mně někdo něco chtěl. A kolikrát i dopředu jsem chtěla. Já jsem byla hodně rychlá a roztržitá.

Ze začátku to bylo pro mě, to žít ve hmotě hodně obtížné. Já si pamatuji, jak v kuchyni říkám: „Mami já ti pomůžu, chceš? Co chceš pomoci?“ A ona, ať jdu do špajzky pro

cibuli. Pozor, ta cibule byla vzdálená 3 metry, protože ta předsínka má 3 metry. Já jsem se tam do skotačila, teď otevřu tu špajzku, teď nic. V té hlavě bylo úplné hovno z toho. Já jsem zapoměla za ty 3 metry, co ta maminka chtěla, jo? Teď tam třestím oči a si říkám, na to musím přeci přijít, tady zase tolik věcí není. Mouka to nebyla, olej to nebyl, ocet to také nebyl a najednou se ozvalo z té kuchyně, že ty jsi zase zapoměla, co jsi měla přinést?! Tam jsem tak doháněla, že ta maminka si o mně myslela, že jsem úplně blbá. A tam jsem zase doháněla to, že mi to bylo jedno, že si to myslela. Víte, musíte se připojit vždycky tak jak to je. Já jsem věděla jen to, že tam byla ohromná snaha pomoci a ono mi to nebylo umožněno. Tam jsem musela regulovat to své obrovské nadšení, to bylo také až moc předimenzované. Takže vidíme, že i já jsem se musela v té hmotě trošku jakoby kultivovat za ta léta.

Takže pozor, tady je to skutečně dané. Všechno, co dělám, když děláte pro radost a pro štěstí druhých lidí a jste poslední, pozor slyšíte to taky, tam jsou zase slova Ježíše: „Až budeš ten poslední, budeš pro mne ten první“. Až budete poslední, poslední v řadě a nebude vám to vadit, to je důležité, nebudete to považovat za špatnou věc, nebudete chtít být viditelní a nebudete odmítat viditelnost, když to zrovna se děje. Všechno zkrátka bude tak přijímáno, jak se děje, tehdy to přijde. Budete ti první, neboť tehdy budete trvale v meditaci.

Já jsem nikdy nemusela meditovat a paradoxně o tom své vím, znáte pana doktora Tomáše, protože on mi předal štafetu, abych vám ukázala praxi. Nicméně v roce 98 jsem pochopila, proč tam chodím, přestože jsem nikdy nedělala meditaci. Já jsem, a to mi božství řeklo, já jsem od narození žila neustále v meditaci, protože jsem byla jenom šťastná a spokojená. A oni mi řekli, když vaříš a vaříš s tou představou, že uděláš radost těm, kteří to budou konzumovat, tehdy já vařím za tebe. Když si čistíš boty, i když tě to nebaví a tebe to nebaví, „to byla tedy věc, kterou jsem nemusela“, tak jsem si tam dosadila lásku, že aspoň radost udělám mamince. Vidíte to? Ne, to jsou zázraky. Ano, takže na jedné jsem měla motiv proto, proč jsem to dělala. Tehdy skutečně to je pokora žitá pro vše. Tehdy vaše osobnost zmizí a nefňukáte. Máte obrovskou radost, že ten poslední smíte být. Tehdy se božství otevírá.

Další posty, které tam jsou, to už jsem říkala, jsou partneři, potom, o tom už jsem mluvila, jsou děti.

Jestliže už snesete na své osobě všechno a vydržíte všechno, tak ještě jsou veliké zkoušky, protože už to zase nesnesete třeba na dětech. Ó, podívej se na toho chudáčka, vždyť ve školce se mu děje nějakému tomu dítěti, teď je hodně šikan, pozor, teď se nelekněte, což je báječné, protože ti lidé, kteří to potřebují a mají to v osudu svého života, musí být prozkoušeni, ale pozor. Nevyvedete to své dítě nikdy z tohoto problému, pokavaď ho budete litovat, zablokujete si ruce, pokavaď vám to bude vadit. Ne ne ne, vy ho musíte, pozor, radostně nad touto událostí přivést praxi k tomu, jak se toho zbavit. A to jde jedinež láskou.

My jsme to měli v rodině dvakrát. Jednou to byl Giovanni, jako malý. Letos už mu bude 14, už je to velký kluk a pamatuji si, to bylo neuvěřitelné. Byl u mě v první třídě, když dojel. To byl Rafael malinký, a ten tady tenkrát ještě nebyl. A už od začátku prázdnin,

když jsem se ho zeptala: „Tak co, těšíš se do druhé třídy?“, tak on tak jako, „ale jo“! Tak to už jsem začala čout, že jo. Tak mu říkám: „Co se děje?“ a on mi začal vyprávět příběh jednoho chlapce, jmenoval se Valid. Zvláštní jméno, je z arabské rodiny ten chlapeček, a to byl takový v uvozovkách gauner. Také samozřejmě tam jsou geny, takže náběr všech těch věcí, a ten kluk si skutečně zasedl na několik chlapců ve třídě a Giovanni tenkrát chodil, Lucka říkala: „Každý den jsem prala bundu, přišel vždycky od shora až dolů zablácený a já už jsem ani nemohla dosušit ty bundy, to nešlo. Už jsme neměli, co na sebe“.

Už jsme to řešili i ve škole, ale učitelka vůbec nereagovala. Ta učitelka nemůže reagovat, když ten Giovanni se má naučit tento princip. Vy to vidíte úplně jinak. Ano, vše je dobré. Vše je dobré, proto, abyste zareagovali. A Lucka říkala: „Mami, to fakt je éro, protože, já jsem jednou vyzvedávala Giovánka ze školy a už jsme od té školy byli tak 50 metrů, docela daleko, nesla jsem Rafaela na ruce a najednou slyším z dálky: „Giooovaaaniii“. A teď jsme se otočili, i já i Giovanni a tam stála maminka Valida, za ruku Valida a ten Valid pokračoval: „Tvoje máma je smradlavá psí noha“. Lucka říkala: „Já jsem jenom vyvalila oči a říkám, no Valide?“ A maminka nic. Kluk byl svatej, že jo, v té rodině. Tak synové mají větší roli než matky a ten kluk z toho byl vyloženě jakoby sjetej. Bylo vidět, jak mu to otravuje tu představu, že do té druhé třídy zase půjde. A tak já jsem říkala: „víš co Giovánku, my se budeme učit Valida milovat, jo?“ A každý den jsme se k tomu vrátili jenom na malou chvíli. Vysvětlovala jsem mu: „Podívej se, ty se toho můžeš zbavit jedine tím, že se vžiješ do role toho chlapce. Uvědom si, že se narodil do určité rodiny, bůh ví, co se tam děje. Ten človíček to umí zkrátka. Nesmíš na něj myslet špatně, musíš na něj myslet s velkou láskou. Pokavaď jde se mu vyhnout, tak se mu vyhni. Rozhodně mu neoplácej nic, jinak se toho nezbavíš.“

Když po dvou měsících odjížděl, tak se přišel rozloučit. Objímal mne, tak jsem se nadechla a jako správná babka jsem mu chtěla připomenout a on se tak ke mně otočil a říkal: „já vím, milovat Valida“.

Načež odjeli a večer 3. září, bylo pondělí, na to nikdy nezapomenu, volá Lucka a říká: „Mami, tomu neuvěříš, my jsme přišli do té druhé třídy a tam jsme zjistili, že Valid byl přeložený a jinou školu. A já jsem viděla, jak Giovanni třestil oči a on věděl proč.“ Tohle tomu dítěti už nikdo nesebere, a proto bylo dobré, že se směl dostat, do téhle situace, a mohl se naučit umět se bránit láskou. Přijetí, obrovský soucit s Validem, který si v nevědomosti dnes jako hmota zapisuje obrovské osudové děje, které přijdou.

Spoustě dětí se to teď děje, ti, kteří vytvářejí tyhle věci, to jsou ještě děti ve 3D samozřejmě, ale mohou být i jiné varianty. Můžete se v uvozovkách z Valida změnit ve světce. I to se potřebuje prožít.

Nekalkulujte, neposuzujte, každý má své platby, které musí prožít a své programy, které mu musí dojít, aby se změnil. I tohle je dobře, takže nelitovat.

Já jsem se nikdy neobávala o své dvě dcery, které se vdaly velmi brzo a do dalekého zahraničí. Já jsem věděla, že jsem ty děti naučila základům. Základům jsem je naučila svým chováním, protože u mne viděly ty zázraky, které se děly, když jsem se chovala, jak jsem jim vysvětlovala, že se chovat mají.

Já jsem si nedávno vzpomněla na neuvěřitelnou věc, abyste viděli, jakou hmotu, byť finanční nebo jakoukoliv, můžete ovlivnit. A nevím jak to, že jsem na to zapomněla, a to bylo kouzelné.

Když bylo naší Lucce asi 13, tak holky naše chodily ještě na gymnázium a tam vždycky v létě nebo v červnu mohli jet do Anglie. Tam vždycky ty děti byly umístěny do rodin a pak si je učitelka vždycky stáhla. A představte si, já jsem tenkrát byla vždycky bez koruny, ale nám to nikdy nevadilo. Mně to nikdy nevadilo. Já jsem se naučila s tím žít a prožívali jsme obrovské zázraky a tohle je také jeden z těch zázraků. Tenkrát ta Lucka, přišly mi peníze vždycky fifty fifty, takže na ten pobyt jsem tam měla, to, co bylo třeba poplatit, ale už mi nezbylo na žádné kapesné. Lucce jsem to vysvětlovala. Holky se naučily, že zkrátka nemáme, takže nevyžadovaly a povídala jsem: „Podívej se, dám ti s sebou nějaké oplatky, sušenky. Pití si musíš holt načepovat vodu do lahve v té rodině, nedá se nic dělat, nemám, abych ti dala kapesné.“ A ona: „ale jooo“. Nevadilo jí. Pozor, vy vidíte, kdyby jí to vadilo, tak už se nemohl stát ten zázrak. Tam je to vždy komplexní.

Pozor, ten den vůbec byl hektický, protože my jsme v tu dobu, ona měla jet v jednu hodinu po obědě a my jsme v tu dobu měli malinké štěňáček Betyнку. To miminko jsme měli asi 14 dní, on to byl trpasličí knírač a ona byla opravdu extrémně malinká. V dospělosti měla 2 kila, tak si představte, jaké to bylo štěně. A já hned ráno v 8 hodin otevřu dveře těm holkám a za dveřmi stála diefenbachie a dole byl roztrhaný list a teď jsem si říkala: „tak a teď je to v pytli“. Já jsem nevěděla, ona ho tak roztrhala, že nebylo vidět, jestli něco sežrala. Teď jsem nevěděla, ona je jedovatá a teď Petruška byla malá, bylo jí asi 8: „mami...“. Musíme to zkusit, mám připravený oběd, vyrazíme, my musíme zkrátka s tou Betkou, jestli jí zachráníme, jedem k veterináři.

Přijeli jsme na tu veterinu a veterinář říkal: „no jo, ona je tak malinká, že já ty miligramy můžu přehnat a ona může umřít.“, já říkám: „Dobře, je to 50 na 50 buď anebo.“

Takže on něco namíchal, píchnul jí to a říká: „Prosím vás, půjde to z ní horem dolem, bude slintat, zvracet, čurat a kadit, takže běžte ven na prostranství, tam je tráva asi tak 20, 30 centimetrů vysoká, tam ji položte do trávy, ať se vyčistí a až přestane a bude dýchat, tak přijďte zpátky.“

Pozor, to bylo komické, protože my jsme pak vylezli ven, teď jsme jí položili do trávy a stáli jsme nad ní a brečely jsme. A teď chodili lidi na tu veterinu a oni neviděli žádného psa, nic a my tam 2 řvaly, nudle u nosu. My jsme se tam vyřvaly, Betka se vyčistila a přežila to, takže my jsme se vrátily domů. A přijdu domů s tím, že začnu dělat oběd a najednou zvonek.

Ježíši, ještě jsem takhle ubrečená, flekatá. Otevřu dveře a dole za vrátky stál člověk a měl obrovskou kytici růží, asi 25 růží a říká mi: „Vy jste paní Adamcová?“. Ten pán byl starší, asi 75 let a ptám se ho: „Vy mne hledáte?“ a pokračoval: „Vy děláte zuby, že ano?“ Odpověděla jsem: „No, ano.“ „Můžete sem jít, prosím vás.“ Takže jsem sestoupila dolů k těm vrátkům, otevřela jsem vrátka a říkám, „Nespletl jste si mne s někým?“ A on říká: „Ne ne ne, víte, vy jste mi dělala minulý týden zlatý můstek. Já jsem si to zjistil u paní doktorky, ke které chodím a já jsem vám přišel poděkovat, protože já jsem tak strašně spokojený. Já snad neměl před tím takhle dobré zuby jako mám. To je něco

neuvěřitelného. Já jsem si myslel, že nikdy nesnesu nic jiného v ústech, ale to je tak báječné. Takže já jsem vám přišel poděkovat.“

Já říkám: „Ježíšmarjá, takových peněz jste dal za ty květiny, ony jsou nádherné, to si ani nezasloužím“ a on nic, on mi to pochválil a odešel.

Já jsem přišla jak uhranutá s tou kytkou do bytu a říkám: „Lucko, podívej“ a Lucka: „další nápadník, jo?“ ona má úžasný humor. Načež říkám, hele Lucí, běž je dát do vázy. Tak ona naplnila vázu vodou, donesla je do obýváku a najednou z toho obýváku křičí: „Mami pojď sem“, říkám, co se děje? „Pojď se podívat.“ A uprostřed těch růží byla obálka a v ní bylo 200 marek. Já jsem to otevřela a říká, ty si ta nejlepší směnárna.

V životě jsem nedostala žádnou cizí měnu, až ten den, hodinu před odjezdem, to bylo neuvěřitelné, a to dítě si to zasloužilo, protože nemělo odpor.

Vždycky se všechno změní. Vy ovládáte vše, co se děje na tomhle světě, protože vaše realita je: „Zavřete si oči.“ „Já jsem Bůh a jsem vše, co existuje, tak proč bych kritizoval a hodnotil svoje chování, když je to moje vůle.“ Tohle je vaše skutečná realita, takže přijímejte.

Na základních přednáškách, které jsem kreslila, jsem pouze nakreslila 1. stupeň, to znamená, jak se máte chovat, aby čakra byla přesně harmonicky otevřená, ne moc a ne málo. To je velmi důležité, a to co máte a nemáte dělat a směrem nalevo a napravo. Pozor, to je 1. krok. Nemůžete chtít od člověka, který prožívá negativní emoce trvale, to znamená svůj egoismus a odmítání, aby najednou byl pokorný.

Ne, vy se napřed musíte prvním krokem naučit být spravedliví, a to chce několik podmínek.

Zaprvé doporučuji, já vím, že to pro vás možná bude těžké, ale musíte všechny lidi milovat stejně. Nedosazujte si tam takovou tu lásku v partnerství. Existuje velké množství lásek a navíc, lidé dělají jednu velkou zásadní chybu, že směšují nesmísitelné dvě věci – lásku a sexualitu. To spolu nemá co dělat, já vám to potom vysvětlím.

Takže ideální je, když milujete všechny lidi stejně, tehdy lehce budete spravedliví. Ano, byly doby, kdy jsem svým dětem nedovolila, protože nebylo spravedlivé, aby něco ode mě získali. A věřte mi, moje starší dcera, která je logik, není to bhakti, ale je hodně dobrá, ale logická, což je pomalejší postup, té jsem udělala výklad až ve 25 letech života. Neudělala bych to nikdy dřív, přesto že to byla dcera, protože bych jí zastavila. Nebylo záhodno pro její vývoj, protože bych jí ublížila. Ale bylo to proto, že jsem skutečně spravedlivá. Nemůžete nikomu přidávat, když je všechno stejný Bůh. Musíte se ke všem lidem chovat stejně. Jakmile mám zevnitř schopnost chovat se nesejně, už jsem v egoismu. Prosazování a rozhodování vůle vašeho jména a role pro to, kdo byl, tehdy děláte obrovské chyby, které se v čase vašeho těla někde objeví, musíte být spravedliví.

Takže první věc je, uvědomte si, že iluzí vašich prožitků je, že milujete víc lidí, právě proto, že je znáte nebo se narodili do vašeho bytu. Jsou to třeba příbuzní nebo milí. Ale i druzí umí být milí. I lidi, které potkáváte na ulici, mohou být a jsou, věřte mi, všichni jsme příbuzní. Když se dostanete jenom o 5, 6 generací zpátky, zjistíte, že i támhle soused na konci vaší ulice je příbuzný. Já mám kamarádku, která bydlí v Teplicích a

jednou se dostala na nějaký kurz němčiny, na který si šetřila strašně dlouho, támhle někde v Ostravě. Na tom kurzu v Ostravě, když se lidi představovali, tak tam byl člověk, který měl velmi zvláštní jméno, a to jméno se objevovalo někde v předcích její maminky a oni se pak dozvěděli, když se seznámili s tím člověkem, tak jak se ti lidé představují před tím kurzem, že jsou příbuzní velice blízcí. Takže opravdu, to příbuzenství je neuvěřitelně roztažené, protože tam jsou fakt obrovské kříživé momenty a opravdu vy nevíte. Kdybyste šli támhle někde v Jižní Americe, kolik příbuzných tam nepoznáte. Každá rodina má skutečně ty paprsky velmi daleko.

Třeba můj dědeček z matčiny strany pochází z Ukrajiny, jeho předkové o 2 generace, tam zase byl nějaký předek Ital. Vidíte, moje dcera se zase zpátky vrátila do Itálie. Z předků jejího manžela byli zase německý a polský předkové a naši předkové zase směřují na úplně jiný směr. To jsou věci, které tu jsou. Ty příbuzné máte a vůbec o tom nevíte, takže, všichni jsme příbuzní.

Já si pamatuji, je to pár let zpátky, se mi dostal do rukou National Geographic a už tenkrát, to je 7, 8 let zpátky se dopočítali vlastně sedmi matek a máme skutečně jednu matku, protože ono se to někde sbíhat musí, takže zapomeňte i barvy kůže. To jsou všechno skutečně nesmysly. Člověka ohodnocuje jeho emocionální kvocient, a to co bude odmítat, to si prožije. Jestliže dneska odmítám třeba Romy, pište si, že váš program směřuje k prožitku „Rom“. A užijete si přesně to, co jste dělali druhým. To jsou věci, které jsou neoddiskutovatelné. Teprve tehdy, až si prožijete všechny prožitky, tady těch inkarnačních procesů, budete soucítit obrovsky s každou bytostí, ať by vypadala jakkoliv, ať by dělala cokoli, protože vám bude jasné, že vám odmítání škodí, ale budete vědět, smíte soucítit, nesmíte litovat. Nezapomeňte, že lítost je negativní emoce a mnoho lidí si s ní neví rady. Neumí rozlišit soucítění. Soucit je a v tamtom slově už to je, že víte, co ten člověk prožívá, když tohle žije. Ale litování je, že nechcete, aby to prožíval, že nechcete, abyste to prožívali.

Kdybych tohle dělala celá léta při těch výkladech, zablokovala by se mi srdeční čakra a přes srdeční čakru do rukou by nemohl přijít Otec a odečíst informace od toho člověka. Já bych jim nepomohla. Vlastně, když už víte informace, já bych jim ublížila. Ne, i on má osud svůj nabraný. Jeho osud je nastavený přesně tak, jak jeho Nadjá ví, že být musí. To znamená, že se musíte zbavit závislosti i na své osobě, i na druhých osobách.

Další hmota, která se tam vyskytuje, jsou peníze. Už jsme o tom mluvili, peníze máte nastavené.

Já se asi zřejmě dostala jinam, odběhla jsem od jedné věci, kterou jsem vám chtěla vyprávět.

Jednou, teď nedávno, myslím, že ve Znojmě, mě jedna žena oslovila s tím, že manžel neplatí alimenty, a ona vychovává dvě děti. A že ona těch peněz také moc nemá, jestli se má soudit, jestli na něj má podat trestné oznámení. Nedělejte to. Moje štěstí je, že ty děti mám. Bylo dobře, že jsem se s tím člověkem setkala, protože jsem s ním zažila určitě i krásné chvíle. Ty krásné si schovejte, ty špatné zahodte a radujte se z toho, co je – z dětí, ze zdravých dětí. Sice nemáte peníze, dobře, ale přežíváte. Možná, že peníze by vaše milované děti zkazily. Ale navíc, když byste se soudili, stejně byste, i kdybyste

vyhráli ten soud, ty peníze z manžela nedostali. Já se omlouvám všech přítomným mužům. Jsem žena a musím vždycky mluvit i v těch příkladech, ale prosím vás, posuzujte to jako člověčenství. Ty samé podmínky máte i vy muži samozřejmě. Mně totiž nedávno jeden muž oslovil a říkal mi: „vy jste k nám mužským nespravedlivá“. To ne, to jenom já jsem žena, takže mluvím s koncovkou „a“, ale dosadte si to do obrácené podoby.

Takže tady je nutné nedohadovat se, nepřidávat do toho božího těla neboli do světa negativní věci. Souzení se s tím člověkem může poškodit vztah mezi dětmi a otcem a vůbec celkovou atmosféru v té rodině. Věřte mi, program vašich peněz je přesně nastavený na váš život. Projdou léta, všechno se změní, děti budou zapojené do akcí, které byste jim nedávali, kdyby těch věcí bylo hodně. Ono to všem pomůže.

Další je samozřejmě visení na nějakém majetku. Viděli jste někdy oči člověka, který o něco usiluje? Ano, tam je zákon hmoty, ta zášť, ta tvrdost. Když budete chtít támhle nějaký objekt a je jedno, jestli je to pozemek, dům nebo krásná žena a někdo jiný bude mít o něj zájem, tak vrcholem egoismu je, že najednou vidíte i nepřítele kolem sebe. Ne, už vyspělá osoba, která bude soucítit s tím druhým: „No jo, tak mně se líbí, proč by jemu se neměla líbit, on má stejné podmínky“, ano to je správné, to už je lepší. Úplně úžasné je umět se vzdát toho. Pozor, pak o to nepřijdete. To je zase obrovská, já tomu říkám, nad-magie. To nemá s magií nic společného, to už je ovládnutí hmoty, a to vás přichází učít. Takže pozor na tyhle věci. Budete prozkoušeni různými věcmi.

Já si zrovna včera zase vzpomněla na jednu historku z mého života, kdy v roce 96 jsme s mojí maminkou opravovaly střechu a tenkrát se stala zvláštní věc. Ta firma báječná, bylo tam asi 7 pokrývačů a oni makali jak brouci. Fakt, během krátké chvíle ta střecha byla hotová. Nicméně v jednu chvíli, já jsem myslím pospíchala, položila jsem kabelku na schody, tam byly otevřené dveře, kudy museli chodit ven a dovnitř. Tam prošlo ještě i více lidí, lidí i známých jakoby v tu chvíli, nicméně, já jsem pak bafla kabelku, skočila jsem do auta, odjela jsem, a když jsem otevřela peněženku, tak jsem zjistila, že 700 korun chybí. A teď, co. Víte, vy nesmíte ublížit jinému člověku. Jak by bylo vám, kdyby vás někdo falešně obvinil. Tak bylo zhruba 10 až 15 osob, kteří možná by eventuálně mohli, ale to by mi nestály ty peníze za to, přestože byly pro mne životně důležité, abych někoho obvinila. Ani já bych nechtěla, slyšíte to, aby mě někdo falešně obvinil. Já bych způsobila obrovské velké utrpení minimálně u 10 lidí, to bych nikdy neudělala. To mi ty peníze, byť byly na jídlo, poslední, co jsme měli, nestály.

Když už tohle v sobě ustojíte, tak přijde zkouška. Protože ten Bůh si vás potřebuje vyzkoušet a děje se to vždycky přes osobu, která žije nedaleko vás. U mě tuhle roli vždycky dělala maminka. A maminka je úžasná bytost, obrovsky ji miluji a vždycky ten Otec, já vždycky vidím, když se na mne kouká z lidských očí Otec, anebo když se kouká Satan neboli Ego, zákon hmoty.

V tu ránu přišla maminka. Když jsem si to v sobě uložila, že tedy nebudu nic řešit, to znamená, že byla moje blbost, že jsem tam tu kabelku nechala jo, to mimochodem mohl být i někdo z ulice, kdo tam tu kabelku viděl ležet. Vyšel po 6 schodech a vzal ji. Neřešila jsem to, to nemělo smysl.

Najednou ta maminka přišla, ona na mně samozřejmě poznala, že se něco stalo. Tak říkám, no mami, mně se ztratilo 700. Teď přišli ty oči, takhle se natočily a řekla: „já vím, to byl určitě XY“. Říkám jí, „ne ne mami, to mi za to nestojí.“

Tyhle zkoušky budou pro vás přicházet, protože když to ustojíte v sobě, tak vy máte prosím vás společné Ego. To je hladina, která se pohybuje a je pro nás pro všechny stejná. Vy nevíte, že to není jenom vaše. Vy máte pouze jinak připojené čidlo podle vásán, které máte rozpracované v duchovním srdci. Další čidlo, které máte, je umístěné v levé hemisféře.

Já mám tady 2 dotazy, které se potřebují odpovědět.

Ještě bych domluvila základ té hmoty, abyste věděli, jak se dostat k základní komunikaci, to znamená přijmout veškerý hmotný svět.

Základ jsme si řekli. Zapomenout na svojí vlastní osobu, nevlastnit druhé osoby, nevlastnit, neviset ani na penězích. K tomu jsem vám vysvětlovala potřebné příklady, protože věřte mi, jak to hodíte za hlavu, to jsem ještě nedopověděla, když jsem vlastně hodila za hlavu tu krádež, zmizení těch sedmi stovek, tak za dva dny mi přišlo 1200 - ještě jsem dostala prémii. A vždycky se vám to vyřeší nádherným způsobem a skutečně věřte mi, funguje to. Je to zkrátka zákon, kdy to božství vás učí pokoře.

Teprve druhý stupeň, až když se naučíte spravedlnosti, to znamená, tomu středu, všechno musí být mezi vámi a zbytkem světa spravedlivě, pak teprve se smíte naučit druhý stupeň, což je pokora. Pokora znamená, že rád ustoupím tomu celku, takhle ustoupím dozadu, ale s radostí, že to smím udělat. Tohle je ten nejvyšší stupeň. Jakmile byste na nějaké čakře přeci jenom prožili lítost, že jste to pro ty všechny udělali a oni vám ani nepoděkovali nebo nikdo vám neoceníl to, co jste udělali, to ještě není pokora.

Pak demolujete zase svoje tělo, ne. Vy fakt máte být ti poslední v řadě a pracovat pro zbytek světa. Jenom proto, že to smíte prožívat to obrovský štěstí, protože Bůh a teď dobře poslouchajte, je vyzařování, je vydávání, je dávání. Je to jako, když slunce svítí, taky nemá podmínky. Tohle vám přináší štěstí, pozor jo, pocit štěstí. Jakmile ale začnete směřovat obráceně směrem k sobě, chcete slyšet poděkování, chcete úctu, chcete, abyste byli viditelní a teď se to nedostaví, je to nesměřování ven, ale k sobě. Vy to taháte k sobě, tak je tam opak. Je tam nedávání, nevyzařování neboli tvrzení. To je egoismus. Vy tvrdnete, je to blbý, že jo bejt „natvrdej“. Do té hmoty se vlastně vsunete a připadáte si pak jako to tělo, což je vaše iluze, ale je tam hlavně neštěstí.

Pociťujete deziluzi, odpor k tomu, co se děje, a to vám činí bloky. Tohle prosím vám je velice těžké pro ty lidi, tohle žijete spousty životů. Teď jste prolezli přes síto všech těch idejí, když jste schopní toto slyšet. V opačném případě, kdyby vlna vašeho egoismu ještě nebyla zpracovaná, by vám bylo ohromně špatně, když byste mě slyšeli. Kdyby mě slyšel egoistický člověk, jemu se skutečně udělá strašně špatně a musí odejít. Protože já vám vlastně vysvětluji, že neexistujete, že jste součástí celku, jo? Pozor, ano. To je vlastně taková ta mystická smrt, kdy se probudíte. Necháte zemřít ego a probudíte se a vnímáte svoji nesmrtelnost. Ano, Bůh nikdy nemůže skončit. Vaše skutečná realita je jednou pro vždy daná. Ona pokračuje.

Nedávno mě rozesmáli, ježíš kde? Ve Znojmě. Nějaká paní mi tam napsala dotaz, abych vysvětlila 6., 7., 8. dimenzi a já se začala obrovsky smát. Já jsem říkala: „Prosím vás, i kdybych to věděla a nevím to, protože všechno je skutečně jako ve škole. Můžete si dosadit jakoukoliv informaci, je to jednoduché a lehké. Bylo by to jako, kdyby žáčkovi ze třetí třídy jsem měla jako učitel vysvětlit látku z deváté. Oni by byli vyděšení. Nebo jako kdyby prvňákovi, který se učí sčítat a odčítat, bych vysvětlovala, jaká matematika bude v deskriptivě na vysoké škole. No, vy byste hrůzou umřeli. Vy se k tomu musíte prožít třídu po třídě. Zkrátka, abyste to vnímali. Ale hlavně já v tu dobu, když vás učím jako ve třetí třídě, tak jsem paní učitelka pro třetí třídu. Mě nezajímá, co učí moje kolegyně ve vyšších třídách. Člověk, který ještě nepochopí 5. dimenzi, je na začátku a chce vědět, co je v 6., 7., 8. Vidíte to? Už takhle je to nelogické. A věřte mi, že je zbytečné být, pozor, zvědavý. Jo? Mohli byste se vyděsit, protože další věc, která patří sem do hmotného světa, a která činí živým váš egoismus, je strach. Strach je ale velmi důležitý. Ano, strach souvisí s 1. čakrou, která je základem pro vaše hmotná těla. A souvisí s pudem sebezáchovy, vidíte to, proto se lidé bojí a mají pud sebezáchovy, protože se bojí smrti. Taková ta představa, já, co bude, najednou bude nic, bude tma, jo? To jsou takové ty představy. To vás tedy udržuje. Teď jsme tedy samozřejmě i u tématu a otevřu ho, protože spousta lidí se s tím setkala, a má velký problém s tématem sebevražda.

Prosím vás, to je také Boží vůle. Jestliže člověku končí život v bodě B, naučil se všechno, co má, je naprogramováno, že Nadjá, všechno řídí vaše Nadjá neboli Bůh ve vás, ví, že člověk se propracoval do bodu, kdy má zpracováno všechno, co je schopen v tomto životě zpracovat, přehodí ruku egoismu a ten člověk, jako to jméno a tělo se rozhodne, že už nechce. Neodsuzovat ty lidi. Oni v okamžiku přechodu rozvázání do vyšších světů si uvědomí, že to neměli dělat, ale je to poryv egoismu, který zaplatí v dalším životě. Tady platíte spíš většinou to, že tím raníte své okolí, které vás miluje. Takže to, co činíte druhým, pozor, vidíte to? Činíte sobě. A je to iluzí.

Když si tady představíte velkou řadu panáčků, uvidíte. Dám příklad.

Budete mít neshody doma v domácnosti. Dejme tomu, zamilujete se do jiné ženy nebo do jiného muže, to je jedno a na ty doma budete protivní, že ano, když už milujete někde někoho jiného a na ty venku budete milí, na ty, po kterých toužíte. Je vaším omylem, že se něco změní. Protože každý člověk, kterého potkáváte je stejným Bohem, má jenom jinou tvář. Vy si zapisujete podobnou karmu. Jestliže já se usměji na někoho z vás, usmívám se na každého člověka ve stvoření, na stejného Boha a jestliže na někoho budu rejpavá a ošklivá a pohádám se s ním, dělám to i tomu člověku, kterého jakoby v iluzi miluji. To znamená, že jestliže dejme tomu budu žena, zamiluji se do ženatého muže. Zaprvé, láska přichází shůry, ona přijde. Za to nemůžete, je to vstup do učení. Jak jednoduché a prozaické, že jo. Vy v tom vidíte ohromný zápis. Ne. Vy máte podobnou cestu, takže vy se zamilujete. To cvakne. Vy nesmíte jednak ublížit ženě toho člověka, teď budu mluvit jako žena, to znamená, že manželce toho muže, byť ho milujete. Protože, když by on někomu ublížil, zapsal by si svoji karmu a vy také. Ale hlavně. Uvědomte si, že kdyby se vám to povedlo a on by k vám přišel, už bych měla husí kůži. Protože bych věděla, že když to udělal té své ženě, že i mně to může udělat. Ten člověk to umí, už bych ho nechtěla. Já bych mu to nedovolila. Já ho mohu milovat dál a budu

šťastná, že je úžasný, že neumí nikomu ublížit. Vy takhle můžete mít každého člověka. Můžete ho milovat za to, jak se chová, jak je hodný. To je úžasný dar. Tehdy máte největší šanci, že ten člověk se skutečně v tom životě k vám prožije, ale hlavně, nezatíží vás skutečně karma toho konání.

Takže, my se dostáváme ke karmě.

Na každé čakře máte samozřejmě nějakou zúženinku, protože v minulosti jste samozřejmě vytvářeli nějaké odpory. A každá čakra má své podmínky, to znamená, že ti, kteří k vám přicházejí vám jakoby ublížit, vám přicházejí pomáhat. Jestliže tohle budete vědět, budete se chovat pro druhé lidi fakt jak debilkové, protože se nebudete bránit. Budete je omlouvat, ano, dělejte to. V tom případě, když tohle začnete dělat, budou přicházet z těch druhých vedle vás takové ty pokušení, protože už víte, že máme egoismus společný. To znamená, že přijde nějaký ten jako našeptávač: „Ty jsi blbej, proč mu to neplatíš?“

Já jsem to také měla. Ne, tehdy stačí jenom vysvětlit tomu člověku: „Podívej se, já vím, jak to není hezké, když se dívám na toho člověka, co dělá, takže kdybych udělala to samé, tak bych byla stejná.“ To stačí. V klidu, nedohadovat se, klidně ať si o vás myslí, že jste trošku nenormální. Někaký čas to vydržíte a po čase se vám vybijí karma, samozřejmě ji nesmíte znova vyvolávat. Nezapomeňte i na situace, které jsou uloženy v pravé straně vašeho těla, protože tam jsou situační fáze a mnoho lidí se zaměřuje pouze na hmotu vašeho života, to znamená na konkrétní lidi, a ještě považuje situace za špatné, vadí jim situace, odmítají situace, to jsou zase na trojce situační věci. Nebo litují, že ta situace je taková, jaká je. Ne, ona je taková, jaká je. Stačí přijmout, ta praxe je jednoduchá. To jsou věci, které zkrátka musíte přijmout, ať se děje cokoliv.

Zkuste si představit takovou iluzorní situaci.

Někoho v rodině „zašijou“. Dejme tomu „zašijou“ mi manžela. Jak je to dobré, jo? Můj manžel dělal pitomosti, tak ho museli zavřít. To je výborné, ne? Ano? On se učí, tak proč ne. Já jsem zůstala doma se třemi dětmi třeba. Kdybych, pozor, nepoužila pokoru, tak bych všechny zdemolovala. Dívejte se. Když budu mému manželovi říkat: „Podívej se, to nic není, my to teď vydržíme, ty dva roky, co budeš sedět. Třeba tě pustí i dříve.“ Budete ho posilovat. Protože manžel, kdyby si dělal výčitky, že vás takhle nechat se třemi dětmi doma, už by byl později, až se vrátí, nebo už i v době, kdy by byl ve vězení, tak by byl nemocný. Vaše děti zase posílíte tím, že nebudete brečet, a vyčítat, co se děje, a fňukat a ztěžovat si. Ne. Budete se chovat normálně, s radostí, zaúkolujete je to, co mají dělat. Děti naopak budou šťastné, že je na ně navalená nějaká zodpovědnost, připadají si důležití. Tam jsou různé jiné náběhy obrovských věcí. To jim jednou bude moc dobré v jejich životě. Ale hlavně tím, jak se chováte, posilujete i rodinu manžela i rodinu vaši. Zmírňujete všechny dopady. Tehdy všechno zmizí. Nebudete pociťovat vůbec žádný odpor, ale hlavně vylezete po letech z těchhle situací a budete zdraví.

Naopak, celou rodinu by vám to zdemolovalo, kdybyste to odmítali. Děti by byly zablokované buď záští k otci, co vyvedl té chudince mamince nebo lítostí nad matkou, takže zlomený ruce nad lítostmi nebo nad záštěmi. Tam pesimismy – nohy, vztahovky – nevylučování. Tam celé tělo se po čase zdemoluje. Ale hlavně, když ty lidi odsoudí

někoho v rodině, mají další své osudy pokračující. Ne, vy se musíte chovat úplně opačně. Dívejte se, ukážu vám propojení jednotlivých bytostí.

Zkuste asi představit, že moje dcera přijde domů a stěžuje si na svého partnera a já jako máma s obrovskou lítostí si k ní sednu a začnu také blafat na toho zetě. Tím všechno, s prominutím, vy víte, že jsem sprosták, úplně „poseru“. Protože já jí zatížím, já ještě přivřu ty její čakry, které už přišla a měla přivřené. Ne, tady si k ní sednu a řeknu jí: „Podívej se, on má spoustu jiných dobrých vlastností. Dívej se aspoň na ty a toto přehlížej“. Protože já vím o realitě tohoto světa. Ta moje dcera si totiž zvolila nejenom mě jako matku, ale zvolila si všechny lidi svého života, to znamená i takového partnera. To znamená, že oni se také spolu učí a potřebují se. Kdyby ona toto uměla, tak on by jí to nedělal. To znamená, že jestliže já si k ní sednu a zmírním ten odpor, už když ode mne odchází a přijde domů za tím partnerem, on už se bude chovat úplně jinak. Už jí nebude dělat, pozor, než zase třeba zapomene a zase třeba začne jako jo? Ne ne ne.

To jsou věci, které vlastně vám nedochází, že opak je pravdou. Místo abyste se přiklonili k té dceři a mysleli jste si, že jste jí pomohli, tím že jste se přicucli. Ne, vy jste tady skutečně jak energetický upír, který přidává na misku vah.

Takže to jsou věci, které musíte vnímat. Ano, zmírňujte nedorozumění. Pak už i to božství ve vás vidí, že ubíráte potencionální množství bolesti a neštěstí na tomto světě. Už pracujete pro toho Boha a už i tím, že někam přijdete mezi lidi, se tam uleví. Ani by to nikdo nemusel vědět. Vy nevnímáte ještě a možná někteří již ano, to je jako, když čekáte v čekárně u doktora. Najednou se otevrou dveře a sedne na vás tíha, když přijde někdo, kdo v té auře má něco negativního a nevíte proč. Ani si nemusíte toho člověka všimnout, už cítíte najednou něco nepříjemného. A naopak. Najednou přijde slunce. Takže to jsou dopady všech těchto přítomností, protože ta energie je nekončící. Vy vidíte konec těla, ale to tělo tam nekončí, vy kolem sebe nosíte všechny své myšlenky, pocity, zápisy karmenní.

Byli jste někdy třeba v nějaké skupině lidí a najednou nikomu jinému to neděláte, na jednoho člověka se nasměřujete a musíte do něj třeba dloubat ironicky jazykem. Někdo vás provokuje, vy nevíte čím. To je karma, kterou si ten člověk nese na sobě. Ten člověk někomu sám komunikačně ublíží, takže druzí lidé, kteří jsou na to citliví, najednou neví, ale musí se do něj strefovat. Bacha, to si pak zase ale zapisujete vaši karmu. Jak vás svědčí jazyk, raději se do něj kousněte. Ne, nedělejte to, jo? Varuji vás.

Jakmile se prožijete do této úrovně, ve které tedy jste všichni, co jste tady, jinak by vám bylo obrovsky špatně, když byste mě slyšeli, tehdy nastává zvýšení vysílání, protože Bůh je geniální záležitost. A Satan má důležitou roli, Satan vysílá obrovské množství záření na vaše přijímače. Takže to musíte zjistit sami, že dříve už jste měli docela klid a najednou vám začalo něco strašně vadit, co už léta nepřišlo, to je nutné. Tady se musí zesílit odpor, abyste tím prolezli a naučili nevšímát si toho. Vy jste Bůh, vy jste božství. Tam je jenom láska, přijetí, pokora. To, co se tam ozve a je to vrčícího charakteru, odmítajícího charakteru, stačí neposlouchat. To nejste vy, je to vaše Ego. Je to vaše malé Já, které není skutečné. Už kdybyste si mysleli, že jste špatní, když to v sobě máte, už vás má. Protože už by vám to sevřelo na jedniče průchod. Mysleli byste si, že jste

špatní. Ne, to vám nepatří. Ignorujte to, přehlížejte to, není to těžké. Zkrátka jsem, jaký jsem. Držte se zuby nehty optimismu.

Vy jste se sem přišli něco naučit, takže váš plán je dělat chyby. Ano, v písemkách, než se dopídíte k jedničkám ty chyby jsou, ale pokaždé v té písemce zase umíte víc, takže to je úžasný. Nemůžete skočit z nuly, to znamená z koule na jedničku, to nejde. Takže postupně se k tomu propracujete. Pozor, tahle hladina je obrovsky náročná a předchází jí obrovsky těžké období magických stavů. Pozor a vy víte už, že každý ve svém stavu je dobrý. Nesmíte odsuzovat ani mágy, ani za černou magii, ani za bílou magii. Jenom se nesmíte strhnout k žádnému odporu, což je obrovsky těžké. Tím byste si totiž vytvořili novou karmu. Vysvětlím.

Nedávno mi jeden chlapec, kterého mám též v rodině, vyprávěl příběh o svém kamarádovi. Oni se znají od dětství, od školky a dneska je jim 35. Údajně, já toho chlapce neznám, ten Mirek mi to vyprávěl, že se stala taková věc. Je to jeho kamarád, nikdy nikomu neublížil. Je to čistá bytost, hodný kluk. Teď má rok a půl dítě a loni mezi létem a podzimem jel u nás na Teplicku a snažil se předjíždět autobus. Ten autobus byl prázdný, byl tam jenom řidič a během toho co se snažil předjíždět, tak 3x ten autobusák se ho snažil vytlačit ze silnice pryč. Načež ten kluk ho předjel nakonec, ukázal mu, tomu autobusákovi, ať zastaví. Z autobusu vylezl obrovský chlap jak hora. Ramena široká jak Schwarzenegger a začal toho kluka urážet. Načež ten kluk, který nikdy nikomu neublížil, vystartoval. Jednu tomu chlapovi, byť by byl větší než on, plácnul. Ten chlap upadl, zvedl se, vlezl do autobusu a odjel. Načež přišlo za nějaký čas trestní oznámení a toho chlapce před Vánoci v prosinci odsoudili na 3 roky nepodmíněně.

A ten Mirek mi říká. Spravedlnost lidská neexistuje, vůbec Bůh nemůže existovat. Já říkám, Mirku, omyl. Ano, máš pravdu, spravedlnost lidská nemůže existovat, protože my máme Ego. To chtění s námi cloumá, nejsme spravedliví, odsuzujeme, chceme pro sebe, útočíme, bojujeme. Vidíš, jenže Nadjá toho tvého kamaráda vědělo, že při obrovské zátěži už to neustojí a taky zaútočí. To znamená, že on je stejný, pozor, teď dobře poslouchejte.

Je jedno, jestli útočíte na milion lidí nebo na jednoho. Bůh neumí počítat. Tam rozhoduje to, co ještě umíte, a to co neumíte. A tohle by se stalo i v myšlence. Nejenom ve fyzickém útoku, pozor. Ten člověk se ještě strhne do té dolní hranice. Vy nesmíte zaútočit. Ale protože, vy vycházíte z minulostních magických stavů, kde jste sami posílali na někoho věci a útočili, musí na vás něco přijít. A proto prosím vás, neděste se toho všeho, co jste v minulých letech prožívali, protože tady samozřejmě je spousta třeba i reikistů, kteří se nechali zasvětit a spousty různých jiných lidí, kteří ve větší nebo menší míře se strhli k nějaké formě magie. Nebojte se toho. Je to dočistování vašich minulostních věcí. Jenom prosím vás jistě a pomalu to opouštějte. Nesmíte si dělat ani ochranu. Uvědomte si, že ochranu si dělá ohraničený Bůh pod egoismem. Vy už pak rozhodujete, co se vám má stát a co ne, ale vy v osudu máte napsáno v bodě A až B, čím máte projít, a jak tam máte dojít. To znamená, že ta ochrana by možná chvilku působila, ale už je to nová magie, kterou vytváříte. Je to rozhodování a prosazování vůle toho kterého člověka, který by to udělal. Nedělat. Nové dopady na vás budou, protože musí přijít zase nějaká magie z vnějšího světa, která vás napadne a znova přijde další

dočistování. Vy smíte jenom milovat a věřte mi, že dokážete změnit láskou úplně každého. Ono to v tom čase toho vašeho těla bude trvat trošičku déle, ale nebojte se toho. Rozhodně útoky, které přicházejí, jsou většinou nečekané.

Budu vám vyprávět jeden příběh, abyste viděli a mám jich desítky, ale to bychom tady byli až do aleluja.

Já si pamatuji, jak jsem jednou vezla, svázela jsem otisky, měla jsem Lucinku s sebou, té bylo asi 15 let a na jedné křižovatce ona mi říká, když jsme stáli. Já jsem se rozhlížela, jestli něco nejede, tak mi říká: „Mami dělej, já potřebuji strašně čurat. Jed““. Říkám, nechceš jít támhle do té zámecké zahrady do křoví, protože my jsme byli vedle takové velikánského parku. A ona, „ty jsi se zbláznila“. Patnáctiletá holka, že jo. No tak to je logické. Ona říká „jed, nebo fakt prasknu“. Tak já jsem se rozhlédla nalevo, napravo, nalevo a vši silou jsem šlápla na plyn. Auto vystartovalo, nicméně to bylo vedle zámecké zahrady a tam stromy obrovské staré stromy takhle se nakláněli přes tu zeď a z druhé strany přes ulici také a dělalo to takový tunel. A bylo tam šero a přes to, že byly asi 4 hodiny odpoledne v létě, tak tam byl takový stín. Oni ty stromy se dotýkaly těmi korunami, a to bylo před 17 lety. Tenkrát se ještě v létě nesvítilo a tam jelo olivově zelené auto a ve chvíli, kdy já jsem vši silou šlápla na ten plyn, abychom tedy dojeli brzo na ten záchod, tak jsem zahlédla v periferním vidění levého oka pohyb. Což okamžitě moje noha reagovala, že zase vši silou dupla na brzdu. Takže to auto vystartovalo a pak zaskřípaly brzdy, ale pozor, mezi tím takhle předjelo to olivové auto, tak asi 10, 20 centů a teď z toho auta vylezl chlap jak hora, nasranej jak dlaždič. Bylo vidět, že mě jde zabít, jo. A ta naše Lucka má krásný humor. Ona tak pípla: „a mám po mamince. To sem zvědavá, jak to přežiješ?“ Já už jsem cítila, co se na mě žene. Já vylezla z toho auta a mluvím na něj, jak se ke mně hnul a chtěl mě zabít, tak mu říkám. „Jestli mi jdete rozbít kušnu, tak si poslužte, protože na to máte právo. Ale já vás neviděla. Podívejte se, jaké tam je šero“. A teď on ke mně doběhl, kouká na mě. Teď, jak byl nadechnutý, co mi všechno řekne a co mi udělá, tak najednou mu zvázněla tvář a udělal „pffff“, otočil se a odešel. A ta Lucka říká „Ty jo, ty jsi dobrá“.

Víte, nesmíte útočit nitrem, vaše nitro je vaše skutečná realita. Pokaždé přijmete i to, že člověk vám jde ublížit, i to že skutečně si zasloužíte v tu chvíli ty věci, ono k tomu vůbec nedojde. Lidské Ego a Satan předpokládá odpor. A pokud to neuděláte, nic se vám nestane.

Já nevím, jestli jsem někde na přednáškách, které byly natočeny, vyprávěla o tom, jak jsem šla jednou na polikliniku, to naše Hanička maturovala, a bylo ¼ hodiny před maturitou a já jsem cítila, že se bojí, tak jsem jí poslala esemesku. Jak jsem odpinkla esemesku, tak najednou z blízkého paneláku vylezla vysoká hubená postava, kluk asi dvoumetrový. Samá ruka, samá noha, takový pavoučí a takhle mi najednou jeho ruka hrábla po telefonu, jak jsem ho měla v ruce. A protože v tu dobu já jsem neměla na nový telefon a taky by bylo pro mě obrovsky obtížné a přišla bych o velké množství práce, protože vezměte si, když máte telefon, tak vás doktoři zavolají hned, že jo. Víte to. Takhle bych musela dojít domu na záznamníku a zase zpátky, takže čas. Nebo můžete přijít o tu práci.

V tu dobu jsme potřebovali každou korunu, protože jsem platila leasing. Takže já jsem stačila tou rukou takhle dát dozadu, teď jsem ten telefon takhle držela. Pozor ten kluk, kdyby mě takhle objal, tak ho měl. On měl tak strašně dlouhé ruce, že úplně bez problémů by mi ho vzal. Nicméně on na mě vybafl: „Dej to sem“ a takhle na mě koukal, takhle byl blízko. Já jsem necítila vůbec nic. Jenom mi běžely hlavou myšlenky, já jsem nevěděla. Za prvé jsem věděla, že je pod drogami. Oči mu plavaly, to bylo vidět, že to není on, že to je Ego, tam už ta droga rozhoduje o tom člověku. Ten člověk trpí, tak potřebuje něco, že jo. Takže musí něco ukrást, aby mohl změnit svůj stav. Té hrůzy, kterou prožívá. Ta droga už vás vede. Takže já jsem se na něj nezlobila, takže jsem mu začala vykat: „ale to já neudělám“. Bylo vidět, jak on zamrkal, teď se oddálil a už mi začal vykat. Říká mi, „no víte, vy to nahlásíte a oni vám to nahradí“. A já říkám, „ale to já neudělám, nezlobte se“. A teď on najednou řekl, tak nic a odešel. Pozor, já jsem odešla na polikliniku, a když jsem se vracela, tak tam byla policie, protože bylo vykradená nějaká škodovka 120, vzadu okýnko bylo vymlácené. To Ego to muselo někde samozřejmě vzít, mně bylo jasné, že to byl on.

Tady nesmíte zpanikařit, to jsou obrovské zkoušky na útok druhého člověka. Vy nesmíte v tom člověku vidět tu hmotu, nesmíte se bát, nesmíte ho zkritizovat, nesmíte vytvořit vůbec nic. Já vždycky říkám, než abyste zareagovali jakkoliv, tak to jenom zkuste, jenom to zkuste v klidu zůstat a pozorovat věci, jenom k tomu řekněte své bez zášti, bez kritiky. Uvidíte, co se bude dít. Dějí se pak neuvěřitelné věci.

Takže, jakmile takhle přijmete veškerou hmotu, těch zkoušek bude obrovské množství, pak začnete slyšet Otce uvnitř. Napřed začne povídat zvnějšku přes druhé lidi, čas od času najednou i druhý člověk vám řekne něco, co vám najednou bude divné. Může se stát, že si to ani nebude pamatovat. Ano, i druzí býváte jako média, aniž byste si to uvědomovali.

Já mám takové propojení. Později se pak stanete skutečně nitrem každého člověka. Jste spojeni úplně se všema. Já mám takových příhod. Marjánku znáte, ta byla natočená.

Nedávno se mi stala úžasná věc, vlastně několik úžasných věcí. Já si pamatuji, teď jsem byla nakupovat, je to asi měsíc a půl ve Sparu. A já mám ráda takové ty čulifindy, z těch automatů, takové ty kávičky. Tak si vždycky tam hodím minci, vezmu to kafe a tahám za sebou vozík a procházím se. Házím tam potraviny a teď jsem dopila to kafe a říkám si, co s tím kelímkem. Nikde jsem nenašla odpadkový košík a najednou jsem si všimla, že tam stály 3 ženské, které doplňovaly zmražené zboží do fochů, jenže ony mezi sebou povídaly, tak jsem nechtěla rušit a čekala jsem, až si mne všimnou. Tak jsem tam stála, že se jich zeptám, jestli do těch jejich odpadů, co tam mají ty plasty, jestli můžu hodit ten kelímek. Čekám. Ani jedna mne neviděla, já si říkám, vždyť já mám čas. A najednou šel asi 65letý muž proti a když byl vedle mne, tak koutkem pusy mi řekl: „hodte to tam“. Tak jsem to takhle hodila a odešla jsem. To byla pouze informace. To vám řekne i druhý. Všechno se zapojí, všechno bude hladké. Žádnou časovou prodlevu mít nebudete, je to úžasné.

Nebo 29. prosince jsem prožila také neuvěřitelnou věc. S mojí starší dcerou a s jejím manželem a s dětmi jsme byli v Datartu kupovat mému bývalému muži dárek k

narozeninám. Nějaké CD a oni tedy tam chtěli koupit spoustu jiných věcí. A teď se tak rozprchli, nikoho jsem neviděla kromě Rafička. Rafael si vybral nějakou takovou tu hru a teď ji tam mastil, tak jsem si říkala: „Tak jo, když nevidím ani dospěláky, ani Giovánka, tak tady budu aspoň hlídat to mrně.“ A vedle byla zapnutá obrazovka a tam byla nějaká pohádka, bylo to ze 16. století. Začínalo to, tak si říkám, že se budu koukat na tu pohádku, alespoň mi to uteče. Nicméně jsem se zaměřila na tu pohádku a najednou jsem cítila, že je něco divně. Tak jsem se zaměřila do sebe a zjistila jsem, že mám obrovskou žízeň, ale fakt až mi bylo divně. Potřebovala jsem se napít, nicméně jsem věděla, že to dítě tam nemůžu nechat a že tedy si vyčkám. Vidíte, pokora zase. Vydržím, nic mi nebude, to je blbost. Uplynulo asi 10 vteřin, více ne a najednou slyším: „Ivo?“ tak se otočím za hlasem a asi 15, 20 metrů v dálce za dvěma fochama stál můj zeť Aurelien a takhle ukazoval prstem. Tak já kouknu tím směrem a vedle něj stál bojler s vodou a kelímky. To božství pak vám od kohokoliv druhého dá přesnou informaci, která vám pomůže vyřešit ten problém, pak jste všechno. Všechno pracuje ve váš prospěch překonat tu hladinu. Teď pro vás už nebude tak těžké, když jste schopní slyšet tyto informace.

Já, prosím vás po další přestávce, až bude, tak zhruba kolem půl šesté, to je za hodinu a půl, já tady už nějaké dotazy mám, možná nepište další, spíš si asi zvedněte ruku a zeptejte se, abychom to vůbec stihli. Nicméně také budeme samozřejmě losovat potom asi od 6 hodin. Budeme mluvit asi do půl 8, počítejte s tím. Když máte čas, budu ráda, ale hlavně se ptejte, protože když odejdete bez svých informací, mohlo by vás to někde zbytečně zdržet, pokavád tu možnost máte, zeptejte se.

Takže, pozor, další podmínkou. Jakmile začne ve vás mluvit božství, pak je začnete různě vnímat. Vnímáte různými čidly. Někdo slyší, někdo vidí, někdo cítí. Najednou máte informaci v sobě. Jsou různé doteky božství, ale hlavně jestliže se přiblížíte k člověku, který by potencionálně byl schopný vám ještě třeba nějakým způsobem ublížit, vy to budete vědět. Vás začne něco jakoby odtlačovat. Nebudete vědět proč, jenom to budete respektovat. Ale zase, nesmíte toho člověka posuzovat. On je jaký je. To vás ochrání, vás ochraňuje to přijetí toho člověka. To je paradoxní. Ne odpor.

Další důležitá informace. Musíte se zbavit touhy po komunikaci s Bohem, i to je vaše chtění. Ideální stav je, když jste spokojeni s tím, co je. Já si pamatuji, když jsem jednou dostala do ruky knížku o nějakém obrovsky čistém člověku, který tam byl tak prezentovaný a o tom božství. V první řadě, co mi přišlo do hlavy bylo: „Ty jo, já mám tedy rezervy. No jo no, tak ještě mě čeká spousta životů“. Vidíte, toto přijetí, to spokojení? Dobře, tak ještě mě čeká dlouhá cesta. Ne žádné ovrňování se nad tím, že vás čeká dlouhá cesta. Už to vás přiblíží milovými kroky. To božství pak začne chodit ve vás a ono si vás i upravuje a udržuje. Jestliže jste buňka, která slouží všem.

Zkuste si představit, že jedna buňka na mé dlani, to já ráda říkám, jste vy. A taky si představte, že ony mají stejné podmínky jako my, že každá ta buňka má v sobě také čakerní systémy.

Vy se stanete tělem neboli celkem jedině tehdy, když kolem sebe všechny další buňky neboli lidi přijmete takové v jejich rolích, co dělají, bez odsudku, kompletně. Protože

my se učíme společně. A dál, že přijmete i všechny situace, byť by byly, jakkoliv kritické. A protože ty situace reprezentují dění v těle jako třeba vylučování nebo podmínky ochrany imunity, ano? Tam jsou různé varianty.

I to vaše tělo prožívá různé války a bojuje přesně tak, jako je to ve světě. Ano, jak nahoře, tak dole. To znamená, že ten svět kompletně musíte přijmout takový jaký je i s těmi situacemi, i se všemi lidmi. Tehdy to tělo ví, že jste celek. A tehdy ví, že nikomu neublížíte, že pracujete pro blaho tohoto světa. Už jako dítěti se mi stávaly obrovské zázraky, netušila jsem proč. Bylo to tím, že, už jenom tím, že přijdete mezi lidi a svým chováním je nevystavíte, pozor, zkoušce toho, že byste je zatížili nějakým svým egoismem. Už tím je potenciálně léčíte. Oni se díky vám a vašemu chování nezablokují. Když se ten člověk, co neumí, tak se zablokuje přes druhého člověka, kterého potká za rohem, ale to už je jeho věc. Vy už se chováte tak, že jste láskyplní, žijete pro druhé. Tohle už je skutečně léčení, aniž byste si to uvědomovali, přes vaši osobu si druhý člověk neublíží. Vy se máte chovat skutečně tak, jak byste chtěli, aby se chovali k vám druzí, tohle je jediný správný příměr. A vidíte už i v této informaci je zapsán celek. Ano, protože vy jste všechno. Vidíte, realita světa je tohle. Vy jste nitrem každého člověka. Takže žádné útočení, nic, co by poškodilo lidi kolem vás, protože to vám vytváří karmu.

Na Rusavě, v první řadě třetí den seděli dva úžasní manželé, starší. A ráno ta paní mne chytila za kolena a říká: „Ivanko, stal se zázrak“ 20 let mám brýle na čtení. A já od rána vidím i ty nejmenší písmenka. Já říkám: „Do prdele, to bych potřebovala. Děláte něco lépe než já“.

„Mám dotaz ohledně magie. Neumím přesně rozlišit co je magie a co pouze vizualizace. Například vajíčko coby ochrana je magie, která je založená na vizualizaci? Je to tak?“

Prosím vás, Bůh neslyší. Vy, když drmolíte své prosbičky pusou, ano, vy tam automaticky, aniž byste si to uvědomovali, máte tu představu, co chcete. Tam je současnost. Ale i když to neřeknete, ale jenom si to představujete, tak vlastně vysíláte požadavek. A přání, co je to přání? Uvědomili jste si někdy, co to je přání? Je to nespokojenost s tím, co je. Chcete něco jiného. Ano? To je přání. Tím se udržujete v nespokojenosti. I kdybyste to chtěli jenom trošku růžovější, tak už je to vaše vůle jedince jména a tvaru. Ne, Bůh je spokojenost. Čas těla neexistuje. Víte, že skutečně čas neexistuje.

Ano, jsou různé časy, které se týkají hmotného světa, protože každá planeta má jiné časy, jinou otočku. Je to záležitostí skutečně hmotného světa. Ale čas jako takový neexistuje. A přestanete ho cítit, jakmile odpadne z vás egoismus. Už dneska ve vašem stavu musíte cítit, že čas je nějaký jiný než v minulých letech, protože jste zeslabili svůj egoismus.

Dívejte se. Egoistický člověk si bude vybírat hezké chvíle a špatné chvíle nebo bude posuzovat hezké věci a špatné. To je dualita. Ano? To znamená, že hezké chvíle vám budou strašně rychle utíkat. Když je vám hezky a příjemně. Na dovolené, s partnerem prožíváte něco pěkného, to ulítne jak vteřinka. Jakmile budete prožívat něco, co

nechcete, to bude trvat hodiny ve vašich pocitech, byť by to bylo 5 minut. Když vás něco bude bolet, to bude dlouhé, jéžíš, to bude dlouhé. Je to iluze, je to relativita času, kdy se čas natahuje a zkracuje ve vašich pocitech vnímání, protože to odmítáte. Jakmile se dostanete do hladiny 4 D a budete to prožívat v praxi, to znamená, vy už víte, že 4 D je jenom brána, je to žití spokojenosti, což je přítomnost.

Přítomnost není vteřina teď, minuta teď, tento okamžik. Ne. Jestliže někdo z vás nyní vytvoří v sobě odpor, už tu není, už si zapisuje nepřítomnost. Ten se posune a udělá vám blok, ano? Ne, tady skutečně je úplně jiný pocit, takže u člověka, který se dostává přes 4 D, ten žije trvalou spokojenost. Dostává se do 5. dimenze, proto jste ohromně prozkoušeni, a přicházejí obrovské zkoušky. Buďte za ně vděční, protože kdybyste je neprožívali, bylo by vidět, že ještě na to nemáte. Ano. To je to moje hurá. Kdyby se dělo já nevím co, buďte skutečně silní. Stojí to za to, je to nádherné, neprožívat čas. Samozřejmě že budete tady dál žít ve hmotném světě, takže musíte dodržovat určité principy. Jestliže mám ve 3 hodiny schůzku na poliklinice, tak já tam budu a budu se koukat na hodinky, kdy budou 3 hodiny, že jo. Nemůžu si říkat čas není a přijdu si tam, kdy chci. Pozor, to by byla ignorace hmoty, ve které se ještě musím pohybovat. Takže bacha respekt, bacha.

Jakmile budete žít toto, už budete cítit obrovskou ochranu ze shora. Ano, už víte, že vám nemůže nikdo ublížit. Ano, jediný, kdo vám může ublížit, jste vy sami. Já vždycky lidem říkám, když půjdete po ulici a někdo vás majzne klackem do hlavy, nebyla to ruka toho Pepíka Nováka, který vás tím klackem bacil. Byl to váš zápis karmy, který jste někde v minulosti vašeho těla vytvořili. Buď v tomto nebo v minulém životě. Toto je vaše realita. Takže právě proto to hurá, že ten Pepík už mne konečně tím klackem praštil, mám to splacené. Pozor. Jakmile neřeknu hurá a je tam cokoli jiného naježeného, tak jste v pytli. „Teď jsem vás překvapila mile, že jo, nebyla tam prdel“.

Víte, toto je důležité. Jakmile ale budete vidět, že se vám nic nemůže stát, nehřešte.

Já obrovsky ráda cestuji autem. Já miluji šoférování, což je můj obrovský dar, protože dneska bych byla zoufalá. To auto mi obrovsky pomáhá, byť jedu 4, 5 hodin někam daleko, tak je to úžasné pro mne, já si to užívám zkrátka. Ale nikdy bych nejezdila tak, že bych riskovala. Já fakt dodržuji i rychlosti, protože vím, že každá ta značka má svůj smysl, a že tam je důvod, proč by tam měla být. Protože, když bych už tady byla sebevědomou a schválně, když tedy mám tu ochranu, že jo. To už potom zase pýcha, já bych těm nahoře, těm ochráncům dělala obrovské starosti, a to já jim neudělám. Já jim tím už tady zezdola pomáhám, tím již skutečně pomáháte nahoře.

A teď, proč neprosit, proč nedělat tyto magie. Já se ještě k té magii vrátím potom. Proč neprosit. Už víte, že každá prosba je chtění, prosazování vaší vůle. A pozor, vy jste ten Bůh. Jestliže ale ho prosíte o něco, byť andělé, andělé vědí, že vy jste oni. Ale jakmile je prosíte o něco, tak už se od nich oddělujete. Stačí přijmout všechno tak jako obrovský dar, tím se sjednotíte a oni vám všechno přinesou na stříbrném tácu. Je to ohromně jednoduché.

Když to nemám, tak si to nezasloužím. Když to mám, tak to mám mít a mám to využívat. Jenom obrovský vděk a poděkování. Tím se vy, kteří jste připraveni, jako plát oddělíte

ve vědomí. A teď pozor, důležitá informace. Už když jste se narodili, tak ve vašich bodech B je zaneseno, kam patříte. Jestli zůstáváte ve 3D nebo v 5D. Už kdybyste byli nespokojeni a chtěli do toho 5D, tak zaručeně zůstanete sedět na prdeli ve 3D, to si pište. Protože to je nespokojenost. Jakmile budete tak úžasně flegmatictí, jak vás chci naučit, budete spokojeni s tím, jak jste udělali dneska chybu: „Tak jo, to je super, zítra budu vědět, že tohle už si nedovolím“, tak v té 5D jste. Bůh není fanatický, on vás obrovsky miluje. On jenom vás nechává prožívat tu neosobnost té osobnosti. On vás pozoruje, vy to jste, před ním neukryjete žádný úmysl. Kdybyste si dneska řekli tak jo, tak já to jako budu žít a pak všechno dostanu, to je obrovský egoismus. Je to zastírání něčeho, přetvářka. Ale jeho neoblafnete, on ví, jak to myslíte. Takže sami před sebou nikdy nemůžete utéct. Takže žít to naplno, přijímat všechno doporučuji. Je to krásné.

Jestliže si ale ještě buňka, pozor, tou vizualizací představuje něco, je to vlastně ta prosba. Takže ta prosba vás strhává zase do magických částí.

Co je to vlastně magie?

Magie je prosazování vůle toho jednotlivce. To znamená, já chci tohle, to je to přání. Ty mágové to mají hodně zesílené, protože oni už ví, že již ovlivňují něčím. Už toho božství tam je hodně. Vzdejte se toho, nebo dostanete pekelně na frak. To je obrovské oddělování. Zkuste si představit, že moje tělo je plné buněk neboli človičků. Kdyby si každá buňka představovala to své, to tělo by bylo obrovsky v disharmonii. Toto se děje ve světě. Proto vy prožíváte tady pod tím egoismem tyto věci. Pozor a teď učíte ještě toto dělat vaše těla. Jestliže ale jenom vydáváte, jenom s láskou pracujete pro druhé, každá vaše buňka vašeho těla dělá to samé. Každá moje buňka pracuje pro všechny buňky ve zbytku těla.

Představte si, až budeme v 5D, než se to všechno jakoby doladí, dočistí, což tady reprezentuje nějaký čas. Když vy jako buňka budete všechno dělat pro druhé, ale všichni ostatní také budou dělat jenom pro vás. Vy si nedovedete vůbec dneska představit, jak ten svět bude obrovsky nádherně vypadat. Ano, zatím to je nepředstavitelné. Musí se tady ale dočistit ještě rozdíly mezi 3D a 5D. A ještě to bude nějaký čas trvat.

Nedávno jsem dostala dopis, takový hodně deziluzivní, od jednoho pána, který říkal:

„Já jsem si myslel, že 21.prosincem bude bum a my v 5D tu zůstaneme“. To bylo kouzelné. A tamti všichni budou shrnutí pryč. A teď to přijde a už to začne a pozor, to byly i tak krásné dotazy, jako kdy už konečně ty peníze nebudou. Ne ne ne, to není tak jednoduché. Já jsem říkala vždy všem na přednáškách, že toto se týká pouze změny vědomí. A víte, vy to pak nevidíte.

Já vám budu vyprávět, co jsem zažila nedávno s mojí starší dcerou. Ona je super humorista. Vždycky mě obrovsky rozesměje, je to logik. Vždycky mi říkala: „Mami, já si musím sednout do koutku a promyslet si to.“ Já říkám, jééé, to je takového času. Tak jo, tak si běž přemýšlet. Nicméně já jsem to měla dříve také. Já tak obrovsky vždy milovala lidi, že jsem každou kytku doma umožila. Nebyl na ně čas. A mám pocit, že ona něco zdědila. Nicméně myslí si o sobě, že každou kytku umožní. Skutečně dneska se

mi kytka daří a jí každá, když si ji odveze, tak odejde. A docela jsme zažili pěknou prdel, protože naše babička měla v kuchyni na stole orchidej a Lucka přijela z Francie, my jsme si u babičky sedli za ten stůl a jak dosedla, tak z té orchideje upadl květ. A ona: „Já jsem ti to říkala, to je kvůli mně!“ Takže ona je až takhle zapasovaná. Nicméně, takže nedávno mi vykvetl krásný růžový vánoční kaktus. Mám ho na parapetě u sklepa. A pozor, je v takovém tom květníku, bez toho lepšího květníku, v takovém tom hnědém páleném, takové té podložce. On byl tak obalený, asi 100 květů. Obrovský, nádherný, byl jak princezna. Tak já ho vyfotila s tím, abych jí udělala radost, když tedy nemá...ona má i přízemní byt a je ještě přes to balkon, takže tam má stín. Tam fakt se těm kytkám nedaří a ona za to nemůže, ale ona si to přivlastňuje. Tak říkám: „aspoň jí udělám radost“ Tak jsem vyfotila ten kaktus a čekala jsem na její reakci. No přišla reakce, ta mě tedy dostala, protože přišlo: „Ó, jaký krásně shnilý květník“ A teď já napřed zalapala po dechu, tak kouknu zpět na tu fotku a tam fakt bylo vidět, jak ten květník měl plesnivé mapy, a tak jsem jí zase napsala, ha ha ha ha ha, vidíš, já jsem optimismus, já ho žiji. Já vidím kytku, ty vidíš shnilý květník. Ano, vy potom skutečně v tom světě nevidíte nic špatného. A pozor, tohle je otevírání 3. oka. Vaše 3. oko se otevře, až to budete všechno žít.

„Jak hodnotíte jógové cvičení, které je založené na práci s dechem a vedení energie, které spočívá ve vizualizaci. Je to také magie? Jsou dle vašeho názoru taková cvičení vhodná?“

Víte, jóga, já jsem se již o tom zmiňovala. Samozřejmě vy si prožíváte své osudy, to znamená, že vy za sebou nesete činy. Nesete své morální vlastnosti a schopnosti, které už máte vydobyté a další se učíte. A když někdo bude cvičit jógu a jóga je úžasná věc mimochodem. Mimochodem, pozor, celý váš život je jóga, i kdybyste na jógu nechodili a necvičili ji, což vy nevíte. Všechno je skutečně jóga.

Zkuste si představit v každém tom životě si naberete třeba pár let Bhagta jógy – učíte se milovat třeba protivného dědu. Pak se třeba zase změní váš život a najednou se staráte o někoho v rodině, anebo o souseda, který nikoho nemá, učíte se karma jógu. Pracovat, pozor, a karma jóga je velmi těžká. Karma jóga je obrovsky těžká, to musíte pracovat s obrovskou láskou a s obrovským nasazením pro druhé lidi, aniž byste chtěli poděkování. Jenom to činíte. Žádný pocit odměny, nic nesmíte ani poděkování, i to je odměna vlastně vyžadovaná.

Zkuste si představit pak takového člověka, když vám někdo nepoděkuje, nebo ještě na vás vychrlí nějakou špínu, že jste něco zanedbali. Jak se potom ti lidé chovají. Ne ne, přehlížet to. Takže až tohle je vrcholová karma jóga, tak jsou různé druhy, náběry psychických jóg. Teď je hodně druhů jóg, to dříve nebývalo. Teď je obrovský nárůst jógy, protože je vás hodně, kteří jste připravovaní, takže musí k tomu docházet. Když člověk pozor, nebude umět pravidla chování se k Bohu, to znamená, dostat se k svému vlastnímu božství na jednotlivých čakrách, třeba dejme tomu, když nebudeme umět dvojku nebo trojku, to je jedno, to je blízko sebe, to je křížová a bederní páteř a začnete chodit, kamarádka vás třeba pozve na jógu tělesnou hatha nebo powerjógu, to je jedno,

vy se okamžitě zablokujete, okamžitě přijde veliký náraz, protože jste se třeba doma před tou jógou zazlobili na manžela a prožili jste to.

Vy se smíte na manžela zazlobit, ale jenom jako. Všechno má být jako hra, tím vás váš bůh neuslyší, ano? Vy to jenom zahrajete. Pozor to nemá stejný dopad, ve skutečnosti to má lepší dopad. Ten člověk, vy se od něj neoddělíte, naopak, on má pocity, no, to je pravda, to jsem blbej, to jsem neměl dělat. V okamžiku, když se oddělíte, už jsou 2 ega proti sobě, už je tam boj. Už to ten člověk nemá šanci pochopit. Všechno je skutečně jenom oddělování se a neoddělování se. Vy už teď máte základní informace, začínáte být už vědomí ve stvoření. To je velmi důležité pro vás. Žijte to a život začne být pro vás obrovskou hrou. Já jsem to dělala v nevědomosti. Pamatuji si, v dětství se mi také třeba stalo, že mi někdo jako by ublížil nebo se nezachoval férově. Neměl to dělat. A teď jsem věděla, že se s ním za hodinu potkám a teď jsem si připravovala takovou řeč, tak jako, teď mu vynadám, a jak mu vynadám, a co mu řeknu. A teď jsem si vždy zvolila něco. Ne, to mu říct nemůžu, ne to bych ho ranila. Ne, řeknu mu to lépe. Tak jsem zase ubrala na těch grádech, než jsem k němu došla, tak jsem se nadechla a říkám mu, už mi to nedělej. On začal brečet třeba. Já jsem nechtěl, promiň. Ono to dopadlo úplně jinak. Místo útočícího člověka tam byl někdo úplně jiný, než mi došlo, že jsem vlastně tvořila už po cestě tam. Tady si vlastně připravujete již typy chování. Už si projedete několik variant setkání s tím člověkem. Tohle se smí, ale musíte to žít správně. Tam ten úmysl neublížit tomu člověku a vysvětlit mu, že tohle by lidem neměl dělat, už jemu pomáhá. Nejenom vám. Ale pozor, vizualizovat si potom věci a dělat si hlavně vajíčka, nedělejte to. Vy máte pracovat. Jestliže chodím na jógu, jóga je úžasná věc. Já nejvíce miluji pozici mrtvolky. Pozor, ale ona je fakt úžasná. Už jenom to nadechování a vydechování vám ohromně masíruje všechny žlázy s vnitřní sekrecí. To si člověk neuvědomuje, ale hlavně, vy se spojíte pránicky se zbytkem světa. Pozor, zase dodržujte čistotu morálky, protože jinak by velice rychle po tomhle cvičení zase přišel nějaký zádrhel. Později už to uvidíte. Když se dívám ven do světa, tak vidím vás a zároveň vidím tenhle můj tunel. Kdybych někde udělala jakoby já v uvozovkách chybu, vy tedy víte, že chyba neexistuje, ale v uvozovkách, tak už vidím, jak vevnitř se mi někde něco zapsalo, někde je třeba stín.

Minulý rok v druhé polovině jsem si něco zapsala. Ale pozor. Ono to bylo tak, že jsem byla už velmi unavená, protože já od pondělka do čtvrtka do noci jsem hluboko do noci v práci. Mezi tím jsou nějaké ty Skype, mám ohromně práce, mezi tím se mi ještě někdy dovolají lidé. Už jsem se naučila také někdy nezvedat telefon, když nemůžu. Nemůžete být na 3 místech najednou, to nejde a fakt ho neslyším. Ten telefon neslyším, když zvoní, protože teď mluvím s někým jiným, nebo zrovna maminka po mně něco potřebuje, ale přesto od toho pátku do neděle tak jsou dlouhé cesty, mnohahodinové a najednou na ten podzim, když třeba jsem byla několik týdnů po sobě obrovsky daleko, tak jsem měla pocit, že bych si chtěla odpočinout.

Pozor, slyšíte to? Chtěla. A najednou jsem si to uvědomila. Říkám si, ne ne ne, vždyť jsem si to zvolila. Ano, to je osud Ivy. Přišla jsem proto, abych vám předala informace. Na sebe musím zapomenout. Iva nebude odpočívat zkrátka. Okamžitě to zmizelo, ale je pravda, že jsem viděla už na podzim, že v pravé noze situační se mi objevuje tíha a

stín. Bylo to vzadu za kolenem. Asi po měsíci jsem už začala cítit, ne bolest, ale tlak. Říkám si hergot, že by se mi už konečně dělal nějaký varix. Tak jsem si tam sáhla, ale nic jsem tam nenahmátla. Nicméně, jednou v noci, to bylo někdy v polovině listopadu, najednou mne vzbudilo, jak vidím andělskou ruku. Oni vždy do vás tím tunelem sáhnou. Vezměte si, to jste vy, vy jste ten Bůh. Tedy do vás sáhnou. A teď mi ty prstíčky dělali přesně v té linii, kde mne to tlačilo. Já se začala tak tetelit. To je tak příjemné, když na vás ten anděl sáhne. Říkám, je ty jsi hodný a usnula jsem blažeností. Ani nevím, kdy přestali. Ráno jsem si stoupla a najednou ten stín za tím kolenem mi sjel dolů na nohu jakoby ke kotníku.

Říkám, ty jo, tohle už je volné, tamto asi nějak také možná, uvidíme. Asi za týden, 14 dní zhruba, vyskočím ráno z postele a vykřikla jsem. Tedy mě obrovsky bolel vnější kotník na pravé noze. Tak jsem se podívala, jestli není oteklý, nebyl, ale nemohla jsem se ho ani lehce dotknout. Tak jsem si říkala, no takhle nedojdu na polikliniku. Tak jsem dokulhala do koupelny, do kuchyně, oblékala jsem se a říkala jsem si, jak vlezu do boty. Nicméně jsem si vlezla do téhle kozačky, která se navléká a nic. Říkám, to je divné, vždyť mě to bolelo a v botě mě to nebolí. Vyběhla jsem, skočila jsem do auta, odvezla jsem věci, nakoupila jsem. Přijedu domů, chci jít do laborky, sundám botu a nic. To až vám stojí rozum, že před tím jste se nemohli dotknout toho kotníku a najednou je všechno pryč, všechno zmizelo. To božství se kterým jsem se sjednotila vědělo, že jsem sice selhala v uvozovkách, ale opravila jsem to hned. Hned jsem věděla, že ne, že jsem tu proto. Nesmíte nic odmítat, pak jste on, žijící taky v té slupce. Druzí lidé po ulici to neví. To je dobře. Je mi nádherně. Jsem taková jako za bukem. Je to krásný pocit. Nic vás netíží se vším souhlasíte, všechno jste vy a každý dělá správné věci. Je to obrovská úleva, a proto jsem přišla, abych vám ukázala cestu k tomuto., praxi k tomuto. Konejte. Přijímejte, je to nádherné.

Žádné magie, žádná vajíčka.

„Vím, že člověk má být spokojený s tím, kde se právě nachází a co mu osud nadělil. Spokojenost je přítomnost, v práci se náš malý tým v rámci reorganizace přestěhoval na open space do velké místnosti s 35 lidmi bez adekvátního přísunu čerstvého vzduchu, bez klimatizace, místnosti plné hluku a různých odérů. Téměř každý den mne z toho bolí hlava, každý den jsem z takového pracovního prostředí unavená. Můj dotaz zní: „Jak mohu být v takovém pracovním prostředí spokojená. Jak byste se chovala?“

Já sice vím, že jsem vám již odpověděla, ale odpovím záměrně pro ostatní lidi. Někdy se to týká i druhých lidí. Záleží jenom na vás.

Jestliže já bych se dostala do této situace, já bych byla spokojená i tam, je to moje práce. Jakmile to budete odmítat, že je špatný vzduch, ne otevřete si okno, běžte se projít, udělejte si 5minutovou přestávku. Naučte se být spokojená s tím a nebudete to vidět. Tak jako já neviděla shnilý květník od kvetoucího kaktusu.

„Ahoj Ivanko, držíme duše na zemi neustálým truchlením nad zemřelými v případě autonehody, kdy na to místo donášíme kytky a svíčky? Děkuji za odpověď.“

Jde o to, jak to prožíváte. Víte, truchlení jsou bloky. Většinou na srdeční čakře samozřejmě, a hlavně pro ně je to iluze. Pro ně je to iluze, vždyť oni jdou domů. Tohle budete vy, tenhle člověk vedle vás zemře, tak se jeho božství vrátí sem. Ta hmota se změní v prvky tohoto světa. To už víte, ten mechanismus. Ano, to je pouze hmota, prvky tohoto světa. Ten člověk si odžil, dostal se do bodu B. Splnil to, co měl. Je jedno, kolik mu bylo let, co tu prožíval. Náběr informací a zkušeností si odnesl. Svůj poklad si odnesl. On je spokojený, on je šťastný.

Včera zrovna jsem měla večer přednášku v Ústí a tam přijeli z Děčína báječné duše. Jsou to manželé. Té ženě v létě zemřel tatínek a oni mají obrovského, nedívám se, syna. To je též velká duše. A on žije v Oseku, což je zase přes ten Děčín, přes nás, přes Teplice pár kilometrů a za 2 dny po odchodu toho dědečka ten kluk byl v práci. Najednou se otevřeli dveře a ten děda tam přišel a říká mi. „Prosím tě, vaši mě ještě nevidí, ale řekni jim, že je mi božsky. Čau. A nezapomeň, co jsem ti vyprávěl o mém dětství v Liberci.“

Ona říkala, no my jsme byli šťastní, on nám to přišel říct. My jsme byli tak šťastní. Pak nezažijete žádnou bolest, nic. Pozor. Vy ty svoje duše trápíte, vy se oddělíte, jakmile tady zúžíte srdeční čakru, oni se k vám ani nemohou dostat. Vy je pak nevidíte.

Já si pamatuji. Můj tatínek mi přišel 7 let po smrti přišel poblahopřát ke 40cetinám. No to bylo tak úžasné. Tohle se děje ve vašem aurickém těle. Tam skutečně přijde. To je přes vaši 3.čakru, ale musíte jí mít čistou samozřejmě. A tenkrát naše Lucka byla těhotná s Jovánkem a ona obrovsky zvracela. Celých 9 měsíců jí bylo zle. Já jsem se tenkrát vrátila od mého muže, přijela jsem, lehla jsem si vedle ní opatrně, že si také chvíli lehnu, když spí a najednou jak jsem usnula, najednou se otevřeli dveře do obýváku, a do té ložnice přicházel můj táta a říká mi: „Holčičko moje, já ti přeji všechno k tvým důležitým narozeninám“. Ten rok byl pro mne opravdu nejdůležitější v mém životě. Říkal: „Konečně ti už je 40“ a já jsem, teď jak jsem byla vykloněná z té 3.brány, tak to tělo sice mluvilo také, ale byla jsem jak ochrnutá a říkám: „taaaatiiii“. Pozor, já jsem potom, on odešel, já jsem se s ním rozloučila a teď najednou jsem se cítila jak po mrtvici, než se zase dostanete zpátky do toho svého fyzického těla a teď jenom mi došlo, jestli jsem nevydělala tu Lucku, jestli jsem ji nevzbudila. Ale ta spala, ta nic neslyšela, takže to se mi ulevilo.

Takže to jsou takovéhle věci, ale to jde jenom tehdy, kdy ten otvor si nezablokujete, kdy ty brány se nesevřou. Ty lidi pak trpí. Oni netrpí tím, že jim tam nosíte kytky, pozor Andreo. Ale oni trpí těmi uzávěrami. Je to jako kdyby božství toho člověka, je to stejné jako v těle. Vy už víte, jaký je princip v těle. Vy si zbytek energetický nosíte okolo sebe v aurických tělech, která nevidíte. To znamená, že buňka, která vám zemře někde v těle, odloží též fyzickou schránku, to se sloupne, ale energie, která oživovala tu buňku přechází do toho vašeho rezervoáru, který si nosíte s sebou, ale oni jsou součástí vás. Oni znají každou vaši myšlenku. A když trpíte, tak je to bolí. Netrapte je. Já vždy říkám

lidem, prosím tě, vždyť ona by nechtěla, abys tady brečel, abys byl nešťastný. Je to pravda? To většinou lidem nedochází. To nedochází ani lidem tady.

Já jsem si nedávno vzpomněla na mého nejstaršího vnuka, ale došlo mu to hned. To mu bylo asi 7 nebo 8 let. Jsou to Francouzi, takže ne zase až tak dobře mluví česky, on tenkrát měl špatně předložky. To je obtížné v té Francii a oni odjížděli a on mi tak držel kolem pasu a říká: „Já tě mám strašně rád a pamatuj si, budu na Paříži brečet.“ Říkám: „Cože?“, „no budu na Paříži brečet.“ Já říkám no, to ti pěkně děkuji. Ale on mi tím chtěl udělat radost a teď najednou zjistil, že mi tím radost neudělal. Říkám, to je hezké a ty si myslím, že já budu šťastná, že tam budeš brečet, jo? No to já budu tedy pěkně nešťastná. To mi uděláš? Teď on tak zamrkal a říká. Já budu ráda, a teď dobře poslouchej, když budeš šťastný tam, kde jsi. Tohle jsem řešila i s nejstarším Italem. Matia jednou odjížděl a v noci, večer, jak ležel na posteli a koukal na mě z polštáře mi říká. Babičko já mám veliký problém. Říkám, tak ven s ním, ať ho vyřešíme.

„Víš, když jsem tady v Čechách, tak mi obrovsky chybí babička Mary a děda Bruno v Miláně a když jsem tam, tak mi zase chybíš ty. Já se z toho nikdy nemůžu dostat.“ Já říkám. To je blbost. Já ti poradím. A on tak koukal a říká. Podívej se. Tam kde máš tělo máš být spokojený. Když jsi v Miláně, užij si babičku Mary a děda Bruna. Na mě si sice můžeš vzpomenout, ale bez takového toho cukání, že bys tu chtěl být. A když budeš tady, tak si zase klidně vzpomínej na babičku Mary a dědu Bruna. Oni stejně volají, tak jako volám já tam. Ale pak si užij mě. Ty máš být spokojený tam, kde jsi. Ale lidi, kteří jsou teď tady tělem a chtějí být tam a když jsou tam, tak chtějí být tady, no to je královina přeci.

To už je trvalá nespokojenost. A vidíte, jak se to dá nádherně všechno vyřešit. Jenom vám to musí dojít. Takže kytky ano, ale žádné bloky v sobě.

„Mám ve svém okolí spoustu lidí, kteří mají obrovské problémy osobní i finanční. Stále mě ubíjí pocit, že je jim třeba pomoci, ale nevím jak nejefektivněji a správně.“

Proč by vás to mělo ubíjet? Každý z vás máte nabraný přesně ten díl, který jste schopní pochopit aspoň nějakým způsobem. Vy tomu člověku vedle sebe můžete pomoci poradit, ale tam je také hladina porozumění. Jestliže ten člověk má obrovské ego, nebude vám rozumět, nebude vás slyšet, to nejde.

Anebo vám porozumí a trošku zapracuje, ale dělat si kvůli tomu starosti, vždyť vy už víte dnes, že bod B, to, co má pochopit, je nastavený. Vy bojujete potom jak Doni Quijotové s větrnými mlýny, to je zbytečné. A věřte mi, i pocit, že já dnes musím spasit svět, to je váš egoismus. Jestliže já jdu životem tak to tělo se někde pohybuje, kolem můžu potkat jen určité množství lidí, které v životě mám nastavené. To znamená, že já jsem schopná ... Je jedno čím. Já jsem třeba nikdy neměla peníze, ale pomáhala jsem jenom přítomností, že jsem ty lidi uchvátila: „to nic není“. To stačí. Zaměř se na to, co máš, ještě jsi zdravý, tak to je fajn. Je jedno, že máš prázdnou peněženku. Ono se všechno změní. Je pravda, že i oni si musí přijít na určité své věci, ale především si to zvolili sami.

Vidíte, to je právě, potom člověk si blokuje lítostí nad lidmi zbytečně srdeční čakru. Vysvětlím vám to.

Já jsem to možná již vysvětlovala, myslím že v Hostýně, ale tohle je zkušenost mojí spolužačky z devítiletky a ukážu vám, jak lítostí ubližujete nejen sobě, ale i lidem kolem sebe, které obrovsky milujete.

Tahle Jaruška, na přednáškách, to je asi dva roky zpět nebo rok a půl zpět v Teplicích, když byli, tak přišla na večerní přednášku a říká mi dobře, tak mi řekni, proč já tady v Teplicích nic neřeším a koukám do televize, jak támhle umírají někde děti nebo je někde v Africe válka, to je přeci strašné. Já bych jim tak chtěla pomoc. Já jsem na ní třeštila oči. Říkám, dobře, tak já ti vysvětlím, co děláš špatně. Zaprvé ty si jen myslíš, že nic neřešíš. Řešíš, neumíš lítost. Pozor, ukáži vám skutečnou realitu, ano?

Dejme tomu jsme v Teplicích, ona bude buňkou v plicích. Už jen to, že nechce být v plicích a chce být tam někde ve střevě (je to blbý, ale je to tam, ono to je takové střevo světa ta Afrika, tam se rodí duše, které mají první životy. Tam je obrovsky obtížné území. Jsou 3 území na planetě a nikdo s tím nic neudělá, nezmění to.)

Teď si vezměte, že Nadjá té Jarušky se vtělilo do Teplic, přesně do osudu, aby si ho vyřešila. Ale ona tam být nechce, ona chce být jinde a Nadjá těch lidí v Africe si zvolilo osud tam, který potřebují, aby si to prožili, ten nejhrubší a nejtěžší egoismus. Takže už chtít nebýt tam a chtít být tam, co nemám dělat je ohromné nepřijetí role zde. To je egoismus. A teď dál. Tím, že kouká do té televize a brečí, tím si ohromně zablokovala, celoživotně, srdeční čakru. Takže do srdce a do hrudníku a do rukou jde dejme tomu 50 % Boha místo, aby tam šlo 100 % Boha. Ta žena, a bude nám letos 54 let, od 36 let je v invalidním důchodu s astmatem. Kvůli těm lítostem, v hrudníku není Bůh. Takže ona z lítosti nad tím, že není tam, kde by chtěla být a je tam, kde nechce být, pozor, týrá už tolik let svoji rodinu, svoji nemocí. A teď pozor, to není jediný egoismus, který se tam objevuje. Chce se dívat dál. Vedle ní je manžel, a ten již třeba bude mít dost jejích fňuků a zažije zlost na trojce. Do Prčic, už zase řve, ten bude mít třeba žlučnickový záchvat druhý den. Bude si říkat, co jsem snědl kurňa. Děti budou mít také astma, protože litují maminku, jak pořád brečí, se šnuptychem u nosu, takže oni také budou prožívat a doktoři si řeknou, to je dědičné. To není dědičné prosím vás, z hlediska duchovního neexistují dědičné nemoci. To dítě, když opraví chování rodičů, a chová se jinak, než v té rodině se děje, nemá stejné nemoci. Pozor, vy si naberete genom, to znamená, otevření možností a různých variant povah, povahových vlastností.

Já mám obě babičky, obě měly obrovsky velké varixy, oba dědové také, můj tatínek s maminkou také, všichni. Já je nemám. Já jsem nikdy nedělala to, co oni a všichni tam tuhle nemoc měli.

Jestliže dítě se tam narodí, ano většinou opakuje vlastnosti v té rodině, pak to má. Ono to tak vypadá, jenom, ale pravda je úplně jiná. Je to v chování, v karmě, kterou si zapisujete, a kterou zhmotňujete ve hmotě svého těla. Protože tam není Bůh a má tam být. Tak ho tam pusťte, není to těžké, neodmítejte nic ze svého života.

Takže, vidíte jak potom ta žena, která fňuká před tou televizí nad někým a teď hlavně, pozor. Jestliže ještě v té Africe někomu z těch duší má být pomozeno, tak stejný Bůh s

jinou tváří někomu z nich pomůže. Kdybych já si myslela, že já jsem ten tvor, který jenom tam může pomoci, nikdo jiný, už jste v pytli, už jste takoví egoisti. Ne, ne. Věřte mi, v pozdějších fázích svého vývoje půjdete třeba úplně chladnokrevně kolem člověka, který bude vedle vás klečet a mrznout a bude prosit o almužnu, protože budete vědět, ten otec ve vás, že dneska byste mu ublížili tím, že tam ty peníze hodíte. On by je třeba propil nebo by s nimi udělal něco mnohem horšího. Ale půjdete tam po 11., po 50. a najednou víte, že mu smíte dát, že dneska je ten správný čas. Ale to už pak rozhoduje božství za vás. Nehodnoťte, když už mu to dáte, jestli jste měli nebo neměli. Vy jste si udělali radost, jasné? Zbytečné blokace koumáním, jestli ano nebo ne. Udělal jsem chybu, neudělal? Ne! Já jsem si sám šel pro zkušenost. Všechno je skutečně správně tak, jak má být. Žádné lítosti. Smíte poradit, smíte nařknout, když vidíte, že Nadjá nesouhlasí.

Já si pamatuji, jednou jsem přijela za rodinou mého muže a tenkrát švagrová řešila nějaké věci a já jsem věděla, že je v mé moci jí pomoci. Vysvětlovala jsem jí, co má opravit a najednou přišlo její Nadjá, ne Ego, její Nadjá najednou tak otočila oči, kouká na mě a říká mi tou pusou: „já to dokážu sama“ a zalezlo to Nadjá. Pozor, ona to vůbec nevěděla. Takže já jsem se stáhla. To bylo nádherné, nádherné. Ano. Netlačte druhé lidi. Jejich Nadjá ví, jestli mají na to pochopit, nebo nepochopit. Vy to smíte zkusit. Pak se stáhněte, nejste všemocní a nemá to třeba být. Nezapomeňte, že program jejich možná není naplněný, ano? Proto už si nemáte skutečně dělat starosti. Pozor, to není jenom s kolegama, to je i s rodinnými příslušníky, to je zkrátka...všichni lidé mají stejná pravidla. Neupínejte se na ty bližší, které znáte víc.

„Ivanko, jak přijmout bolest, kterou vám někdo nebo něco způsobuje, když v hlavě víte, proč to je, co to způsobuje. Vědomě to přijímáte, ale v srdci ta bolest stále zůstává a přitahuje další a další bolestné situace.“

Pamatujte si, jestliže vám někdo přijde ublížit, on vám to slíbil. On vám to slíbil, protože neumíte pracovat se 4.čakrou. Jestliže vám dochází, že ten člověk vlastně ubližuje sám sobě, už jsem to vysvětlovala, jestliže ten člověk ublíží druhému člověku, jenom obrovsky toho člověka miluji, s obrovským soucitem. Víím, co na něj dolehne.

Já vám budu vyprávět příběh, který se stal nedávno v naší rodině.

Nikdo není špatný, vůbec nikdo. Neexistuje špatný člověk, i kdyby udělal já nevím co. On to jen těm svým bližním slíbil, vysvětluji vám role života.

Musí se to stát, protože v minulosti jste toto nepřijali. Vy se tu máte naučit přijmout úplně všechno.

Moje starší dcera je kouzelné stvoření, a je hodně vysoko, přesto prochází teď touto poslední vrstvou, kdy to ego přichází někdy skutečně nečekaně a zaskočí ji, protože není bhakta, přesto přeci to přijmete absolutně hladce. Jestliže milujete lidi, lehce se nezlobíte, lehce odpouštíte, lehce nelitujete ani sebe ani druhé. Prostě ne, nelitujete, že vám něco udělali. A také se narodila ke mně, abych jí to ukázala. Když to neumí pochopit, musíme si to zahrát.

Já jsem tady měla v létě kluky, byli tady se mnou měsíc. Pak odjeli na dětský tábor. Zabalila jsem jim všechny věci, co měli. Mezi tím přijela Lucinka, jeli jsme spolu na dovolenou na týden. A kluci pak přijeli. Ona si také potřebovala obrovsky odpočinout. My jsme fakt 14 let spolu nebyly sami. Vždy tady byla celá rodina a já jsem věděla, že vždy, když se tohle stane, něco budeme řešit. Já se na to vždycky obrovsky těším a vím, že se budou dít věci. A také se děly. Kluci se vrátili ve středu, pozor, já jsem otevřela kufr a myslela jsem, že mě klepne pepka. Tam bylo navíc ještě půl lesa. Já jsem musela všechny ponožky, všechny bílé věci namočit do bělidla, vyvařit, no to bylo neuvěřitelné, co se dělo a teď Lucka. Já říkám, hele Lucí, my se nevidíme celý rok, já také chci fungovat jako maminka a takže je to na tobě. Ona tam nemá žádnou babičku. Petruška tam má babičku a dědu, ty jsou super, fakt mě suplují. Ale Lucka má druhou babičku 500 km, já jsem 1100, takže ale fakt, kluci jsou úžasní. Oni jsou samostatní, jsou báječní, jsou dobře vedení. Nicméně má toho plné kecky. Do toho vystudovala při zaměstnání ještě 2 vysoké školy, fakt ona je obrovsky schopná a ráda to dělá.

Nicméně jsem si říkala, tak hele, běž k tátovi, užij si také tátu, vezmi kluky s sebou, a to už jsem pracovala i v laborce, já to všechno vyperu, vyžehlím, a teď pozor. Sranda je, že vždycky ten program je nastavený. Já si velmi dávám pozor na taková ta trička, co mají obrázky, takže to většinou žehlím obráceně, už i to suším obráceně, nicméně, já jsem si toho vůbec nevšimla, to jsem si neměla všimnout, pozor, ono se to dalo i zlikvidovat, ale já jsem si nevšimla, že jedno tričko s dlouhým rukávem tady mělo jeden červený obrázek, takové jakoby navařené a špičkou žehličky jsem jela okolo, a jako kdybyste položili lidský vlas, takhle to červené tam bylo tak strašně, že to bylo neviditelné. Vůbec jsem si toho nevšimla a právě proto, že kdybych si toho všimla, hned bych to zlikvidovala, že jo. To se dalo potom zlikvidovat, ale pozor, vrátím se k tomu. Všimnout jsem si toho neměla. Přišel den odjezdu, neděle 29.července, na to nikdy nezapomenu. Můj muž přijel na jednu hodinu, ještě jsem dělala poslední oběd, ve 3 hodiny měl přijet děda pro ně, ještě by tam byli 2 hodiny a že je odveze na letiště, tak jsme dělali svíčkovou, dali jsme si oběd a najednou jsem si všimla, ta moje zlatá holčička tak jako divně se chová. Už jsem viděla, že tam nechodí Lucka, ale ego. Tak dupala, teď jako mrskala s věcmi. Si říkám, hele, co se z tohohle vyvrbí.

Jenom pozorujte, nevnímejte žádné útoky, protože to, co na vás útočí není skutečná realita toho člověka, je to ego. Ten člověk se ale neumí probrat z toho a přivlastní si ho. Je to iluze. Není, kdo by vám ublížil. Tohle si musíte trvale uvědomovat. Tak jsem čekala, co přijde a najednou vidím, jak si sedla vedle mě, my jsme s babičkou a s Járrou pili kafe a říká: „Podívej se, co jsi udělala!!“ A teď pozor, Jovany do toho také byl zapasovaný, protože on to tričko obrovsky miloval. Sice nesouhlasil s tím, že ta Lucinka vůči mně jako babičce, ale přeci jenom byl na vázkách. Teď tam stál a teď jsem si všimla toho vlásku. Já říkám, ježiši, to jsem udělala já? „No, kdo jiný?!“ Pozor v tom okamžiku já viděla, jak se na ní snáší obrovská karma. Ten člověk už je tak čistý, že tohle si nesmí dovolit. Mně začalo úplně bušit srdce. Mně nevadilo, co dělala, ten člověk to sklídí, naopak. My jsme se tedy potom rozloučili, ono to jako by odplavalo všechno, nicméně zápis byl.

Oni odjeli, já jsem stála ve dveřích a říkám Járovi, to bude průser, ale zaslouží si to. Ona to musí pochopit.

Já jsem v noci nemohla spát, vy toho člověka můžete obrovsky ovlivnit tím, že vám to nevadí, ano. Žádná lítost, nic, protože pozor, karma se píše i z toho, jak vy ublížíte druhým lidem. Ta míra toho ublížení, oni ji sklídí. Takže když vám to nevadí, vy ty lidi chráníte. To je obrovská informace pro vás. Protože nejenom to ví Bůh nahoře, on ví, že do toho světa zabraňujete přísun dalších negativních věcí. Všechno jste vy. Tohle je skutečná realita světa.

Já jsem v noci nemohla spát a ráno se stal zázrak. Přišla jsem ráno do laboroky, to mám v suterénu na zdi je obrovský metr na metr a půl veliký namalovaný obraz této mojí dcery. Pozor, je za sklem. To sklo je 3 mm silné, je to obrovský plác 3 mm silného skla metr na metr a půl. Já jsem přišla ráno do té laboroky, přišla obrovská úleva. Ten obraz spadl ze stěny, a to sklo se vůbec nerozbilo. Jako kdybyste ho vzali a položili ho na tu plochu. Já jsem ani nedýchala. Já jsem věděla, že bude náraz obrovský, ale že se jí nic nestane.

Za týden tahle moje zlatá holka jela do práce, stála na křižovatce, odbočovala přes takhle a proti ní najednou (za ní auta stály, že jo), takže nemohla nikam odjet, a proti v té křižovatce jela obrovská bílá dodávka a vidí, jak ten řidič usnul na volant a řítit se na ní. On byl mimochodem i zdrogovaný, takže tam ten náběr musel být. Vidíte ani ten zdrogovaný člověk není náhoda. To se muselo všechno stát. Všechno je celek. Neodsuzujte toho člověka, že se zdrogoval, takový blbec, to už je vaše karma. Ne, on to udělal dobře, on musel. Musel potkat naši Lucinku. Ozvala se obrovská rána, auto, které bylo rok a půl staré bylo totálně na odpis, jediné, co měla, nic jí nebylo, že měla v levém palci u nohy, to jsem byla já, vidíte, hmota v jedničce, zapíchnutý střep, takhle vytáhla. Tam si o mě jako o člověku myslela, že jsem špatná, když jsem rozmazala tričko. Pozor, Bůh nerozlišuje hmotu. Tričko jako auťák, 30 korun jako 300 000. Tam neexistuje pojem peněz. Ona mi volala a říká mi: „Mami, já tě obrovsky miluji, jsem klidná, neboj se, nic mi není a jsem jiná. A já vím, že se to mělo stát, děkuji ti.“ A bylo.

Vidíte, nikdo nelitoval auto, tady pochopila. Musela ale přijít záměnou za tu malou hmotu, hmota obrovská. Tuhle zkoušku zvládla. A já jsem jí napsala, já ti děkuji, tohle jsi zvládla na jedničku. Nemuselo se to stát, pozor, to už je pro vás. To jsem jí neříkala. Tohle by se nemuselo stát, kdyby tohle neměla. Ona je hodně vysoko a tohle bylo selhání, kdy neuměla odlišit najednou. Tam byla nervozita, že odjíždí, tam bylo různě...všechno, co odmítáte vám zastře pohled. Přijímejte všechno, tak odjíždím a mám tam být a jsem rád tam, kde jsem. Tam kde to tělo je budu. Jinak pak nevidíte.

Když nám sundávaly závoje z hlavy, mně a mému muži, to jsou egoismy. Oni tomu nahoře říkají závoje, jste slepí. Nevidíte skutečnou pravdu. Všichni dělají to, co mají. A Vasco Rossi říká v jedné krásné italské písni. On, to, co vám přednáším krásně zpívá: /Non ceniente de campiare. / Není nic ke změně, všechno je tak, jak má být.

Takže proč prožívat lítosti, že vám někdo ubližuje. Ti lidé vytvářejí sami sobě v budoucnosti svých těl své ubližování. Vy se zbytečně uzavíráte, ale hlavně, pozor. Když to neumíte, prožíváte lítosti, tak vás tito lidé musí přicházet týrat. Vy sami jste zdroj

toho, proč vám to dělají. Až vám to jednou bude jedno, že to tak je, pak se to zastaví. Nebude, co a kdo by vás učil. Je to ve vás. Ne v těch lidech.

„Jestli jsem porozuměla dobře, tak Bůh je v každém druhém člověku. Prosím o vysvětlení.“

Ne, v každém člověku. Bůh je v každém člověku. V každém. Pozor, my mluvíme pouze o lidech, ale on je i v každé věci, i v tomhle stole je Bůh.

Už jsem vysvětlovala pojem sexuality, to víte. Co to je sexualita? Je to přitažlivost a základní přitažlivost má i tenhle stůl.

V každém atomu je přitažlivost, aby držel pohromadě samozřejmě. Ta je daná plusovým nábojem v jádru a minusovým nábojem v elektronech, které obíhají, a ty se potom sdružují v látky širší a větší, jinak seskupené, jinak napojené.

Podle toho se mění struktura věcí, které my vidíme. Ale i to je vaše struktura. I každá tato věc, byť by byla neživá, má svojí inteligenci vědomí, od těch nejnižších. Ano, i v každém kameni je Bůh. To sem někde četla, ano, to je pravda, i tam žije určité vědomí, je nízké.

A každý další stupeň tvoří vyšší a vyšší a věřte mi, vaše člověčenství není poslední. Jsou vyšší světy a jsou vyšší stavy, mnohé. Těch dimenzí je 144. My jdeme do 5. To si vůbec nedovedete představit, jak to vědomí Boha je úžasné.

Já to také nedovedu mimochodem, nebojte se. Ale mně je to jedno. Až tam budu, tak si to užiji. Toto je správný stav. Je to jako by prvňáček koukal na univerzitu. Až se tam doplazím, do té univerzity, tak tam budu. Potřebujete prožívat pokoru a věřte mi, člověk běžně s velkým egoismem si myslí, že svůj život má pevně v rukách. Tak to není, takový člověk dostane nejvíc na frak.

Budu vám vyprávět příběh.

Už jsem dnes mluvila o inteligenci. Ano, to není podstatná věc pro tenhle život. Naopak, většinou vysoké duchovní bytosti tu inteligenci nemají přehnanou. Já ji také nemám přehnanou. Celý život jsem věděla, že bych nevystudovala vysokou školu. Pozor, bylo to v programu mého života, protože já jsem potřebovala pracovat o samotě, ve sklepě. Teď to bude 1.dubna 20 let, co jsem ve sklepě. To je moje poušť. Viděla jsem to potom. Já ani neměla dostatek sebevědomí, protože bych si zvolila být podnikatelem sama na sebe, tak mi to museli ukázat. A pozor, když jsem potom šla za pár let jednou dolů, byla jsem obrovsky unavená, tak najednou jsem si vzpomněla, protože jsem koukala na to lino. I to lino tam mám černobíle kostkované, a to bylo ve vizi. I lino, které vyberete je v programu vašeho života, které budete kde mít. To byste se zbláznili, fakt skutečně, to je i v programu takových věcí. I to lino musel někdo vyrobit a musí ho někdo koupit, aby se ten člověk uživil. Vy jste propojení, vy jste plát, vy jste tkáň, která je napojená jedna na druhou. To si vůbec neuvědomujete rozsahy skutečné reality. Takže, teď jsem vám chtěla něco vyprávět a úplně jsem to ... do sklepa, do sklepa, do sklepa ... To je hrozné, vy se to snad nemáte dovědět.

Ukážu vám pokoru, abyste věděli, že fakt se nemá stát, co nemá. Víte, věděla jsem, že bych nevystudovala vysokou školu. Nejsem schopná si zapamatovat dlouhý test. Zkuste si představit, když bych měla dělat anatomii! Jenže můj táta kdysi dávno studoval medicínu – stomatologii a nemohl jí dodělat. On ji dělal již po práci, když měli mě a neměli peníze, v práci mu házely klacky pod nohy, takže on šel udělat zkoušku, anatomii. Udělal ji za dvě a už tam nikdy nešel. Zkrátka, nebylo to možné. Jenže on po tom toužil a najednou jeho jediné děťátko dodělalo jakoby zubní laborantku, tenkrát se tomu říkalo laborantka, dneska jsou to technici. Tak říkal, takové psí oči, tak běž studovat. Věděla jsem, že na tu školu nemám. Nicméně pokora, říkám dobře, tak jo. Šla jsem dělat přijímačky na vysokou školu. A přišla mi odpověď, že nejsem přijata, protože mají přednost lidé, kteří nemají ukončené odborné vzdělání a já jsem měla. Jé, to se mi ulevilo. Mně bylo tak dobře. Jenže za rok můj táta zase psí oči, tak si říkám, no tak jo. Dopadlo to úplně stejně, tak jsem si říkala, dvakrát, mám klid. Ne, další rok, další psí oči. A to už jsem si říkala, ježišmarjá, no tak jo.

Pamatuji si, jsme dělali písemky. Po písemkách v 1 hodinu, to bylo v Kateřinské ulici v Praze, jsem šla na pohovor. Tam sympáťák profesor a evidentně jsem mu byla sympatická, takže mi chtěl dát lehkou otázku. Tak mi řekněte, co je to selekce, no takový primitivismus. Já jsem měla v hlavě výkladní skříň. Tam nebylo nic. Já jsem nevěděla ani jak se jmenuji, nic, tam bylo úplně bílo. Potila jsem se, bylo mi úplně špatně. To není možné, vždyť já v té hlavě nic nemám. Teď bylo vidět, jak se mu ten úsměv mění, „no, co tu chce takové střevo“ a říká, „tak to stačí“. Já neřekla ani slovo. Stačila dvě slova, přirozený výběr, nic jiného.

Odcházela jsem, říkám na shledanou, sáhla jsem na dveře a v tu ránu se mi do hlavy vše nalilo a najednou mi to došlo. Já jsem otevřela dveře, zavřela jsem je, opřela jsem se o ně a říkám mu: „ty jsi úžasný“. Přišlo mi, že jsem zkoušky neudělala a táta už dal pokoj. A už jsem nemusela. Vidíte, když se to nemá stát ve vašem programu, ve vašem programu nemá být.

Veďte si, já bych byla dennodenně ve velkém množství lidí. Sestra, která by se mnou sloužila, pacienti, kteří by chodili. To zkrátka není možné, takže můj plán života byl úplně jiný. Já jsem skutečně v laborce teprve přišla v samotě na to, kdo jsem.

Když jste ve velkém kolektivu, tak vás ruší. Nesete si domu všechny ty informace druhých lidí. Já šla s taškami domů a znělo mi, jak manžel vynadal támhle kolegyni a jak dítě támhle mělo průjem..., to se vám tam honí automaticky. To tam skutečně jenom leze, nic jiného.

„Záblesky dramatických a krutých scén, například ze světové války, pocity, fobie, staré úzkosti. Když už jsem spokojená tady a teď přichází třeba ve snu. Jedná se o zkoušku ega ohledně spokojenosti nebo to jsou útržky nepřijatých minulých zkušeností.“

Může být obojí, ale nereagujte. Je to vždycky ku pomoci. Někdy vám chce to ego i pomoci. Já si pamatuji naše Lucka. To je zajímavé, že my s Petruškou bhaktové, Lucinka je spíš logik, ale přesto má k těmto věcem blízko. Nedávno mi volala. Hodně

často se jí otevírají minulé životy. Říkala: „Dneska jsem si prožila peklo, ale zaplat Pán Bůh, mám to za sebou.“

Viděla se v koncentračním táboře jako židovka, které rval dítě z ruky esesák, protože bylo blondaté a modrooké a šlo k osvojení. Ona říkala, já jsem se asi 5 minut s ním rvala a pak mi to došlo. Takže jsem ho pustila. Myslela jsem, že mi to utrhne srdce, ale věděla jsem, že dělám dobře, že přežije. A byla jsem i ráda, že na mne zapomene. To by byl asi egoismus mámi, vid'?' Ano, správně, správně, jen ať netrpí. Už jen přání, aby si na mne pamatoval, by bylo egoismem toho člověka. Nikdo vám nepatří, je to jenom hra iluzí. Pak přijde obrovská úleva a už i v tomhle životě nemusíte do té zkoušky s dalším vaším dítětem přijít. Takže buď se tam otevře cokoli divného, přijměte to. I to přijetí toho, že jste to viděla je nový prožitek. V pozdějších fázích, když budete ve vyšších stavech...

Já třeba mívala obrovské zkoušky, ale jenom jsem třeba jela autem, najednou mne vypožili, přijel někdo. Cítila jsem, jak se mi napojily ruce, jako když jste skafandr a někdo vám vleze do rukou. Někdo převzal vedení. Já si třeba vůbec nepamatovala 30 kilometrů. Jelo to za mne. A oni mi dávali testy. Co bys dělala...a teď se objevila nějaká obrovská situace. Já jsem to jenom odpověděla, jenom jsem to vyřešila. Ano, potom v noci jsem jezdila po DNA taková železnice, strašně rychle jsem po ní jezdila, byly tak takové ty spojky, jako když vidíte železnici a cítila jsem obrovské blaho, ano. To je to blaho, kdy jdete životem, odkládáte. Najednou si řeknete Ježíši, ještě včera mi to vadilo a najednou mi to nevádí. To je to blaho, které je nastroždané, ano. Vy tady musíte trpět, odkládáte své egoismy, je to obrovské blaho. Kdyby totiž bůh vám přišel na nepřipravenou vibraci vašeho těla hmoty, ve které jste, tak byste se vypařili, to tělo by to neuneslo. Proto spousty životů musíte trpět, abyste se připravili na vaše vlastní božství. Vy jste ten Bůh a vy jste se připravili sami na sebe.

Není důvod proč trpět, trpění je odmítnutí. Neodmítejte všechno, co se tady děje, to stačí.

„Co dělat proto, když se mi v hlavě neustále honí myšlenky, písničky, blbosti. Je to nekonečný kolotoč. Děkuji Lenka Dvořáková.“

Pozorujte je, to nejste vy. Jestliže vám už vadí, tak už, pozor, tam budou, protože vám vadí. Vám nemá vadit nic, stačí jen chvilka uvědomění si toho. K Bohu se můžete dostat jakoukoliv cestou a těch cest je obrovské množství. Nedávno se mne někdo ptal, myslím že v Husinci na tantru.

To je cesta přes sex, vlastně, ano. Tohle už jsou vysoké stavy, i tudy vede cesta, ale to nám vysvětlovali andělé, vy nesmíte později dosáhnout vyvrcholení. Tam je pouze jen takové nabuzení vysokého stavu a držet si to. Tam totiž nejsou myšlenky. Tady jde o to, že myšlenky vás oddělují od vašeho božství, patří k egu. To tam jenom samo plave. To je ten vysílač, který tam vlastně pořád pouští tu hladinu oddělenosti, egoismu. A v tomhle stavu toho napětí, to je obrovská koncentrace, je stav bez myšlenek, takže vidíte, i to je cesta.

Církev nebo různé filozofické směry, které budou odmítat vaši sexualitu jsou vedle, jak ta jedle. Právě to, že odmítáte sexualitu nebo odmítají, je musí krutě ztrestat. Zkuste si představit co se děje pak v církvích, kdy dodržují asketismus, to ten člověk nevydrží. Vždyť vaše sexualita je vaše duchovní energie, která je o oktávu vyšší. Když ji budete odmítat, přijde obrovský nápor a rozdrtí vás to. Všechno, co tu máte v nabídce je správně, neodmítejte to. Nepřehánějte to, zlatá střední cesta. To znamená, za určitý čas v určitou dobu si udělejte obrovskou radost. Vybíjení přílišné v této oblasti by vás poškodilo, protože vy byste pak neměli energii na řešení svých životních problémů. I to je Bůh.

A vrhneme se na dotazy, ať stihneme co nejvíce.

Nošení amuletů. Pouze například měsíční kámen, křišťál.

Ano, kameny vám pomáhají, ale pozor. Tohle není závadná věc, můžete je nosit, ale každý ten kámen máte pouze na pomoc dočasnou, což vy nevnímáte. Vysvětlím.

Každý kámen, to jsou vše přírodní kameny, také, když už jsme u těch kamenů, má určitou očišťující moc, záleží na vibraci a každá ta vibrace je jiná. On ten kámen náleží do vibrace každé vaší čakry, protože každá čakra má jinou vibrační hodnotu. Vy tak, jak se pohybujete v tom stvoření víc a víc, tehdy samozřejmě každá vyšší čakra má vyšší vibraci. Tak jak jdeme, vlastně procházíte ve skupinách. Mezi oddělením 1. až 2. čakry a 2. až 3., tam jsou skutečně desítky a desítky životů. Když jich je 500 a vydělíte to množstvím čaker, tak zjistíte, že to číslo je ohromné, než se vymaníte z jedné té hladiny. A když třeba dejme tomu žena má problém na 2.čakře nebo muž, to je jedno, neumí vztahy, řeší minulostní věci. V té pozici vždycky ty orgány pak bolí. Tam je nějaký zdravotní problém. Ten kámen, když nosí, on jí nepomůže naučit se ty věci, to byste nebyli ještě v pořádku, kdybyste si tohle myslela, ne. Ale pomůže vám nastavit čas, aby z vás nějakou dobu snímal dopady. To znamená, že dejme tomu dva měsíce ten kámen z vás bude snímat a máte víc času na to, než pochopíte, než zaberete. Tady je zapotřebí, abyste věděli, že to musíte pochopit vy sami, že ten kámen to za vás nevyřeší. A pozor, průběžně ten kámen musíte oplachovat. On má totiž svůj náběrovou kapacitu a věřte mi, on by mohl i bouchnout. To jsou věci, které jste ještě nezažili, ale je to tak. Nám se to stalo, ano. On umí bouchnout, to je fakt jak rozbuška. Pozor i čakra je rozbuška. Já nevím, jestli jsem vám to někdy vyprávěla.

I mne čakra odhodila, já jsem letěla metr vzduchem. Když bude čas, ještě se k tomu dostaneme, když tak vám to budu vyprávět.

Vy jste skutečně energie, obrovská energie, netušených rozměrů. A POZOR. Takže ten kámen napřed rychle snímá negativní vibrace, ten zápis, který tam je, karmický, ten se sesune na stranu. Vy máte větší čas to zpracovat. On vám dá prostor časový. Když oplachujete, ta nemoc nemusí přijít, ale ten tu práci za vás neudělá. A stejně je nastavený čas, kdy to máte udělat, takže on vám skutečně pomáhá. Ale jednou za čas, když to nosíte, dejme tomu denně, takže jednou za 14 dní ho opláchněte pod vlažnou vodou, osušte, nechte uschnout. Tomu stříbru se nic nestane, když se bude jednat o

tyhle výrobky, protože ono je rhodiované, nemusíte se obávat, voda tomu neuškodí. Nechce to uschnout a noste to dál, ale pozor, pracujte.

Pentagram jako ochranný prvek.

V žádném případě. To je magie.

Amulet vyráběný s magickými rituály.

Zase ne.

Jsou mezi nimi rozdíly?

Ano, tyto věci odráží. Jsou magickými nástroji mágů. Pamatujte si, mága v uvozovkách přemůže jenom láska. Láska je Bůh, to je nejsilnější zbraň ve vesmíru na tu nemá nikdo. A ti mágové to ale neví. Já jsem se jednou setkala s mágem, který na mě chtěl zaútočit a pochopila jsem to. Já jsem mu říkala, prosím tě, nedělej to, já tě mám ráda jako kamaráda nemůžu ti v tom zabránit, ale když mě neposlechneš a uděláš to, rozdrtí tě to. Ode mne se to odrazí. Tomu člověku nemůžete v magické fázi vysvětlit, že vás chrání láska neboli Bůh sám. Ten člověk vlastně pak bojuje proti Bohu, což je nemyslitelné. Pozor, ten člověk nepromluvil hodinu. Já jsem ho tenkrát vezla autem. On přemýšlel o tom, jakou já znám vyšší magii, kterou on ještě neznal. A že to musí někde nastudovat. Pamatuji si, jak jsem ho vyklopila před barákem, říkám, jako bych nic neudělala, říkám, bylo to hezké, děkuji ti za všechno, za hezký večer. Já jsem ho tenkrát vezla na jednu oslavu, odvezla jsem ho domu, říkám „přeji ti hezkou dobrou noc.“ Ahoj a on stál ještě, jak mizelo to auto za zatáčkou a koukal na mě. Tak jako zrovna nevysvětlíte člověku, jak jsem o tom mluvila, o tom zlodějství, že vy neumíte nic ukrást. Vysvětlíte člověku, že neumíte, že vás chrání láska. On to nepochopí, on si musí odžít jednotlivé magické životy napřed černé a pak bílé, aby tohle pochopil. A mág už vůbec ne. On má zesílený egoismus na pár životů. Takže prosím vás, žádné magické rituály. To vás zničí.

Vy se dostanete..., pak se chováte jako buňka, která vlastně rozhoduje o osudu druhých, pozor. To znamená, že to samé se vám vrátí. Budete tím tělem obrovsky napadeni, ale pozor, je to váš útok. Tady si můžete prohlédnout, že to, co vyšlete, dostihne jenom vás. Už jsem vám říkala, že vám nikdo nemůže ublížit, jenom vy sami sobě. Karma je to, že v nevědomosti ubližujete druhé schránce, ale stejného Boha, jako jste vy. To je iluzorní útok. To je neznalost, nevědomí. Ne, proto máte vydávat jenom dobro. Pozor, kdybyste vydávali dobro s úmyslem, abyste dobro jenom sklízeli, tak je to také forma egoismu. Pak by to zase moc rychle nefungovalo, ale když budete dobro dělat jenom jako koníčka, jo, já to mám od narození. Já jsem dělala lidem radost. Já si pamatuji jako malé dítě jsem seděla před barákem a čekala jsem na kamarádku, které dlouho vždy trvalo, než se naobědvala. Jé, já jsem to vždycky do sebe naházela, abych už byla venku. A jak jsem seděla na tom obrubníku a ona pořád nešla, tak tam chodili lidi a já abych jim aspoň udělala radost, tak jsem: „dobrý den“. V pozdějších letech jsem si uvědomila, že jsem někomu i pila krev. My jsme totiž poslední ulice do polí a tam ti lidé šli domů zpátky. Takže oni šli třeba 5x museli té prdlé Čermákové odpovídat hahaha, ale nicméně, pak jsem se dozvěděla, ty lidi byli úžasní. Tam žijí celé generace rodin. Takže

ono to zase tak strašné nebylo. Nepila jsem jim krev, ale jako pak vám dojde, že čeho je moc, toho je příliš. Nic se nemá přehánět.

Jak člověk pozná, že jde o zkoušku určité životní situaci, v které má obstát. Kdy mu božství naznačuje, že je třeba jeho věci v životě změnit. Partnera, práci, místo.

Ono to jde velice jednoduše. Jestliže třeba dejme tomu budete mít v tom partnerství. Vy pro toho partnera musíte udělat všechno, abyste měli čisté svědomí, že jste udělali všechno pro to, aby se mohl změnit, abyste mu dali prostor pro to. Pak také samozřejmě abyste věděli, že jednou a věřte, já to udělala, já jsem na 130 % ne na 100, ale na 130 % musela vědět, že jsem pro to manželství udělala všechno.

Protože pozor, vy můžete být šťastní jenom s čistým svědomím. Jakmile ale budete vědět, že jste utekli dříve, než jste měli, a ještě by přeci jenom nějakých pár pokusů šlo a už jste nad tím mávli rukou, ta nečistota toho svědomí by vás někdo v budoucnu vašeho těla mohla dohnat. Takže raději to přepískněte jakoby a pak holt z toho vycouváte. Ten člověk neposkytnul..., měl dost šancí, on je nevyužil a věřte mi, pak se dějí zázraky.

Mně se to stalo, kdy jsem se samozřejmě rozvedla, nicméně obrovsky svého muže do dneška miluji, ano, on je fajn a obrovsky i vám i mně posloužil jako všichni vaši jakoby nepřátelé, v kterých v tu dobu uvažujete. Ano, to jsou ti největší andělé. Oni vám vybíjejí karmu a uvědomíte si v nich to, co je vaší skutečnou podstatnou částí. Nicméně moje Nadjá vědělo, že nebylo, co bych neodpustila, že jsem nikdy nepřemýšlela o něm, jako o špatném člověku. On to jenom neuměl zvrátit. Nikdy jsem se na něj nezlobila, nikdy ne-nenáviděla, nikdy bych ho nekritizovala. Je to otec mých dětí a jako otec je vzorný. Nicméně moje božství to vědělo a představte si, co se stalo.

Pozor, mezi tím samozřejmě jsem viděla programy budoucnosti, a to už jsem někde vyprávěla, když jsem byla těhotná s mojí první dcerou, tak jsem měla dvě dívčí jména, Lucii a Janu. Jeden den jsem chtěla Lucku, druhý den Janu, pak jsem si řekla, jsi prdlá, až se ti narodí to miminko, tak budeš vědět, jak se jmenuje a pak mi přinesli Lucinku takhle na ruce. Jé Lucí, ty jsi Lucinka. Já tě vítám, jsem tvoje maminka, neboj, všechno spolu vyřešíme. A ta Jana tak zmizela. V druhém těhotenství to samé, akorát jsem měla Hanku a Petru. Zase, narodila se mi Petruška a Hanička zmizela. Mimochodem, ona se pak za 14 dní skutečně narodila.

A když potom došlo k tomu našemu rozchodu, jsem věděla, že si nikoho nenajdu. Jsem spokojená, šťastná, ale chodil do školy tatínek s dvěma holčičkami. Byl to děsný sympaták. Já jsem si původně myslela, že to je vdovec, protože ta maminka nikde nefigurovala. Ta starší byla Jana a ta malá byla Hanička a já jsem ty děti opravdu obě vychovala. Jsou to skutečně moje duchovní děti. Ty holky jsou neuvěřitelné. Což byl v dalším program mého života, než přišel můj třetí muž. To se stalo, všechny ty změny samy. Ale pozor, tento můj druhý muž se ke mně nastěhoval, což je nádherné, ve 3 hodiny odpoledne, dne 17. listopadu 1989. A teď pozor, když prožíváte rozvod, tak

nesledujete politickou situaci, mimochodem já ji nesleduji nikdy, to mne nezajímá vůbec. To se děje samo. To neovlivníte, to se děje.

Mimochodem, teď byly volby. Tady si můžete prohlédnout, že dopředu, koho co napadne, že koho zvolí už dopředu je vědět. Kdo ty volby vyhraje a nezáleží na tom, kdo to je. Já se vrátím teď k tomu 17. listopadu. Takže, já jsem neposlouchala ani noviny ani rádio, ani televizi jsem neměla, nicméně, v 5 hodin on ten Jirka přinesl s sebou takové malinké rádíčko, takového toho chrchláka, gumičkou převázaného. My jsme ho v těch 5 hodin pustily a najednou jsme se dověděli, že ten den se nám změnil náš osobní život. Děti běhaly, všechny byly šťastné, a i ten den se změnil život celé naší republiky. Ono to bylo takové umocněné. A teď pozor listopad, 5 hodin, to už je tma a najednou zvonek. Já jsem otevřela dveře a tam stál ten můj bývalý muž a já říkám. Co se děje? Prosím tě pojď sem, já s tebou musím mluvit. Tak jsem seběhla po těch schodech dolů a on říkal. Prosím tě, ty víš, jak jsem nesnášel komunisty, pojď se mnou do Prahy, dej děti rodičům, já to potřebuji vidět a třeba se změním, třeba opravdu to dokážu, když jsem to do téhle doby nedokázal. A teď já na něj třeštila ty oči. To Nadjá vědělo, že bych ho vzala. Vždyť to byl otec mých dětí. Neměla jsem vůči němu vůbec nic. Já ani nemusela odpovědět, protože najednou ten Jirka, když jsem chvilku nešla, tak vylezl do dveří a říká, Ivanko, děje se něco? A ten můj muž takhle zvedl hlavu a říká. „Hm, tak nic.“ A odešel.

Vidíte, Nadjá vědělo, že by nebyla náprava možná. Všechno proběhlo tak, jak proběhlo. Někdy vás Nadjá obrovsky chrání, když máte čisté svědomí. Jakmile tam něco je nečistého, pokračuje buď zpětný vztah nebo pokračuje vztah s jiným člověkem, ale v podobném duchu, který jste nepřijali. Takže z každého vztahu, co se týká třeba dejme tomu práce, taky. Jestliže někde řešíte někoho nepříjemného v práci, vyřešte to tam v té práci. Je jedno, když to vyřešíte v té práci, všechno zmizí. Možná i dostanete sami nějakou nabídku na jinou práci, ale jakmile to v té práci nevyřešíte a odejdete do jiné práce, přijde tam někdo podobný, který zastoupí toho člověka původního, se kterým jste něco řešili. Je to zákon, ten neobejdete. Všechno je energie.

Chtěla jsem se zeptat, jak se mám zbavit strachu, že ublížím fyzicky druhé či cizí osobě.

Víte, teď jste mi něco připomněla. Jste asi žena, že ano. Jo chtěla, tak jste žena. Já si pamatuji, jak mne občas napadaly myšlenky, když jsem třeba jela autem a večer takhle, když byla tma už. Jak jsem koukala třeba za křoví, aby náhodou tam nevyběhlo nějaké dítě nebo nějaký člověk. Tady už je takový předtvar toho, kdy to Nadjá si vás zkouší, že vás to napadne. Nemusíte se obávat, pro člověka, kdy pocit, že ublíží druhému člověku je horší, než když druhý ublíží vám a umíte i v této kombinaci odpouštět, tak se to nikdy nestane. Ten strach je jenom prozkoušení v určitých chvílích života. Nesmíte to ale přehánět. Strach je nespokojenost, to by vás blokovalo, to jsou zbytečnosti. Tady by vás pak bolely nohy a děly by se velmi podivné věci.

Když člověk pozná, že má ze vztahu odejít, že mu skončil úkol žít po boku partnera. Jaká je příčina obsedantně kompulzivní poruchy.

Víte, tady jsou nějaké minulostní na jedničce nepřijetí. Obrovský odpor, pesimismus ve vztahu i do hmoty a většinou i k situacím. Ten člověk neustále trpí. On neustále nepřijímá, a ještě samozřejmě k tomu přibývají vztahovky, to znamená, pak má vedle sebe lidi, které nepřijímá, vadí mu to. Tam je jednička a dvojka totálně zablokovaná. Ten člověk neumí hmotu. Neumíte hmotu, neumíte přijímat lidi. To je veliký problém většiny lidí. Ale tito lidé většinou pokud žijí a vzpomeňte si na Sokrata a Xantypu. Někdy se stává, že v partnerství je vysoká duchovní bytost, která je trénovaná nějakým tím partnerem svým.

Já si pamatuji můj muž kdysi dávno znal jednoho muže, který byl jedním z posledních Rosekruciánů v Praze a tenkrát když chodili andělé, tak jednou, aniž bychom se o tom bavili. Oni sami se o tom zmínili, že on je skutečně z jedním z těch čistých Rosekruciánů, a že on sám má trénink jeho ženy. Že jeho Nadjá si vybralo ženu, která se chovala jako Xantypa. A také i ten Sokrates, vzpomeňte si, vždycky říkával. Nikdy bych se nestal filozofem to je díky mé ženě. Mně nic jiného totiž nezbylo než se věnovat filozofii, ano. To je ono. Takže někdy se stává, že tyhle obtížné vztahy víte, vy si zvolíte vedle sebe kruťáka, jenom proto, že vaše Nadjá ví, že kdybyste vedle sebe měli hodného člověka, že vy sami byste tím kruťákem byli. Vy byste si takového hodného člověka vůbec nevážili. Vy byste ho deptali, takže musíte dostat pár let do těla. Jestliže se s tím vyrovnáte, to je problém prosím vás týraných žen třeba, tak se můžete zbavit týraní. Ale jediným způsobem, přijetím. Jestliže žena, která bude týraná nebo i muž, i ty případy existují, já se zase omlouvám mužské části tohoto sálu. Tehdy ten člověk, když pokorně svěsí hlavu, zdánlivě pokorný je, nebrání se ani slovem, ale pozor, nitrem, protože Bůh nemá uši. On vás neslyší, ale cítí prožitky. Když budete mlčet a tělem nic nedělat a budete poslouchat toho partnera a budete si o něm myslet, že je špatný, chyba. Bude vám vadit, chyba. Budete se zlobit, budete ho nenávidět, litovat sebe nebo ho posuzovat, kritizovat, nevylezete z toho. To bude možné se toho partnerství zbavit zaprvé a když další partner bude stejný. Nesmíte, vy se zbavíte jedině tehdy, kdy skutečně využijete v tom partnerství toho času k tomu, abyste ho nepovažovali za špatného. Já to udělala. Nepovažovali za špatného ani špatné situace, jenom pomáháte všem, dětem, všem rodinným příslušníkům, rodičům jedněm, druhým, svému muži, nebo ženě. Uděláte spousty pokusů o to, jak mu pomoci, protože víte, že on trpí, on trpí, když dělá tyto nesmysly. Ano, to je skutečná realita. Ten člověk je pod těžkým závěsem ega. Nevadí vám, že se to děje, a že dělá on ty věci, pozor, protože vy jste si je v osudu s ním domluvili. To je divné, že ano. Tuhle mi nějaká paní napsala: „to jsem tedy sadomasochista.“

Ne, fakt to máte všechno domluvené, takže ono je to dobré, že vám to dělá. Vaše Nadjá si v zapomnění vaší skutečné reality domluvilo tuto lekci s tímto člověkem, jestli umíte nebo neumíte odpouštět. Neboli, jestli vám ten člověk s tím jeho chováním vadí nebo nevadí. Pokud obstojíte, smíte vyjít.

Pozor, další čakra, to musí být kompletní. Žádné zlosti, žádné nátlaky, pozor, i žádné ustupování. Dá se čelit obrovskému nátlaku, jenom slůvkem „ne“. S úsměvem. Jde to.

Žádné nenávisti situační, ani lítosti, ani nad hmotou, žádné kritiky. Zkrátka, všechny čakry musí být. Pak vás to Nadjá samo vyvede.

To nebyl můj nápad se rozvést. Ten Bůh za mnou jednou přišel a ukázal mi to. Řekl mi, že když se nerozvedu, že zemřu. Stejně jsem ještě dva roky radši udělala více o těch 30 %, než bylo nutné. Abych mohla být šťastná a věřte mi můj muž za mne nic nezaplátí. Tohle jsem ještě pro něj udělala. Pro mě byl andělem. A on to ví, podvědomě skutečně cítí ke mně pořád krásné pocity. Takže, takhle se můžete jediné vymanit. Jindy ne. Jakmile ale vedle toho člověka prožíváte, byť byste to neřekla, pocity, že je špatný, že dělal špatné věci, že vám to vadilo, ne. Uvědomte si, že on je stejný Bůh jako vy. Jenom neumí rozeznávat ten druhý hlas, kterým není.

To ego tak vysílá, a tak ho od vás odkloní, protože je čas se rozejít. Vezměte si, že vy už jste se narodili, tak jste měli domluveno, že v tom a tom vašem roku života a jeho roku života se rozejdete. Takže on musí začít dělat ty blbosti a musí vás prozkoušet, protože on vám to slíbil. Tam je vzájemná konfrontace. Takže vidíte, že si děláte samé dobré věci. Tohle je těžké v těch těžkých chvílích žít. Ale věřte mi, jde to. Já to udělala. Takže, můžu vám o tom podat svědectví, že to jde, přežila jsem, podívejte.

Četli jsme o reptiliánech. Co to je? Kdo to je?

Co to jsou reptiliáni? Mě neříká toto nic. Neslyším... Šlechtici? Prosím vás, to myslíte vážně? Poslyšte, je pravda, že ve stvoření je spousta dokonalých věcí. Nám ukazovali ze shora, že tady skutečně ještě pokračuje Davidův rod. Tyto geny jsou výrazné. Pohybuje se to tady někde, protože teď se to má rozrůst po celé planetě. Ta infikovaná těmi dobrými krásnými, morálními vlastnostmi tady je a král David byl úžasný člověk. Takže lidstvo se dočká a samozřejmě se jakoby nainfikuje, protože se budete rozmnožovat po ty generace se to strašně rychle rozšiřuje, takže tady je náběr jakoby těch morálních krásných vlastností, které vy získáte. Na to se těšte. Protože ta planeta postoupila, takže to se dělá takhle. Ale šlechtici prosím vás v minulosti byli od slova ušlechtilost, to víte, šlechtnost. Také se starali o své poddané. Také se tam někdy našel nějaký takový jiný, který s tím zamíchal, mimochodem, my to máme také v rodě. Moje babička z maminy strany ta se za svobodna jmenovala Westfálová a ten pradědeček Westfál byl úžasný chlap. Tenkrát byl také léčitелеm, nebral si žádné peníze. On spíše lidem pomáhal, on nezasahoval. Chodil rodit i děti a i zvířata, když bylo za potřebí. Byl to úžasný chlap. Nicméně byl to, kdysi dávno ti Westfálové byli šlechtici, kde jeden z těch předků všechno prohrál v kostkách a prochlastal to. Bylo za potřebí, aby tohle zaniklo, ale ta ušlechtilost zůstává v genech. To si nesete dál. Ale na tom nezáleží. To nemá smysl se na to jakoby pocitově upínat na nějakou minulostní roli. I kdyby váš příbuzný byl já nevím, kdo támhle. To jsou pitomosti.

Já si pamatuji, jak jsem jednou stála nad hrobem, neřeknu koho, koukám a bylo mi hrozně dobře a najednou jsem věděla, že se dívám sama na sebe. To je vaše hmota odložená. Proto také nemá smysl někoho v minulosti i v historii, byť sebevzdálenější kritizovat, toho člověka jste zrovna mohli hrát vy. V tu chvíli pak kritizujete sami sebe.

Dneska už posuzujete tenkrát ty činy jakoby za hloupé, takže vidíte, jak vás to samo dožene. Jo? To člověk nemůže nikdy vědět. A ta hmota je skutečně jenom dočasné obydlí. Navíc jméno vaší hmoty, jméno vašeho těla, to je něco jako číslo popisné. To vám dají rodiče, aby se vědělo, že vy jste Jana, Honza.... To je všechno jako by iluze abychom se tady orientovali.

Pokud vám to stačí? Nevím, nerozumím tomu. Teď se tady šíří spousta věcí, které i někteří mohou i si „přibájit“.

Jsem spokojená znamená to, že už se nemám zajímat o nic víc? Změna práce, bydliště, cesty, když je možno. Přesto, když jsem spokojená a nic mi nechybí.

Když jste spokojená a nic vám nechybí, pak si klidně měňte, co chcete. Když vám to přijde do cesty, proč ne? Ale zvažte to, jestli ty změny, oni vždycky zaznamenají v životě nějaký dopad. Někam jinam jezdíte, jinam daleko. Také vás to může nějakým způsobem ovlivnit. Pozor, někdy přijde třeba nabídka za obrovské peníze, ale mohli byste tam zaplatit i třeba tou spokojeností, kdy pak děláte. Třeba lidi v práci musí klientům třeba lhát! A to už pozor. To už vám tu spokojenost sebere. Považujte vždycky dopředu ty představy. Ideální je, to nás též učili shora, že si máte představit už ty věci. Já jsem tohle využívala už jako holka. V 16 letech jsem chodila přes celé Teplice, a Teplice jsou obrovské město. Už nic nejezdilo za té totality v 11 večer nic nejezdilo, tak sem chodila nejkratší cestou, což bylo přes zámeckou zahradu. V té zámecké zahradě se přepadávalo i ve dne. A teď jsem vždycky stála v noci, protože jsem věděla, že když ji obejdu, tak budu o půl hodiny později v posteli, takže... A ráno jsem měla jít na ranní. Já vždycky chodila na odpolední v pátek po škole, když jsem přijela vlakem a pak ráno na ranní v sobotu. Tak jsem tak stála a vždycky se ozvalo, běž, tak jsem šla. Já jsem věděla, když ten hlas zazněl, že se mi nic nestane. Pak jsem jednou zažila šílenou věc. Když jsem chtěla jít doleva a ono to nešlo. Já jsem narážela na neviditelnou bránu. Ještě jsem si říkala v noci uprostřed, že jo parku, jsem si říkala. Já jsem začala napřed zmatkovat, jsem si myslela, že jsem se zbláznila, pak jsem opatrně šla rovně, jestli tam to půjde nebo také tam budu uvězněná, tam to šlo a pak už dopředu mi došlo, že tamtudy pozor, to božství si se mnou zahrálo hru, protože oni mi chtěli ukázat ta pravidla, která tu jsou. Vy jste loutky, vy nikdy neuděláte nic, co udělat nemáte. To znamená, že vaše rozhodnutí skutečně je jenom iluzorní váš pocit, že se o něčem rozhodujete. Buď vás to Nadjá pustí rovně anebo to přehodí iluzorně vašemu Egu a vy si myslíte: „teď já jsem rozhodl, ne.“ Řekl to Bůh ve vás. Potřeboval si odžít nějakou tvrdohlavost. Tohle je skutečná pravda.

Já jsem dopředu potom už si představila, jestli mám jít nalevo, rovně nebo napravo a už jsem věděla, kde byl nejpříjemnější pocit, tak tam to skutečně bylo bez jakýchkoliv komplikací. Tohle můžete si nasměrovat na všechno.

Já si pamatuji. Můj muž byl a je ohromný člověk a on je vdovec a říkal, že když se ženil, ženil se velmi pozdě, tak se rozhodl, že si už zaskotačil za celý svůj život a že bude vzorným manželem a říkal a dělal jsem číšníka potom v Americe a tam byli kolikrát atraktivní ženské, které by mně nadbíhaly, ale stačilo, že jsem si představil ten splín té

nečestnosti po ... Okamžitě to odpadne. To je ono, to vám pomáhá pak, jo? Tady už si prožijete tu zátěž, té nechuti, co jsem to teď udělal. Už se nemůžete tomu partnerovi podívat do očí, jo? Vy jste špinaví. Ta čistota je ohromná svoboda. Zkuste si představit, jenom že zalžete. Nechcete, aby vás přišel někdo navštívit a řeknete mu, nejsem v Teplicích nebo tam kde bydlíte a pak už se bojíte vylézt na ulici, chodíte kanálama. Sami sobě uděláte omezení. Jo? Protože se bojíte, aby vás někdo neviděl, a aby to někdo tomu člověku neřekl a věřte mi, že to je zaručené, že se to stane.

Víme, proč duše potřebují všechny zkoušky na Zemi. Proč nezůstanou rovnou v ráji? Kde se berou duše?

Poslyšte. To mi také jednou někdo říkal, jak to že nás je teď hodně. Prosím vás dříve reinkarnace trvala třeba 350 let, když se potom zvyšuje počet duší na planetě, tak se rodíte třeba během roku, pěti let. To je velice rychlé. Můj tatínek teď znovu přijde na svět po 20 letech, a to je velice rychle po 20 letech. Moje mladší dcera, Petra, zemřela v roce 1969, když mně bylo 10 let za velice dramatických okolností. A narodila se mi za 15 let, takže vidíte, to už je velice krátká, nahoře 14-15 je, jak když 2x mrknete okem. Tam čas není, tam je trvalá věčnost. To je ten pocit bez Ega, kdy žijete. Velice rychle to uteče. A ta duše tak kouká dolů a říká si: „Jé, zase tam polezu“. Zpět jdou rádi jen takoví nadšenci jako jsem já. Já jsem se strašně těšila na vás. Pozor a pak se mi stávaly věci. To jsem možná už vyprávěla s těmi dětmi, ty děti mě vždycky fascinovaly.

V tom Pinokiu, jak ten chlapeček mi říkal: „ano pane“. To bylo v cukrárně. Tam pracovala nějaká Danuška a bydlela ve vedlejším baráku a toho kluka jsem do té doby nikdy neviděla. A jednou toho Martina tam přivedl velký Martin, tatínek. Já jsem seděla u malého stolečku za sloupy za kasou, kde ta Dana markovala. Před tím mi říká, hele za chvíli Martin přivede Martina, tak konečně ti ho ukážu. Nicméně zalezla do kuchyně, protože někdo si objednal zmrzlinový pohár. A najednou to dítě přišlo, zahlédlo mě, opřelo se zády o sloup, a tak jako blaženě se začalo usmívat. Ta Dana mezitím vylezla, psala tam jakoby ten účet a najednou on mi říká: „ahoj“, já říkám“ „ahoj“ On: „Já jsem se na tebe strašně těšil“ Já jsem se nemohl dočkat a ta Dana říká: „Co to kecáš? Proboha?“ Já říkám Dano zadrž, Dano zadrž.

Ten kluk skutečně je fakt..., dneska mu je 16 let. Já, která neumím angličtinu, ale základy jsem měla dobré, tak naopak jsem ho 2 roky doučovala, než překonal..., měl absolutní problémy s jinými jazyky. My jsme mezitím vyřešili spoustu věcí, které se týkaly jeho duchovnosti, byť to bylo dítě ještě, protože tam byly různé odpory, které v tu dobu dělal, ten kluk je dneska úžasný. Studuje ekologii, je z něj báječný mladý muž. Tyhle děti si pamatují. Já si pamatuji, když se narodila naše Frančí, to je moje jediná vnučka, tak já jsem ji viděla, když jí bylo týden, jela jsem tam. Ona se narodila 21.12., pak jsem tam začátkem ledna jela a pak jsem ji neviděla 8 měsíců, až v srpnu, když přijeli. A najednou přijelo miminko, že jo. Nikdy mne vlastně neviděla, nebo viděla, když byla malinká a ona respektovala maminku, tu znala, maximálně někdy tátu, pozor naši babičku nemohla. Ta viděla babičku a začala strašně řvát, ale kdykoliv Péťa potřebovala odejít a zmizela, nic se nedělo, když jsem tam byla já. Vzala jsem si ji na ruku. Co ta holka dělala, ona se mi vždycky opřela proti hrudníku, odstrčila se

ručičkama a pořád koukala na srdeční čakru, jak mi září a hrabala ručičkou a pak si takhle lehla. Položila si tvář, a to dělala třeba hodinu, dvě. Moje maminka: „Co to to dítě dělá?“ Pozor, ony ty děti si vás potom pojmenují. Ona viděla mne, jak mi září srdce, pak uplynulo pár let a jednou mi Péťa volala, smála se, to už byla asi 3letá. Děti pobíhaly a vběhly Pětě do koupelny, ona si mydlila hlavu, a najednou Francí začala křičet a ukazovala na hrudník Pětě: „tam je bába Iva. To světlo si napasovali na moje jméno. To je Otec, tam je vlastně to božství. A ta Péťa říká? Kde? A Matýsek zakroutil hlavou, jako, no v srdci ne?“

Ty děti vědí, ty děti vidí. Vy to cítíte. Já sama jsem kdysi dávno, když přicházeli andělé, tak jsem byla taková plná obav, říkám: „Budou mi ti lidé věřit?“ a oni jsou takoví vážní, tam neznají vůbec humor, je to takové. A on říká, neboj se, ty máš na to připravené srdce. Takže vidíte, jak je vše připravené, i že my budete věřit. Co mi budete věřit. Něco můžete klidně i odmítnout, klidně odmítejte, vy si k tomu stejně dolezete. Tady jde o náběr nových informací. Každý z vás má svou pravdu, která je v tu chvíli správná. Jsme schopni část procent přijmout a část odmítnout, abyste po čase zase ten stav změnily jiné pravdy. To je váš vývoj, máte na to právo. A proto vám chci říct jednu důležitou informaci. Nekoukejte na to, co říkám, i když říkám základní pravdy. Nebylo by správné slepě věřit. Vy si to budete ověřovat samozřejmě, ověřujte si. Neměla bych velkou radost, kdybyste mě takhle někde vyzdvihli. To už byste vy dělali chybu egoismu. Ne ne, já jsem stejný Bůh jako jste vy.

To není pravda, že učitel je někdo víc. Jste stejní, jenom jste tady uzavření pod egoismem a vaše božství, protože mi věříte, nevíte jak, ale víte to. To je nitro ve vás, které rezonuje, jste připraveni vědět víc. Váš Bůh sídlí ve vás, ve vašem srdci. Požádejte ho, aby vás vedl. On vás povede tou správnou cestou, to není prosba, to je vývoj. Jo? Tohle jediné skutečně smíte. Nikoho si neadorujte, to by byla chyba. Vy máte všechny milovat stejně. Ano. Všichni jsme skutečně buňky jednoho božského těla. Takže jsme stejní. Když byste tohle nedělali, už byste a už jsem o tom dneska mluvila, považovali prvňáka za něco míň, než je deváťák. Ne ne ne ne, ta buňka jenom vlezla sem v jiném jakoby hmotném čase toho těla, ale ona se bude vyvíjet a je dokonalá v tom stavu v jakém zrovna je. Takže vidíte, že všichni jsme dokonalí v každé chvíli vašeho vývoje. Přišli jste sem proto, abyste se učili. Bohužel lidé to vidí trochu zkresleně, a jakmile udělají chybu, tak si to vyčítají, a už se blokujete. To je nesmysl prosím vás. Zkuste si vždycky představit tu školu. Vy jste se sem přišli a narodili jste se sem, protože něco neumíte. Jako prvňák přijde do první třídy, aby se naučil počítat do deseti. Když potom vám něco nejde, vy si to vyčítáte. To je jako kdyby ten prvňáček si vyčítal, že neumí počítat do deseti. To už je nesmysl. Tady vidíte, jaká je to královina. Ne, vy něco nesmíte umět, pak sem patříte a jste tu na správném místě, abyste zákonem vývoje vždycky udělali krok, udělali trochu jakoby chybičku, kterou musíte udělat, abyste věděli, jak na to příště. Takže vždycky děláte dobré věci. Nemohli byste skočit z jednoho schodu na třetí, na šestý, na sedmý, to byste nepřežili. Ta energie otce je obrovská.

Jak nejlépe postupovat při uzdravování se z nemoci. Hledat a odstranit příčinu nemoci?

Už jsem říkala, že každá čakra má přesně oddíl na těle. To znamená, že první čakře patří spodek pánevní a nohy, druhé čakře vylučovací, pohlavní ústrojí. Třetí čakra je žaludek, játra, žlučník, slezina, dvanáctník, slinivka. Čtvrtá čakra je celý hrudník a ruce. Pátá čakra jsou komunikační orgány a tam patří hlasivky, mluvidla, jazyk a uši. Ano, komunikace probíhá ze dvou stran. Napřed vy musíte něco říct druhému a pak on uslyší vás. Ve 3D je komunikace velice obtížná, protože nepřenáší ani pocity, když řeknu před 100 lidmi jednu větu nebo vy ji řeknete, ti lidé každý podle síta svého ega to pochopí jinak. Pozor, tehdy byste se museli bát promluvit, abyste si nezapsali karmu. To je blbost. Bůh odečítá úmysly, jestliže já řeknu tu větu s čistým úmyslem, bez toho že chci ublížit, potom kdokoliv z těch lidí by se zablokoval a pochopil by to jinak. Je to síla jeho egoismu. A je to na něm. Takže vidíte, nemusíte se bát. Bůh odečítá vaše úmysly. Tam se uzavře ten váš čakerní systém. To znamená, že jestliže já mám někde, což se prezentuje samozřejmě i stav na páteři, nějaký bolesti, tak si můžete sami už určit, z které čakry přichází to uzavření. A tehdy si projedte na těch základní přednáškách všechny podmínky, co se tam má dít a nedá a opravte je. Jde to, jde se tomu dopídit. Dopíдите se změny jenom změnou svého chování. Jinak se nemoc bude opakovat, prodlužovat, ale navíc budete prožívat pořád neustále ty samé zkoušky. Budou chodit pořád ti stejní andělé, aby vás trénovali.

Co je příčinou, že některého člověka se musím stále dotýkat. Přijímám tím na sebe jeho karmu?

Jak to myslíte musím?

Jako, že vás přitahuje a je to příjemné nebo děláte maséra nebo tam jsou různé varianty. Někdo vás přitahuje samozřejmě, někdo je jako pro vás příjemný, to může být. Já jsem od dětství ráda sahala na lidi, ale pak jsem vycítila, že ne každý byl přepraven na to, že. Tak třeba na ruku, když jsme mluvili... ruku pohladím. Pak jsem najednou třeba, že někdo se tak jako... tak pak, že jo se člověk stáhne, už to nedělá, nebo se snaží jakoby, jo? Takže, podle toho samozřejmě, jak ten člověk sám je oddělený, tak posuzuje i ty druhé lidi. Je to někdy sranda, a to pak vycítíte, takže na někoho musíte, je to příjemné, ale nemusíte stahovat nic. Je pravda, že lidé jsou připraveni potom...

Já jsem teď zažila v Boskovicích krásnou událost. Tam nebyl žádný úmysl. Jestliže nemáte úmysl něco z toho člověka stáhnout, to se stalo teď mně tedy. To bych nikdy neudělala, já neumím dělat magii, já mám s Otcem smlouvu. Už když jsem se narodila, tak jsem přišla s tím, já neumím dělat magii, takže vím, že když mne někdo požádá, pak to má být, ale hlavně já toho člověka napřed proberu mluvením, aby si uvědomil a jeho božství předá mému božství, tomu samému Bohu, přebytky, to, co pochopil. To je to odučení. A teď se mi stalo, já jsem loni v Hostýně, když jsem přednášela u Sylvie Králové, tak tam večer jsme si potom sedli, protože jsem tam přespala, to bylo hodně dlouhé, ta cesta a přivedla mi tam známou kamarádku. Ta žena byla obrovsky zablokovaná obrovskými lítostma na hrudníku. Tam, ji bolelo úplně všechno. My jsem

spolu mluvily mnoho hodin. To božství mi obrovsky předalo ale ještě tak něco zůstalo, ale té ženě se ulevilo. Nicméně za 3 měsíce jsme se spolu setkaly v Lysicích na přednášce, to byl někdo úplně jiný, ale ještě trošku tam něco někde bylo. Situační vztahovka ještě trošku do situace. Lítost situační, nicméně teď v těch Boskovicích o přestávce ona si přede mnou stoupla. Já nestačila valit oči, to byl anděl. Říkám, ježíš, tobě to sluší, jsi úplně někdo jiný a teď jsem se s ní objala, jak se vítám s lidmi, a jak jsem sáhla pravou rukou, tak cítím, jak pod pravou lopatku mi utíkal pramínek. A ona říkala, no já se také cítím báječně, ale já bych bývala nic neřekla, to není moje, to není moje, jenomže jak jsem ji objala, nic méně ona mi říká, já se taky cítím báječně, akorát pod pravou lopatkou mě bolí. Já vím, tady vid', a jen tak jsem ji tam píchla, jenom že vím, a najednou to udělalo cvak a měla jsem to v ruce. Já to nechtěla sundat, ona byla připravená. Za mnou ji to božství poslalo, protože vědělo, že je schopná to pustit. Hodně věcí opravila, neuvěřitelné věci se udály i v osudu a teď já jsem tam stála, 200 lidí v sále a teď jsem měla to v ruce. Svíčka tam nebyla jako tady, tak jsem potřebovala vodu. Tak říkám Máriovi Kubcovi, Mario, prosím, kde je záchod a on, tam vzadu na chodbě za 5.dimenzí :-D, Tak jsem běžela chodbou, smyla jsem to vodou. Nicméně ona mne doběhla a já říkám. Ty jo, tedy ty jsi hodně pochopila, teď to na mě skočilo úplně samo, jako kdyby to na mě čekalo. Nicméně když už jsi tady, všechno je pryč a stál tam anděl. To bylo neuvěřitelné. A vemte si, od toho června do dneška je 9 měsíců. To je někdo úplně jiný. Člověk, který úplně jinak vnímá svět. A i to, co píšete v těch dopisech, tak jak začínáte chápat, já mám z vás obrovskou radost. Já jsem vždycky měla pocity matky, pro mě jste takové děti. A mám z každého vašeho dalšího krůčku obrovskou radost. Jak se vám daří. Je to výborné. Víím, že na světě je o mnoho lépe.

Pozor, to se obrovsky roztahuje. Jestliže vy se začnete takhle jinak chovat, už se k vám chovají i rodinní příslušníci jinak, i lidé v práci, i na ulici. Úplně jiný svět. Začnete se vynořovat z hladiny iluze, pod kterou je spousta lidí ponořených. De fakto vám přicházím vysvětlit, že v sobě máte čidlo, automatické, které jenom neposlouchejte.

Nepřijímejte ty negativní impulzy, které tam jsou, to stačí. Všechno se zastaví. De fakto je to jako kdybyste byli začarovaní pod určitou hladinu. Přichází jen někdo, kdo vám řekne informaci a je čas na to, proto to božství to vysílá. Je jedno jakou má schránku a jak se jmenuje, abyste byli vysvobozeni. Záleží jen na vás, kolik z toho si naberete.

Je můj egoismus, pokud podporuji ve studiu dítě, na druhé straně zetě a mé finanční možnosti mi to umožní, děkuji.

Takhle. Víte, zlatá střední cesta. Někdy když člověk přežene extrémně tu pomoc, musíte ty lidi znát, jak se k tomu staví, jak si to buď v uvozovkách považují nebo nepovažují nebo, jak se pak chovají ke svým vlastním finančním prostředkům. Jestli je zbytečně nevyhazují. Tam jsou různé věci, které musíte potom odečítat, abyste tou finanční pomocí těm lidem neublížila. Jsou věci, které lidi většinou nevidí. Nikdy nemůžete vědět, jestli dneska pomocí tomu člověku neublížíte a tím že nepomůžete, tak tomu člověku skutečně pomůžete. Jo? Takže to musíte zvážit sama.

Víte, mým dětem obrovsky pomohlo, že jsme byli v jednu dobu úplně bez peněz. Oni si s tím poradili. Dneska by je neporazilo vůbec nic. Nám to nevadilo, že jsme skutečně

měli absolutně prázdnou peněženku. My jsme pak mohli vidět ty zázraky obrovské. Tady jste o to, abyste se od té hmoty oprostili. To je to, co říkával Ježíš, že bohatci neprojdou do království nebeského, ale pozor, to je jenom pocit přivlastňování.

Může existovat i tady bohatý člověk, který bude úplně jakoby duchovně chudý, to znamená. Nebude si ty peníze přivlastňovat, bude se chovat normálně. Těch je ale velmi málo na planetě. Většinou je to tak, že určitou míru snesete, ideální je, když se narodíte spíš do chudoby a vážíte si všeho, pak si smíte prohlédnout, jak ta hmota k vám sama přichází, protože pak ty zázraky se dějí, když každý večer usedáte k talíři a máte jídlo. No to je dar. Ale nic nemáte, vy si na nic neděláte nároky, to je moje. Ne, to skutečně nefunguje. Takhle jak lidé běžně si myslí, ale jakmile ten člověk třeba nečekaně zbohatne, založí firmu a teď se mu začne dařit a on najednou, to je moje. Pozor, on to má propůjčené v tom osudu. Uvědomili jste si někdy, že jste se narodili do rodiny, kde majetek patřil hmotě, to znamená, ten majetek patřil hmotě vašich rodičů a vy to jednou možná zdědíte, ale už tam jsou nastavená nějaká pravidla, ale všichni tady, kdo odchází, to tady nechají. To je součástí divadelního představení vašeho osudu.

A věřte mi, že vaše Nadjá ví, že teď si zahrajete boháče, protože tam jsou zase jiná utrpení. Jak může takový boháč vědět, jestli ta žena ho miluje, nebo jeho peněženku? Nemůže. Takže každý ten osud, pokud aby to potom co touží, dostane ho prožít, aby zjistila, že je to nesmysl. Já sama mám z dětství kamarádku, která si ohromně přála, teď dobře poslouchajte, mít obrovský dům. Ona po něm obrovsky toužila, přesto, že jsem jí říkala, ty poslyš, uvědomuješ si, že to také není žádný med. Já jsem šťastná, že žiju od narození v domečku a obrovsky si toho vážím a miluji ho, ale až ho jednou budu muset opustit, tak odejdu a ráda na místo, kde je program mého dalšího života. A ten je o 100 kilometrů dál. Nicméně až k tomu dojde, tak to teprve bude. Ani takhle nesmíte viset na něčem. Nicméně, tak já jsem jí vysvětlila. Podívej se, naši nikdy neměli peníze, a když pak měli, tak bum, střecha, tak místo na dovolenou jsme dělali střechu, pak zase další dovolená, bum, spadnul plot, tak zase plot. Pořád se něco dělo. Ty lidi si vždycky opravovali ten dům. Ti, kteří dům neměli, ty zase měli pocit. No, podívej, oni mají barák...to je taková ta běžná lidská vlastnost.

Pozor, ta holka tak toužila po tom domě, že skutečně dneska ho má a dneska je to největší utrpení jejího života. My jsme se léta neviděly, naposledy asi před dvěma lety a před tím dlouho ne. Mezi tím ona začala podnikat, postavila obrovský dům, za pár let ještě vedle něj další obrovský dům a ten dům propojila bazénem. Ten dům má dnes obrovskou cenu, dejme tomu, 15000000, pozor, ale je postavený ve vesnici, která má asi 20 domečků, a když před těmi dvěma lety ke mně přijeli, já je mám obrovsky oba ráda, tak jsem cítila takovou cizotu mezi nimi. Já na to mám smysly. Ty lidi nemusí ani promluvit, už vidím, že se tam něco děje. A pak to z nich lezlo jako z chlupaté deky. Ona jezdí sama s kamarádkami na dovolenou, on zase s kamarádama, pak najednou slyším, jak no on se se mnou stejně nemůže rozvést, protože by mě nevyplatil. Bacha, ta hmota je najednou drží v manželství a ve vztahu, který by už dávno nemuseli mít. Už mají dospělé děti, ale jsou tam proto, pod cenou to nechtějí prodat, protože na této lokalitě by to takhle nikdo nekoupil a teď už dneska mají starosti, protože 10 let před důchodem si spočítali, že aby v provozu udrželi tenhle obrovský dům, tak musí měsíčně mít

minimálně 35000. Takže se bojí důchodu. Ta hmota je vyučuje. Vidíte, všechno má svou míru. To, co chudý člověk vidí jako obrovský dar a touží po tom, ano oni vám to se shora splní, abyste zjistili, že je to k ničemu, že to byla blbost. Tohle už si nesete do dalšího života. Věřte mi, že zlatá střední cesta je ideální.

Jaká je příčina myomu v děloze, jaká čakra? Nepřijetí, jaké situace? Děkuji, Jana

Myom, je tam vztahovka v partnerství. Pokud jsou zasažené pohlavní orgány, je tam partnerství, které většinou u ženy může začínat už odsouzením i otce, který se choval k matce jinak. Něco vám buď vadí v situacích anebo že konání konkrétní hmoty, to znamená toho partnera. To se může stát. Není tam tedy zášť, to není anebo ohromně umíte třeba i lásku k jiným lidem, protože i k tomu partnerovi, protože to je nezhoubný nádor. Už víte, že každá zášť nebo nenávist reprezentuje rakovinu, ano, tak užíváte. To je přetvar. To je příčinný start pro tyhle ty děje. Takže na tohle si dejte pozor. Něco vám vadilo v tom vztahu, něco se tam dělo, co jste jako by považovala za špatné, tak to stačí změnit. Přijmout to. Vždyť vy se vyvíjíte. Jak byste zjistila, že vám tyhle věci nevadí, a že umíte odpouštět, když byste to neprožila? Všechno je vámi naplánované.

Snažím se myslet pozitivně a říkám si, že vše je dobré, ale mám trochu problém, když vidím, jak za krásného dne letadla rozprašují nějaké chemikálie a modrá obloha se mění v šedou deku zastírající slunce, děkuji.

Víte, ano, už jste se narodila to tohoto světa v tuto dobu, s tím se počítá.

Já jsem nedávno zažila úžasnou věc, to bylo v Jičíně, tak asi zhruba před rokem. Těsně před tím, než jsem jela do toho Jičína, to bylo v lázních Hilaria, tak jednou jsem byla na Skype a do toho mi zvonil telefon. Vzata jsem ho a tam plakala žena. Úplně se zajíkala, prosím vás, pomůžete mi? Prosím vás, já jsem nyní na skypu, ale rychle, máte 5 minut. A ona, víte my jsme aktivisti. My chráníme přírodní prostředí a tady mezi Pardubicemi a Hradcem chtějí porazit alej 100letých lip. A teď brečela. Já říkám, tak zaprvé se zklidněte, nemáte důvod vůbec brečet. Vůbec nemáte důvod brečet. Jakmile se zklidníte, vy víte, že ta alej má být poražená, takže přístup váš správný má být takový, že v klidu půjdete a něco tam, kde si myslíte, že na tom úřadě bude sedět někdo, kdo do toho má co mluvit můžete přijít a vysvětlit mu ten problém. Když tam přijde našťvané ego a zuří, tak ani ten úředník, který v tom má jen částečnou malou moc udělat něco, se na vás příšerně našťve a už pro vás nic neudělá, když tam přijdete vyhrožovat. Tudy cesta nevede. Vy to jen tím tělem..., to tělo tam dovedete a zkusíte to. Pak už budete čekat, jestli to vyjde nebo to nevyjde, protože když to vyjde, výborně a když to nevyjde, udělali jste pro to, co v tuhle chvíli bylo možné udělat. V opačném případě, když to odmítnete, takovýmhle prožitkem, co jste dělala, budete vy nemocná. A ještě vaše rodina bude trpět tím, až ta nemoc přijde. Já jsem za týden přijela do toho Jičína a oni tam přijeli. Jsou to manželé, hrozní sympaťáci, jsou fajn. A ona plakala a přišla mi poděkovat a říká, představte si, my jsme tam šli, já se uklidnila a z těch asi 25 lip porazili jenom 2. Jak je to možné? Já říkám, podívejte se, boj za klid v zemi za

cokoliv je vždycky jen boj. Pozor, ta žena ještě samozřejmě nevěděla v tu dobu, ano, každý bod tady ve hmotě má svůj vstup a výstup. Už i pan doktor Tomáš říkával, že když chlapa v Africe žere krokodýl, tak Bůh žere Boha. Ano, pozor, i rostlina, i cokoliv jiného, které tu je, i to je bod ve vesmíru. Jestliže i rostlina má tady skončit, tak k tomu dojde. Jestliže ne, tak ne. My jsme pouze používání. A věřte mi, že kdyby ten chlap v té Africe neměl svůj bod B, tak ho žádný krokodýl nedožene. Nemá šanci. Vy si tady odkroutíte to, co máte a pak rychle přejdete na druhou stranu a čím rychlejší to je, tak je to lepší. Včera především jsem mluvila v telefonu s mým mužem a strašně jsme se nasmáli, protože on říká, já z tebe cítím takový mír. Já to mám tam strašně rád a já říkám, ty jo, bláho, já už to až přeháním, protože nedávno mne vsunuli shora takovou srandovní myšlenku, že třeba někdo z toho sálu se zvedne a namíří na mě pistol. A on říká, já už se na to těším, co mi řekneš. A já říkám, no to se těš, protože já bych se začala smát a řekla bych „lidi, co je na tom dobrého, že se tohle děje? Teď vám předvedu, s jakou radostí přejdu na druhou stranu.“ Beze strachu a bez ničeho. Tyhle věci jsou tak precizně vypracované, ono to není možné. Jsou věci, které jsou nastavené a když už nechcete nic vědět dopředu a jste Bohem, znáte datum anebo aspoň letopočet vašeho odchodu. Není důvod, když se nebojíte. Nic vám to neříká, vy se nebojíte každého dalšího dne, protože víte, že smrt neexistuje.

Můžete říct co je potřeba opravit u těch křečových žil? A ještě u zánětu šlach na rukou?

Nohy a ruce. Podívejte, nohy jsou spojené s 1. čakrou a ruce se 4. čakrou. Všechno, co ubírá energii Boha, který má být ve vaší 4. čakře vám ubírá samozřejmě tam jsou lítosti. Nebudu mluvit o záštích, to už vůbec si nesmíte dovolit, ale zúžená srdeční čakra vám způsobí, že se přivře božství ve vašem těle. Tělo, když vidíte, tak já souhlasila s celým svým osudem takovým, jaký byl, ať se tam děly někdy skutečně drsné věci. Ony hned zmizely. Okamžitě, vše bylo dobře. Tehdy v mém těle je 100 % Boha, jestliže ale někde bych tu čakru najednou někde bych nesouhlasila, tam si přivřete ty dvířka a tam ten Bůh chybí a on tam chce být. Proto vás to bolí, abyste něco s tím dělali a učili se. Všechno se týká jednoho jediného smyslu. Dostat jednoho dne pokoru, rovná se Boha, do vašeho těla. Takže když už to víte, tak si dejte rovnítko na všechny strany. Všechno, co se mi děje jsem si zvolil. Jsem ten Bůh, který to chtěl. Tak jo. Tak to přijímám. Ať mne nechce člověk, kterého obrovsky miluji, tak to má být. Já jsem si to zvolil. Neboť s láskou musím respektovat, když mě nechce, tehdy skončí tento program a ten člověk vás obrovsky začne milovat, protože ví, že s vámi je svobodný. Jsou úplně jiné principy, dejte si to do jakékoliv jiné životní situace, všechno pracuje, neboť všechno jste vy. Všechno jste chtěli vy sami, vaší skutečnou realitou těla a jména, ale božství ve vás. Takže na srdeční čakře je to lítost a ještě zánět, tam je to skutečně opakované neustále. Tam nemusí být odmítání života druhých lidí nebo svého, tam může být i situací, což si vůbec neuvědomujete a na nohou tam je to žitý optimismus, většinou skutečně ano, tam je přivírání, většinou i situačních fází.

Co mám dělat, když moje hodný já je přemoženo svým zlým.

Prosím vás, nebojujte s ním, už vás má. Nebojujte, ignorujte ho. Já jsem vyprávěla na základních přednáškách obrovský zážitek ve 4 letech, kdy moje maminka v nevědomosti omylem ale ono to tak mělo být, bylo to naplánované, mě potrestala. Za něco, co jsem neudělala, ale já jsem to neuměla vysvětlit, že jsem to nebyla já, byla jsem na to moc malá. A pobíhala jsem v takových těch bavlněných punčocháčích, hnědých, bez bačkor a ona mi říká, teď jsi mne tedy naštvála, běž, tam si vyndej měchačku, ohni se v pokojíčku přes křeslo a sundej si ty punčocháče. Dostala jsem 2 rány přes zadek, a ještě jsem musela tu měchačku uklidit. Tak jsem ji šla uklidit a pak mi říká a běž a zavři za sebou dveře. Já jsem se opřela v tom pokojíčku o ty dveře, koukám do toho pokoje, protože já jsem byla jedináček a obrovsky jsem toužila po tom, mít sourozence. Takže moje jediná radost, veliká radost, obrovská, když jsem směla na ulici mezi děti, a to jsem byla ještě moc malá. To vždycky přišel k nám někdo na dvorek, nicméně, v tom pokoji to nevypadalo jako v dětském pokoji. Moje maminka je obrovsky precizní stvoření. Tak nikde nebyly hračky, ty byly schované ve skříni, a když jsem si hrála, tak jsem otevřela skříň, vyndala jsem ze dna ty hračky, pohrála jsem si, zase jsem je strčila dovnitř, zavřela dveře a bylo uklizeno. Takže já tak koukla, nevěděla jsem, co tam budu dělat a jak tak koukám do té místnosti, najednou ve mně zaznělo, že když ta maminka je tak nespravedlivá, a tak mi nařezala a nezasloužila jsem si to, a ještě mě zavřela do toho pokoje, že si tedy přeju, aby zemřela! A teď já jsem třeštila oči do toho pokoje, protože já jsem věděla, že tohle v životě i kdyby mi někdo utrhnul nohu, tak bych si tohle nikdy o nikom nemyslela. Já jsem věděla v tu chvíli, že ve mně mluví někdo, kdo se za mne vydává.

To zlo, které tam je, nejste vy. Vy jste to dobro, láska, to přijetí, ta pokora. Ten, kdo chce být poslední, aby všichni ostatní mohli být první.

Spoustu lidí mne už oslovilo s tím, že jsem asi osvícená. Ne ne ne, až teprve odvedu svojí práci, kterou jsem slíbila vám všem, kteří mi křížíte hmotu mého života, teprve tehdy smím odejít. Až za vámi zavřu dveře. A věřte mi, já to nedělám pro sebe, já to dělám jenom pro vás. Takže to, co ve vás je zlého, neposlouchejte, nereagujte. Komplikujete si sami sobě život. Pozor, to, co děláte druhým, musíte sklidit, takže a teď dobře poslouchajte, když se budu na někoho zlobit, budou se druzí zlobit na mě. Když druhému neodpustím, mně nebude odpuštěno. Když budu druhého kritizovat, posuzovat, mne budou kritizovat a posuzovat. Vy si všechno tvoříte sami. I tohle jsou dopady vašich činů. Takže vám může dojít, že když se na někoho zazlobíte, tak se vám tady udělá karma, ta karma přitáhne jiného člověka, který vám jde pomoci, aby vás znova nakrknul. On vám přichází pomoci. A vy ho znova odmítnete, takže si další karmu znovu napíšete. To je jako u blbých na dvorku, že jo. To je furt dokolečka. Takže konečně by vám jednou mělo dojít, proč se na něj budu zlobit? To je nekonečný běh. Tak jo, vždyť on to ten chudák jinak neumí. Soucit vás vyvede. Ten člověk si zapsal svoji karmu, nenechte se strhnout ke svojí karmě. To si zase odžijete jenom vy. Je to jednoduchý systém.

Takže neposlouchejte ten hlas odmítání.

Na internetu jste vyprávěla o Ježíšovi, že netrpěl na kříži. Mohla byste o tom mohla říct něco víc?

Ano.

Ježíš byl čisté božství a o mnoho vyšší. Protože ten náběr informací přišel z veliké, obrovské výšky. Už jsem říkala, že jeho emocionální kvocient byl 350, to nám říkali shora. Děti, které se tady teď rodí a povedou za 15-20-30 let tuhle planetu, mají 240 emocionální kvocient, což je počet nebo prožitků součtu vašich odžitých životů, takže vidíte, to jsou bytosti, které toho už mají prožito obrovské množství a takováhle bytost sem přijde z lásky pro vás, aby vám ukázala podmínky. To znamená, že on má jiné vnímání a otec by nikdy vevnitř nedovolil, aby ten člověk trpěl. On znal svůj program, vzpomeňte si. Vám říkám, že váš program je A až B. On věděl, že až ráno přijde kuropení, že si pro něj přijdou. On věděl, že bude ukřižovaný a věděl, že ho zapře Petr. A věděl, že ho Jidáš zaprodá a věděl, že oni jsou dobří, že to musí udělat, protože si to slíbili jako divadlo. Takže ty obrovské pocity utrpení, to byla skutečně divadelní hra pro vás pro všechny. On netrpěl. Jeho tělo bylo odříznuté, k té hmotě měl daleko. Jeho božství ho chránilo. Tohle je skutečně pouze iluze hry.

Nedávno mne jedna žena se ptala v Ústí na přednášce. Dobře, a když se tedy narodí to další, zase také takhle skončí?

Prosím vás, to není pravda, neskončí, nebojte, protože to už přináší praxi 5. dimenze, to už je celek. Bytosti tady už budou vnímat a za krátkou dobu a už i vy někteří to také vnímáte, že jste všechno. Když ublížím vám anebo vám, ublížím sobě, proč bych to dělala? Musela bych být padlá na hlavu. Neexistuje nikdo druhý, jen já jsem jedno jediné já složené z malých já jsem, které mezi sebou hrají pouze roli a těmi rolemi se učíme být lepší. To je všechno.

Nechce se mi, ale je půl osmé. Byla bych tady ještě dlouho a dlouho. Chci vám poděkovat. Poslouchejte lásku v sobě. Při reakci se vsuňte do obrovského soucitu nad druhým, který vám přináší jakoby něco nepříjemného. Přijměte to. Tím pomáháte i sobě i jim. Držím vám palce a přeji hodně štěstí.

Amen